

Ὁ ἍΓΙΟΣ ΠΑΡΗΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ
ΕΤΟΣ ΛΕΤ' • ΤΕΥΧΟΣ 295 • ΜΑΪΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2025

«Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΑΣ ὁ ἐν Σέρραις ἀθλήσας»

Περιοδική έκδοση τοῦ
Ἐπικοινωνιακοῦ καὶ Μορφωτικοῦ Ἰδρύματος
«Ὁ Ἅγ. Νικήτας ὁ Νέος»,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης,
προνοία καὶ ἐπιμελεία
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Δ/ΝΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Αλέξανδρος Ἀναγνωστόπουλος

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀρχιμ. Νικήτας Χαλέμης
Πρωτ. Χριστόδουλος Καμπερίδης
Παναγιώτης Σκαλτσῆς
Φιλοκτῆμων Φάκας
Χαράλαμπος Βουρουτζίδης

Διανέμεται δωρεάν.
Συνδρομές προαιρετικές.

Ἐπιστολές καὶ ἐμβάσματα:
Ἱερά Μητρόπολις
Σερρῶν & Νιγρίτης
Κύπρου 10, 621 22 ΣΕΡΡΕΣ
Τηλ. 2321 0 68 100
Fax 2321 0 68 119

Τὰ ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν
ἀπόψεις τοῦ ἀρθρογράφου, γιά τίς ὁποῖες
καὶ φέρει ὁ ἴδιος τήν εὐθύνη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ.

- Μήνυμα τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Ἰνδίκτου. 03
- Σεβ. Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, Ποιμαντορική διδαχή ἐπί τῇ πανενδόξῳ Κοιμήσει τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. 05
- Σεβ. Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, Μήνυμα πρὸς τοὺς μαθητές καὶ τίς μαθήτριες τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, Γυμνασίων καὶ Λυκείων τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφερείας γιά τήν νέα σχολική χρονιά 08
- Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. 10
- Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοτόμου, Εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους. 12
- Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Λόγος εἰς τήν πάνσεπτον Κοίμησιν τῆς Πανυπεράγνου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. 14
- Ἁγίου Λουκᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Κριμαίας, Λόγος εἰς τήν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. 17
- Ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ, Προσευχή γιά τήν Παναγία. 19
- Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κρονστάνδης, Ἡ Παναγία. 20
- Φωτίου Κόντογλου, Ἐπί σοί χαίρει, Κεχαριτωμένη, πάσα ἡ κτίσις. 23
- Δημητρίου Τσελεγγίδη, Ἡ Θεοτοκολογία στήν ὕμνολογία τῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν. 28
- Σεβ. Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, «Ἐκκλησιαστική Κατασκήνωση: Ὁαση πνευματικῆς δροσιάς καὶ ψυχαγωγίας». 33
- κ. Νικολάου Πεταλωτῆ, Τρία θαύματα τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνα καταγεγραμμένα ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο Kutaisi Τιμόθεο Γκαμπασβίλι. 36
- Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις καὶ Χρονικά 38

Ἀσκητικὴ Γωνιά

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας,
ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε·
μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς,
καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη,
ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΘΙ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ Τῷ ΠΛΗΡῪΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΘΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣῪΤΗΡΟΣ ΗΜῶΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τιμιώτατοι ἀδελφοί Τεράρχαι καί τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐλογημένα,

Εὐδοκοῦντος τοῦ πανδώρου Θεοῦ, εἰσερχόμεθα σήμερον εἰς τό νέον ἐκκλησιαστικόν ἔτος, δοξολογοῦντες τό ὑπερουράνιον ὄνομα Αὐτοῦ διά τήν ἀδιάσπαστον δαψιλῆ καρποφορίαν τῶν πρωτοβουλιῶν τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς τόν χῶρον τῆς προστασίας τῆς κτίσεως. Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ὄχι μόνον ἐπεσήμανεν ἐγκαίρως τήν σοβαρότητα τῶν περιβαλλοντικῶν προβλημάτων, ἀλλά ἔστρεψε τήν προσοχήν εἰς τά αἰτία των, εἰς τάς ἐσωτερικάς, πνευματικάς καί ἠθικάς καταβολάς των, καί προέτεινε λύσεις ἐπί τῆ βάσει τοῦ Ὁρθοδόξου ευχαριστιακοῦ καί ἀσκητικοῦ ἤθους.

Ἡ Ὁρθοδοξία ὡς πίστις, θεία λατρεία καί ἐγκόσμιος μαρτυρία εἶναι ἡ οἰκοφιλική μορφή τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ, ἡ ἀνακήρυξις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἰνδίκτου εἰς Ἡμέραν προσευχῆς ὑπέρ τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος δέν ὑπῆρξεν ἀπλῶς ἀντίδρασις εἰς τήν σύγχρονον οἰκολογικήν κρίσιν, ἀλλά συνέπεια καί προέκτασις τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας ὡς «ἐφηρμοσμένης οἰκολογίας». Ἐξ ἀρχῆς διεκηρύξαμεν καί τό ἀδιαίρετον τοῦ σεβασμοῦ τῆς δημιουργίας καί τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καί ἀνεδείξαμεν τήν κοινήν ρίζαν καί τήν ἀλληλουχίαν περιβαλλοντικῶν καί κοι-

νωνικῶν προβλημάτων. Ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπό τόν Θεόν γεννᾷ τήν κτητικήν καί ἐκμεταλλευτικήν στάσιν καί συμπεριφοράν ἔναντι τῆς κτίσεως καί τοῦ συνανθρώπου, ἐνῶ ἡ ἐν Χριστῷ καί κατά Χριστόν ζωή εἶναι πηγῆ περιβαλλοντικῆς εὐαισθησίας καί φιλανθρώπου δράσεως. Συμφώνως πρός τόν Κυριακόν λόγον, «πᾶν δένδρον ἀγαθόν καρπούς καλοῦς ποιεῖ, τό δέ σαπρόν δένδρον καρπούς πονηροῦς ποιεῖ. Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθόν καρπούς πονηροῦς ποιεῖν, οὐδέ δένδρον σαπρόν καρπούς καλοῦς ποιεῖν» (Ματθ. ζ', 17–18).

Ὁ σεβασμός τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν, ὀξύνει τό αἰσθητήριόν μας διά τό ἀγαθόν καί τό πρακτέον. Ἡ ἀδιαφορία διά τό Ὑπερβατικόν καί ὁ συνακόλουθος «ἀνθρωπομονισμός» ὀδηγοῦν εἰς ἐγκλωβισμόν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τά γεῶδη, εἰς συρρίκνωσιν τῆς ἐλευθερίας του εἰς πραγματιστικάς ἐπιλογάς καί ἀποφάσεις, συνυφασμένας πάντοτε μέ ἐπιφανειακάς θεωρήσεις τῶν πραγμάτων καί μέ τήν ταύτισιν τοῦ ἀγαθοῦ μέ τό «περιστασιακῶς χρήσιμον». Ὁ ἐπίκαιρος λόγος περί «οἰκολογικῆς μετανοίας», πέραν τῆς κλήσεως εἰς μεταμέλειαν διά τήν ἐπιτελεσθεῖσαν οἰκολογικήν ζημίαν καί εἰς ριζικήν ἀλλαγὴν νοοτροπίας καί συμπεριφορᾶς ἔναντι τῆς δημιουργίας, ἀναφέρεται καί εἰς τήν ἀνάγκην ὑπερβάσεως τῆς σφαλερᾶς τοποθετήσεως, ἡ

ὅποια στηρίζει τὴν θεώρησιν τῆς καταστροφικῆς διὰ τὸ φυσικὸν περιβάλλον «ιδιονομίας τῆς οἰκονομίας» ὡς μονοδρόμου πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν, καὶ τροφοδοτεῖ τὴν ἀφελῆ πίστιν εἰς τὴν δυνατότητα τῆς φύσεως νὰ ἀναζωογονῆται ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τὸ διηνεκές, παρὰ τὰς ἀνθρωπογενεῖς ἐπιβαρύνσεις της, ὡς ἡ ἐντεινομένη κλιματικὴ ἀλλαγὴ καὶ αἱ καταστροφικαὶ πλανητικαὶ συνέπειαι της. Εἰς ὅλα αὐτὰ προστίθεται σήμερον τὸ πανδαιμόνιον τῶν πολεμικῶν ἰαχῶν, τῶν βομβαρδισμῶν, τῶν πυραύλων καὶ τῶν ἐκ-ρήξεων, τὸ ὅποῖον ἐπικαλύπτει τὴν κραυγὴν τῶν ἀθῶων θυμάτων τῆς ἀνηλεοῦς βίας καὶ τούς στεναγμούς τῆς δημιουργίας. Τὸ μέλλον τῆς ζωῆς εἰς τὸν πλανήτην μας ἢ θὰ εἶναι οἰκολογικὸν καὶ εἰρηρικὸν ἢ ἀνύπαρκτον.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν εἰρήνην, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλληλεγγύην, θὰ συνεχίσῃ νὰ πρωτοστατῇ εἰς τὴν προστασίαν τῆς φύσεως, εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῆς οἰκολογικῆς θεματικῆς εἰς κεντρικὸν ζήτημα τοῦ διαχριστιανικοῦ καὶ τοῦ διαθρησκευτικοῦ διαλόγου, εἰς τὴν προβολὴν τῆς σημασίας τῶν χριστιανικῶν οἰκοφιλικῶν ἀρχῶν καὶ παραδόσεων ἐν τῷ πλαισίῳ διεθνῶν θεσμῶν, οἰκολογικῶν ὀργανώσεων, ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων καὶ τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ σύμπραξις εἰς τὸν τομέα τῆς οἰκολογίας ἐνισχύει τὴν αἴσθησιν τῆς κοινῆς εὐθύνης διὰ τὴν πορείαν πρὸς τὸ μέλλον καὶ δημιουργεῖ νέας εὐνοϊκὰς προοπτικάς.

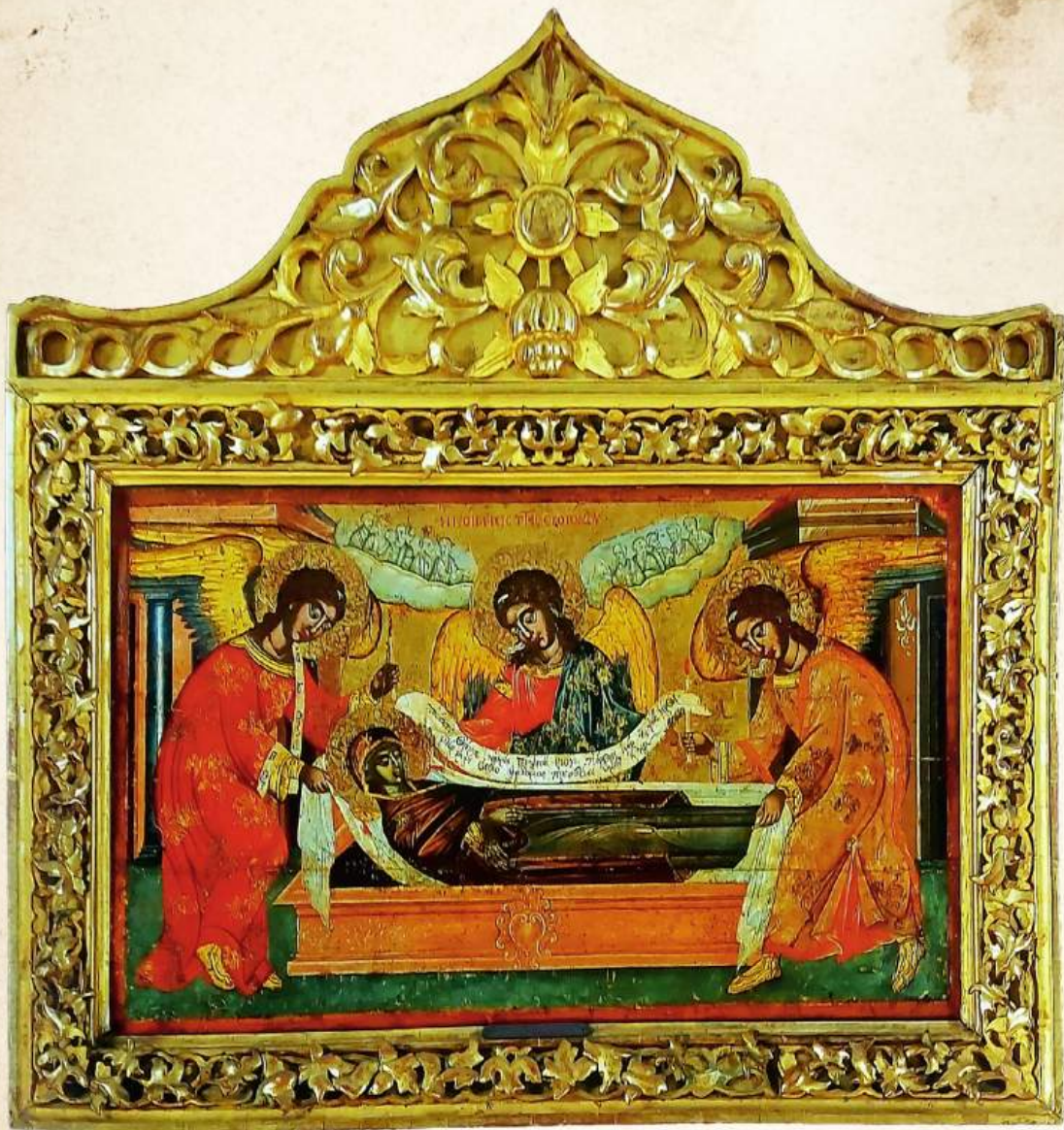
Ἐπανερχόμενοι εἰς ὅσα ἀνεφέρομεν εἰς παλαιότερον Μήνυμά μας, καλοῦ-

μεν ἐκ νέου τὰς ἀνά τὴν οἰκουμένην Ἐπαρχίας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, τὰς ἐνορίας καὶ τὰς ἱεράς Μονάς, νὰ ἀναπτύξουν συντονισμένας δράσεις καὶ συγκεκριμένας παρεμβάσεις διὰ τὴν κινητοποίησιν τῶν πιστῶν, μετ' ἐμφάσεως εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς νέας γενεᾶς. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν οἰκολογικῶν συνεπειῶν τῆς πίστεώς μας ἐν τῇ πράξει ἀποτελεῖ καθοριστικὴν διάστασιν τῆς Ὁρθόδοξου ἡμῶν ἰδιοπροσωπίας.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, εὐχόμενοι πρὸς πάντας ὑμᾶς αἴσιον καὶ πολύκαρπον ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς καὶ θεαρέστοις τὸν νέον ἐκκλησιαστικὸν ἐνιαυτὸν, καλοῦμεν τὰ ἀνά τὴν ὑφήλιον τέκνα τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας νὰ ζοῦν οἰκοφιλικῶς καὶ φιλαδέλφως, νὰ προσεύχωνται διὰ τὴν κτίσιν καὶ τὴν εἰρήνην, νὰ ἀγωνίζωνται διὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καὶ τὴν ἀειφορίαν, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀλληλεγγύης, καὶ ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς, μεσιτεῖα καὶ προστασία τῆς Παναγίας Θεοτόκου τῆς Παμμακαρίστου, τὴν ζεῖδωρον χάριν καὶ τὸ μέγα ἔλεος τοῦ πανσθενοῦς Κτίστου τῶν ἀπάντων καὶ παντελεήμονος Θεοῦ τῆς ἀγάπης.

Εὐλογημένον ἐκκλησιαστικὸν ἔτος, ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ!

Ἰβκε' Σεπτεμβρίου α'
Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης
πάντων ὑμῶν

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ ΕΠΙ ΤΗ ΠΑΝΕΝΔΟΣΘ ΚΟΙΜΗΣΕΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΔΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

«Ὁμολογοῦμεν τὴν Δέσποιαν ἡμῶν, τὴν ἁγίαν Μαρίαν, κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκον, ὡς τεκοῦσαν σαρκί τόν ἕνα τῆς ἁγίας Τριάδος, Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, ...τέλειον αὐτόν Θεόν καὶ τέλειον ἄνθρωπον γινώσκοντες». Δογματικός ὅρος τῆς 7ης ἐν Νικαία Οἰκουμενικῆς Συνόδου. (787 μ.Χ.).

Αγαπητοί μου ἄδελφοί,
Οὐρανός καί γῆ σήμερα, μέσα στόν
ἐτήσιο λειτουργικό καί ἑορτολογικό
χρόνο τῆς Ἐκκλησίας μας, πανηγυρι-

ζουν μέ πνευματική ἀγαλλίαση τήν
μεγάλη θεομητορική ἑορτή τοῦ καλο-
καιριοῦ, τήν Κοίμησι τῆς Κυρίας τῶν
Αγγέλων καί Μητέρας τῶν ἀνθρώπων.

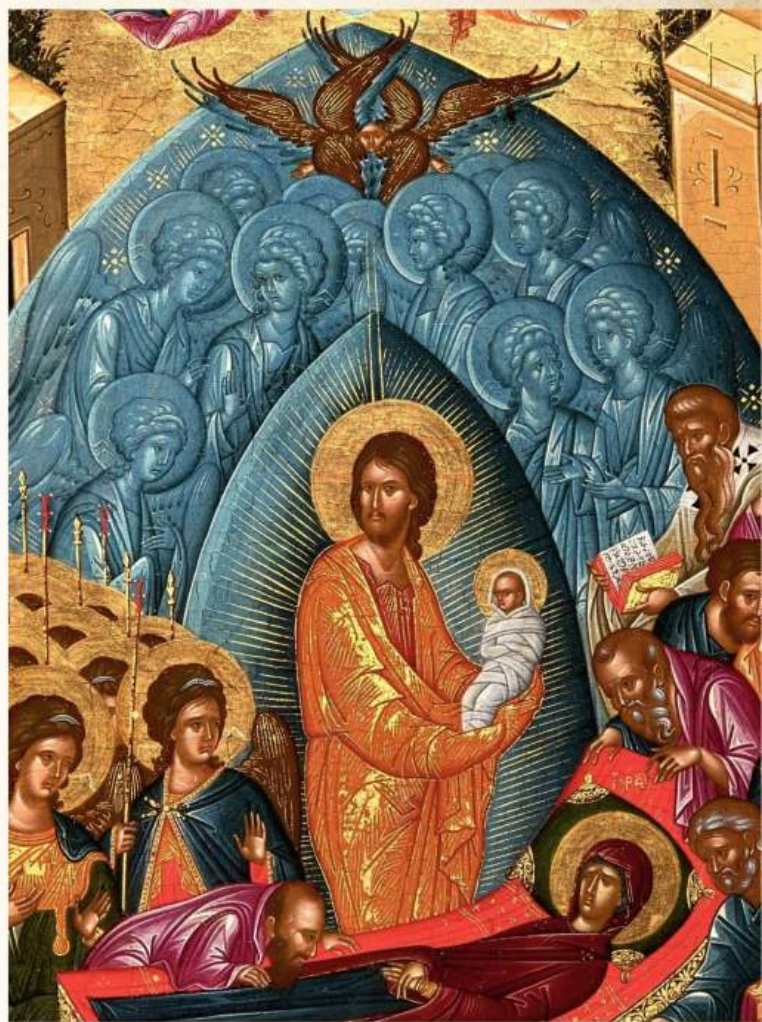
Πλήθη πιστῶν συρρέουν σήμερα στους ναούς τῆς Παναγιοσκεπάστου πατρίδος μας μέ θερμή πίστη καί ἀγαθές ἐλπίδες, γιά νά προσφέρουν τά εὐγνώμονα μύρα τῆς καρδιάς τους καί τά δάκρυα τῆς εὐχαριστίας τους σ' Ἐκείνη, τήν ταπεινή κόρη τῆς Ναζαρέτ, τήν ὑπερευλογημένη καί κεχαριτωμένη Θεοτόκο Μαρία, ἡ ὁποία κατά τρόπο ὑπέρλογο, θαυμαστό καί μοναδικό στήν ἀνθρώπινη ἱστορία κράτησε στά πανάγια σπλάγχνα της καί τήν τρυφερή ἀγκαλιά της τόν θεάνθρωπο Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Τήν μακαρία κοίμησή Της ἐορτάζουμε σήμερα. Κοίμηση ἀθάνατη, ζωηφόρο, χαροποιό! Ὁ εὐλογημένος θεομητορικός τάφος της γίνεται πηγὴ θείων χαρίτων, κλίμακα πρὸς τόν οὐρανόν, σημεῖον χαρᾶς, προάγγελος τῆς κοινῆς ἀναστάσεως καί κρουνοὺς ἀστείρευτης εὐλογίας. Οἱ θεῖοι Απόστολοι ἀπὸ τά πέρατα τῆς γῆς μετακληθέντες, σήμεραν τιμητικῶς καί νίοπρεπῶς τήν Μητέρα τοῦ μεγάλου Θεοῦ προπέμπουν στήν ἄνω φωτοφορία. Ἄγγελοι, μετά δόξης πολλῆς, τήν ὀλόφωτη εἴσοδο τῆς Δέσποινας τοῦ κόσμου καί τήν ἄνοδο τοῦ ζωαρχικοῦ καί θεοδόχου σώματος καί τῆς πανακηράτου ψυχῆς της στά οὐράνια βασιλεία εὐπρεπίζουσιν. Χαρᾶς μεγάλης σήμεραν ἡ γῆ πληροῦται καί τό ἀνθρώπινο γένος ἰκέτιδα ἀκοίμητη πρὸς τόν οὐρανὸ προπέμπει. Ἡ λαμπάδα ἡ ἄσβεστη, ἡ πυρὶ τοῦ θείου Πνεύματος ἀναφθεῖσα, ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ μετατίθεται καί τοῦ κόσμου τά πέρατα καταυγάζει μέ τό ἴλαρόν της φῶς.

Ἐνός κόσμου ταραγμένου, σπαρασσομένου, ἀγωνιῶντος, κλυδωνιζομένου στά κύμματα μιᾶς βαθείας, πολύπλευρης καί συνεχῶς ἀνακυκλούμενης κρίσεως.

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, τό ἀμόλυντο κειμήλιο τῆς παρθενίας, ὁ λογικός παρὰδειςος τοῦ δευτέρου Ἀδάμ, τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, τό θεότευκτο ἐργαστήριον ὅπου ἐνώθησαν ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως καί ἀδιαιρέτως οἱ δύο φύσεις Του, ἡ θεία καί ἡ ἀνθρωπίνη, ἡ μυστική ἐκείνη κούφη νεφέλη πού ἐβάστασε ἀκόπως Ἐκείνον πού ἀναπαύεται ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, μᾶς ἐσύναξε σήμεραν πλησίον της, γιά νά λάβουμε κατά τό μέτρο τῆς πίστεώς μας ἀπὸ τόν Κύριό μας, μέ τήν δική Της μεσιτεία, χάρη καί ἔλεος, παρηγοριά καί δύναμη, ἐνίσχυση καί ἐλπίδα. Ἡ ἁγία ἀειπάρθενος Κόρη καί Μήτηρ πρὸς τόν ὑπέρ φύσιν Υἱόν της μεταβαίνουσα, ὑπέρ τῶν κατά χάριν παιδιῶν της, ὅλων μας δηλαδή, ἀκαταπαύστως πρεσβεύει. Ἡ «θυγάτηρ Ἀδάμ» καί «ἀδελφή ἡμῶν Μαρία», εἶναι τό μοναδικό ἐκεῖνο πρόσωπο στήν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος, πού μέ ἀγιότητα βίου, ἀταλάντευτη πίστη, καθαρότητα σώματος καί ψυχῆς, ταπεινωση, ὑπακοή, σεμνότητα, σιωπή, ἐλευθέρα βούληση, ἐβίωσε καί ὑπηρέτησε τό φοβερό καί ἀκατάληπτο μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, ἀπὸ τό ὁποῖο προέρχεται ἡ ἀναγέννηση καί σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἡ Παναγία μας εἶναι ὅτι ἀγιώτερο, ὁμορφότερο, εὐγενέστερο καί σεπτότερο καρποφόρησε τό ἀνθρώπινο γένος καί διὰ τοῦτο ἐκείνη

ώς ή ὄντως Κεχαριτωμένη ἀξιώθηκε νά γίνη ή άγία Μητέρα του Σωτήρος και Λυτρωτου του κόσμου, του Κυριου μας Ιησου Χριστου.

Στην υπερευλογημένη Μητέρα του Θεου αλλά και ιδική μας κατά χάρη μητέρα, σκέπη και έγγυητρια της σωτηρίας μας, όφείλουμε αιώνια ευγνωμοσύνη καθώς μέ την δική Της ισχυρότατη προσβευτική και μητρική δύναμη οι πιστοί δεχόμεθα την σώζουσα θεία χάρη και τό μέγα έλεος του Θεου. Αυτήν την άγία και φωτοφόρο σκέπη Της επίζητούμε και έμεις όλοι, πάντοτε και ιδιαίτέρως σήμερα, την χαριτώνυμο ήμέρα της πανσέπτου έορτής Της, που είναι στεφανωμένη μέ θεία δόξα και τιμή, κατακλύζοντες τις Έκκλησίες της και ψάλλοντες από τά βάθη της καρδιάς μας προς εκείνη ύμνους ευχαριστίας και ώδες ευγνωμοσύνης. Άς προπέμψουμε, άδελφοί μου χριστιανοί, μέ άσβεστες έλπίδες την άκοίμητη μεσίτρια του κόσμου στην ουράνια κατοικία Της. Άς καταφιλήσουμε μέ ευγνωμοσύνη άπέραντη νοερώς τό θεολαμπές μητρικό Της σκήνωμα, παρακαλώντας την δεδοξασμένη Παντάνασσα, από την άφθονον εκείνην ήλιοβολίαν του θείου φωτός, όπου Εκείνη χαιρείται παρισταμένη εκ δεξιων του Μονογενοϋς της Υιου στην αιώνια Βασιλεία Του, νά στείλει και σε έμας τά πνευματικά της παιδιά μίαν μακαρίαν άκτίνα χάριτος, ευλογίας και παρακλήσεως. Άς την ίκετεύσουμε νά μάς άξιώσει, καθώς έδω στον Ναό Της ευλαβώς κατασπαζόμεθα

την άγία και σεπτή της εικόνα, έτσι και εκεί, στον Παράδεισο νά δοϋμε, χαιρόντες και λάμποντες την καλήν και ευπρεπεστάτην άλλοίωσιν, τό όλόφωτό Της πρόσωπο, δοξάζοντες μαζί Της, λατρευτικώς και προσκυνητώς τον άναρχο Πατέρα, τον συνάναρχο Υιόν και τό Πανάγιον Πνεϋμα, την άδιαίρετον και άκτιστον Θεότητα, την όμοούσιον Τριάδα, την βασιλεύουσαν εις αιώνα αιώνος. Αμήν.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ
✠ Ο ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Η Η Ν Υ Η Α

ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ κ. ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ.

Αγαπητά μου παιδιά,

Μιά καινούρια σχολική χρονιά αρχίζει σήμερα με την εύλογία του Θεού και αισθάνομαι την ανάγκη, ως πνευματικός σας πατέρας, να βρεθώ με την προσευχή μου κοντά σας και να σας απευθύνω τις εγκάρδιες ευχές μου, ώστε να έχετε και αυτή την χρονιά στην ζωή σας χαρά, υγεία, επιτυχίες και κάθε πρόοδο.

Με τό ξεκίνημα της νέας σχολικής χρονιάς αρχίζει παράλληλα για εσάς ένας ωραίος αγώνας, πού συνοδεύεται από προσπάθεια αλλά και ένθουσιασμό για τις καινούριες γνώσεις πού θα αποκτήσετε, καθώς αυτές θα αποτελέσουν ένα πολύ σημαντικό εφόδιο για τη ζωή σας. Στο σχολείο βέβαια θα έχετε την ευκαιρία να δημιουργήσετε και όμορφες φιλίες με τους συμμαθητές σας, μέσα σ' ένα κλίμα απλότητας, αγάπης, αλληλοσεβασμού και γόνιμου συναγωνισμού. Να θυμάσθε πάντοτε, ότι σ' αυτόν τον αγώνα δέν είσθε μόνοι.

Έχετε την αγάπη, των γονέων σας, των καλών σας δασκάλων, της κοινωνίας όλοκληρου.

Αγαπητά μου παιδιά,

Η αγία Ορθόδοξη Εκκλησία μας στέκεται με στοργή και ειλικρινή αγάπη κοντά σας και προσεύχεται για την πρόοδό σας. Με τον Θεό βοηθό και συμπαρασάτη σας, θά ξεπερνάτε πάντοτε κάθε εμπόδιο, πού θά παρουσιάζεται μπροστά σας και θά μπορέσετε να πετύχετε τους καλούς σας στόχους. Εύχομαι μέσα από την καρδιά μου ό Κύριός μας Ιησούς Χριστός, να εύλογεί εσάς και τους καλούς σας δασκάλους ώστε να έχετε μία καρποφόρο σχολική χρονιά γεμάτη χαρά, υγεία και πρόοδο.

Με πατρικές ευχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ
✠ Ο ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Η Η Ν Υ Η Α

ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ κ. ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ.

Αγαπητά μου παιδιά,

Με την χάρη του Θεού ξεκινά σήμερα, ακόμη μία νέα σχολική χρονιά και συγ-

χρόνως ό προσωπικός σας αγώνας, μέσα από τον όποιο καλείσθε να ανταποκριθείτε θετικώς στο αίτημα της προό-

δου. Από σήμερα λοιπόν πού αρχίζει ή νέα σχολική χρονιά θά πρέπει νά εργασθείτε μέ σοβαρότητα, νά αγαπήσετε τήν μάθηση καί τό σχολείο, ὥστε νά μπορέσετε νά πετύχετε τούς στόχους σας, πού δέν πρέπει μόνον νά εἶναι ή πρόσληψη κάποιων γνώσεων, ἀλλά κυρίως καί πρωτίστως ή διαμόρφωση μιᾶς ὀλοκληρωμένης καί στιβαρῆς προσωπικότητας.

Η πρόκληση νά ανταποκριθεῖτε ἐπιτυχῶς στίς ἀπαιτήσεις τοῦ σύγχρονου κόσμου ἀλλά καί ή ἀνάγκη νά διατηρήσετε καί νά ζήσετε κυρίως τίς ἀξίες τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τῆς ἑλληνικῆς παραδόσεως καί τοῦ πολιτισμοῦ μας, κάνουν τόν ἀγῶνα τῆς μαθήσεως ἀκόμα πιό ἀναγκαῖο ἀλλά καί πιό συναρπαστικό. Μέσα ἀπό τό ταξίδι στήν γνώση καί τήν μάθηση μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά συνειδητοποιήσει τήν πνευματική του καί πολιτιστική του ταυτότητα. Νά κατανοήσει ὅτι ἀποτελεῖ συνέχεια ἑνός μοναδικοῦ πολιτισμοῦ μέ ἱστορία αἰώνων, πού δέν μπορεῖ νά ἐξαφανισθεῖ στήν χοάνη τῆς παγκοσμιοποίησης καί τοῦ ἀναθεωρητισμοῦ. Ἀπέναντι στήν σύγχυση τῶν ιδεῶν καί τήν ἀμφισβήτηση τῶν δοκιμασμένων ἀξιῶν, στήν πρόκληση τῶν νέων τεχνολογιῶν πού τείνουν νά ὑποκαταστήσουν τόν ἴδιο τόν ἄνθρωπο, ὡς λ.χ. ή λεγόμενη τεχνητή νοημοσύνη, χρειαζόμαστε ἕνα δυνατό ὄραμα, μία ἀσφαλή πυξίδα πού θά μᾶς δείχνει σταθερά τίς αἰώνιες ἀξίες, τά γνήσια καί ἀθθεντικά πρότυπα, πού ὁμορφαίνουν καί ἀγιάζουν τόν ἄνθρωπο.

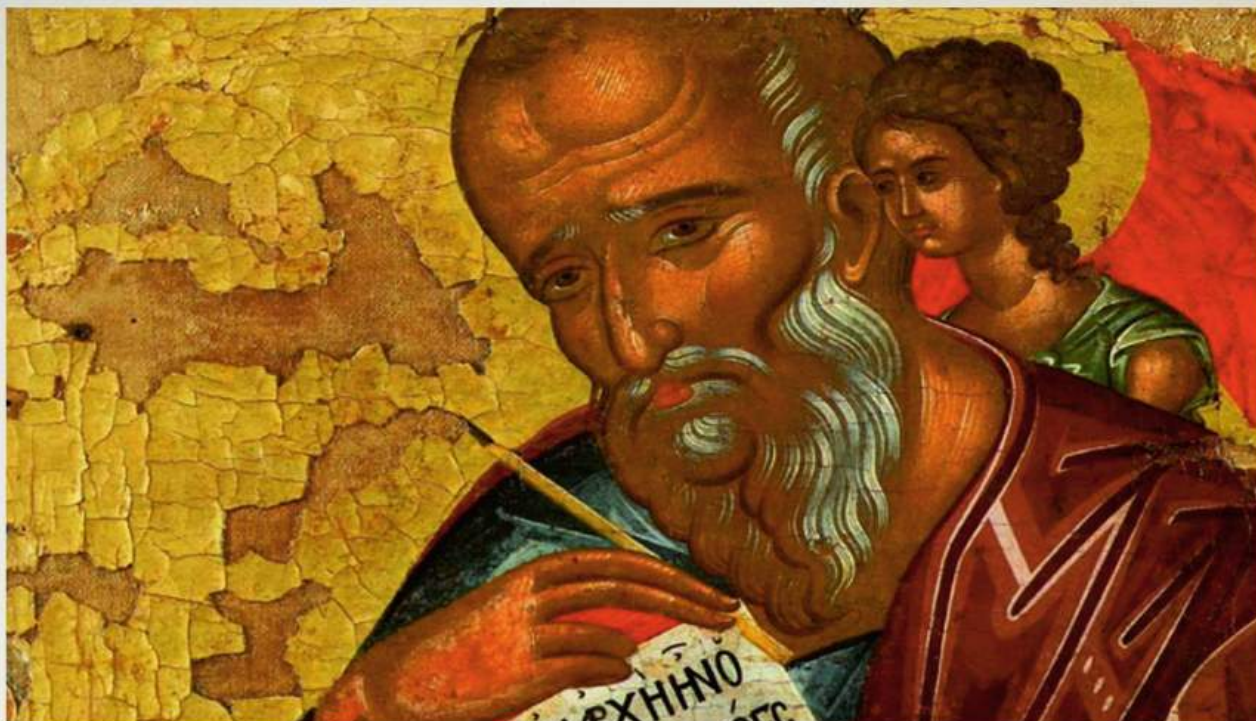
Αὐτή ή αἰώνια πυξίδα εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, πού μέ τόν λόγο Του εἶπε: «Ἐγώ εἶμαι τό φῶς τοῦ κόσμου. Ὅποιος μέ ἀκολουθεῖ δέν θά περπατήσῃ στό σκοτάδι, ἀλλά θά ἔχει τό φῶς τῆς ζωῆς». (Ἰωάν. 8, 12). Ἀκολουθήστε, παιδιά μου, τόν Ἰησοῦ Χριστό μέ πιστότητα καί δέν θά χαθεῖτε στό σκοτάδι τῆς ζωῆς. Ἀκολουθήστε τόν Χριστό καί ἐκεῖ θά βρεῖτε τήν μοναδική δύναμη πού διασώζει καί κρατᾶ ἀκέραιο τό ἀνθρώπινο πρόσωπο καί δίνει ἀξία καί νόημα στήν ζωή.

Στόν ἀγῶνα σας αὐτόν ή Ἐκκλησία, ὡς στοργική πνευματική σας μητέρα, θά βρίσκεται δίπλα σας. Θά ἀκούσει τίς ἀγωνίες σας καί τούς προβληματισμούς σας, θά σᾶς ἀγκαλιάσει στίς πτώσεις σας, θά σᾶς γεμίσει μέ ἔμπνευση, ἐλπίδα καί κουράγιο γιά τό ταξίδι τῆς ζωῆς.

Σέ αὐτόν τόν ὑψηλό καί ὠραῖο σας ἀγῶνα, σᾶς συνοδεύω, ὡς πνευματικός σας πατέρας μέ ὅλη τήν ἀγάπη καί τήν στοργή μου. Προσεύχομαι γιά σᾶς στόν Κύριό μας νά σᾶς ἐνδυναμώνει, νά σᾶς σκεπάζει, καί νά σᾶς ἀξιῶνει νά γεύεσθε τούς καρπούς τῶν καλῶν σας ἀγώνων. Καλή, εὐλογημένη καί καρποφόρα σχολική χρονιά σέ σᾶς καί τούς καλούς σας δασκάλους. Ὁ Θεός νά εἶναι πάντοτε μαζί σας, νά σᾶς εὐλογεῖ καί νά σᾶς στηρίζει!

Μέ ὀλόθερμες πατρικές εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ
✠ Ο ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

«Ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου».

Τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου

«Ἠλευθέρωσε δὲ ἀπὸ τὴν πλάνην τῆς εἰδωλολατρείας, καὶ ἔφερεν εἰς τὸ φῶς τῆς θεογνωσίας...»

Ὁ πανάγαθος καὶ φιλόανθρωπος Κύριος ἡμῶν, ὄχι μόνον ἐδόξασε τοὺς Ἁγίους, ὅπου διὰ τὴν ἀγάπην του ἀγωνίσθησαν προθύμως, τόσοσιν τοὺς ἱερούς μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, ὅσων καὶ Προφήτας καὶ Μάρτυρας, καὶ ὄλους τοὺς αὐτῷ εὐαρεστήσαντας, καὶ ἀξίωσεν αὐτοὺς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τοὺς τόπους ἐκείνους, κατὰ τοὺς ὁποίους ἐδιάτριψαν, ἢ ἐτάφησαν, καὶ αὐτούς, λέγω, ἀποδείχνει γεμάτους ἀπὸ θείας χάριτος, καὶ λαμπρύνει τούτους μὲ πολλὰ θαύματα. Ὅθεν ἀκολουθῶς,

καὶ τὸν τάφον τοῦ σήμερον ἑορταζομένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐχαρίτωσε, καὶ μὲ πολλὰ ἐστόλισε θαύματα. Ὁ τάφος γὰρ οὗτος τοῦ μεγάλου τούτου Εὐαγγελιστοῦ, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον ἐτάφη, ἀφ' οὗ ἔζησε χρόνους ρκ' [120], ἐπὶ τοῦ βασιλέως Τραϊανοῦ, ὅταν ἔμελλε νὰ μετατεθῆ, ὁ τάφος, λέγω, οὗτος, κάθε χρόνον ἀναβρῦει αἰφνιδίως κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν μὲ τρόπον θεϊκὸν καὶ παράδοξον, μίαν σκόνιν, τὴν ὁποῖαν οἱ ἐγχώριοι ὀνομάζουσι Μάννα, καὶ ταύτην οἱ λαμβάνοντες, μεταχειρίζονται εἰς ἀπολύτρωσιν κάθε πάθους, εἰς ἰατρειάν

ψυχῶν, καὶ εἰς υἰεῖαν σωμάτων, δοξάζοντες τὸν Θεὸν καὶ τὸν αὐτοῦ θεράποντα Ἰωάννην.

Μανθάνομεν δὲ ἀπὸ τὸ ἐγκώμιον, ὁποῦ ἔχει ὁ Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος εἰς τὸν Θεολόγον τοῦτον Ἰωάννην, ὅτι, πατὴρ μὲν τούτου ἦτον ὁ Ζεβεδαῖος. Μήτηρ δὲ αὐτοῦ, ἦτον ἡ Σαλώμη, ἡ ὁποία ἦτον θυγάτηρ Ἰωσήφ τοῦ μνηστευσαμένου τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ὁ γὰρ Ἰωσήφ εἶχε τέσσαρας υἱούς, Ἰάκωβον, Συμεών, Ἰούδαν καὶ Ἰωσὴν, καὶ θυγατέρας τρεῖς, τὴν Ἑσθήρ, τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν Σαλώμην, ἡ ὁποία ἐχρημάτισε γυνὴ τοῦ Ζεβεδαίου, μήτηρ δὲ τοῦ Ἰωάννου. Ἐκ τούτου δὲ συμπεραίνεται, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν, ἦτον θεῖος τοῦ Ἰωάννου, ὡς ἀδελφὸς λογιζόμενος Σαλώμης τῆς θυγατρὸς Ἰωσήφ, τοῦ νομιζομένου πατρὸς τοῦ Κυρίου. Πρέπει δὲ νὰ ἡξεύρωμεν, ὅτι ὅταν παρεδόθη ὁ Κύριος ἡμῶν τοῖς Ἰουδαίοις καὶ ἐσταυρώθη, ὅλοι μὲν οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ἔφυγον ἀπὸ τὸν φόβον τους, μόνος δὲ οὗτος ὁ Ἰωάννης ἦτον παρὼν, ὡς ἀγαπητός (καὶ ὡς ἀγαπῶν τὸν Κύριον μὲ τελείαν ἀγάπην, ἐπειδὴ κατ' αὐτὸν πάλιν τὸν ἴδιον ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον). Μόνος λέγω οὗτος πρῶτος μὲ τὸν Πέτρον, ἐπῆγεν εἰς τὸν τάφον. Μόνος οὗτος ἔλαβε τὴν Θεοτόκον εἰς τὰ ἴδια, μόνος οὗτος εἰς τὴν γῆν ἀπόκτησε τρεῖς μητέρας, πρῶτην τὴν Σαλώμην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν σαρκικῶς ἐγεννήθη, δευτέραν τὴν Βροντήν, ἐπειδὴ υἱὸς βροντῆς ἐχρημάτισεν. Ὁ γὰρ Κύριος ὠνόμασεν αὐτὸν καὶ τὸν ἀδελφόν του Ἰάκωβον, Βοεναργές, ὁ δηλοῖ υἱοὶ βροντῆς (Μαρκ. 3, 17). Τρίτην μητέρα κατὰ χάριν καὶ θέσιν ἀπόκτησε, τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, κατὰ τὸ πρὸς αὐ-

τὸν ῥηθὲν λόγιον τοῦ Κυρίου τὸ «Ἴδου ἡ Μήτηρ σου» (Ἰω. 19, 27). Ὁ Θεολόγος οὗτος ἦτον μαζί μὲ τὴν Θεοτόκον, ἕως τῆς ἀγίας αὐτῆς Κοιμήσεως. Μετὰ δὲ τὴν Κοίμησιν αὐτῆς, εὐγῆκεν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Ἐφεσον, κηρύττων τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐκεῖ λοιπὸν εὐρισκόμενος, κατέστρεψε μὲν διὰ προσευχῆς του τὸν περίφημον ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος. Ἠλευθέρωσε δὲ ἀπὸ τὴν πλάνην τῆς εἰδωλολατρείας, καὶ ἔφερεν εἰς τὸ φῶς τῆς θεογνωσίας, τεσσαράκοντα μυριάδας, ἦτοι τετρακοσίας χιλιάδας ἀνθρώπων, οἵτινες ἐλάτρευον εἰς τὴν ψευδοθεὰν Ἀρτέμιδα. Ἠλίβατον δὲ ὀνομάζεται τὸ βουνόν, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι κτισμένος ὁ Ναὸς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου κατὰ τὴν παλαιὰν Ἐφεσον. Κατὰ δυσμὰς δὲ τοῦ βουνοῦ, ἦτον ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου. Ὁ τάφος δὲ Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς, καὶ τὸ σπήλαιον τῶν ἑπτὰ Παίδων, ταῦτα εὐρίσκονται εἰς τὸ ἐκεῖ πλησιάζον βουνόν, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Χειλετῶν, ἢ Χειλέων. Ὁ δὲ τάφος τῆς Ἁγίας Ἐρμιόνης, ἡ ὁποία ἦτον μία ἀπὸ τὰς τέσσαρας θυγατέρας τὰς Προφήτιδας Φιλίππου ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, ταύτης, λέγω, ὁ τάφος, εὐρίσκεται εἰς τὸ ἐκεῖ πλησιάζον βουνόν. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἅγια λείψανα Αὐδάκτου Μάρτυρος καὶ τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς Καλλισθένης, καὶ ἄλλων Μαρτύρων καὶ Ἐπισκόπων, Ἀρίστωνος, λέγω, Τυράννου, Ἀριστοβούλου, καὶ Παύλου τοῦ Ἐρημοπολίτου, ὅλα ταῦτα τὰ λείψανα εἰς ἐκεῖνο τὸ βουνόν εὐρίσκονται.

Εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους

Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Πῶς, οἱ ἅγιοι Απόστολοι, ἐνῶ τοὺς ἀπομάκρυναν καὶ τοὺς ἐξεδίωκαν... καὶ ἐνῶ δὲν διέθεταν κανένα ἀπολύτως χάρισμα λόγου, οὔτε κοσμικὴ λάμψη, οὔτε πλοῦτο, οὔτε κατάγονταν ἀπὸ σπούδαία πόλη ἢ ἀπὸ μεγάλο ἔθνος ἢ ἀπὸ ἐνδοξο γένος, οὔτε εἶχαν ἐντυπωσιακὸ ἐπάγγελμα, οὔτε δόξα κοσμικὴ, οὔτε κάτι ἄλλο ἀπὸ αὐτὰ πού φαντάζονταν στὰ μάτια τῶν κοσμικῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ εἶχαν τὰ ἐντελῶς ἀντίθετα, δηλαδή ἀπλοϊκότητα, λιτότητα, φτώχεια, μῖσος καὶ ἀπέχθεια ἀπέναντί τους, διότι, ὡς Ἰουδαῖοι, ἦταν μισητοὶ ἀπὸ ὅλους· καὶ ἐνῶ στέκονταν καὶ κήρυτταν μπροστὰ σὲ χιλιάδες λαοῦ καὶ δίδασκαν παράδοξα γιὰ τοὺς ἀκροατὲς τους διδάγματα, παρὰ ταῦτα τοὺς ἔπειθαν.

Διότι πρέπει νὰ τονισθεῖ ὅτι καὶ οἱ ἐντολές πού τοὺς ἔδιναν ἀπαιτοῦσαν πολὺ κόπο γιὰ νὰ ἐφαρμοσθοῦν, καὶ οἱ διδασκαλίες τους ἔβαζαν τοὺς ἀκροατὲς τους σὲ πολλοὺς κινδύνους. Διότι αὐτοὶ

πού ἄκουαν τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων καὶ ἐπρόκειτο νὰ πιστεύσουν, ἕως τότε ζοῦσαν μέσα σὲ ἀπολαύσεις καὶ μέθες καὶ πολλὴ κακία...

Πές μου, λοιπόν, πῶς τοὺς ἔπεισαν; Ἀπὸ πού εἶχαν ἀποκτήσει αὐτὴ τὴν ἀξιοπιστία στὰ λόγια τους; Αὐτό πού καὶ ἄλλοτε εἶπα, ἐὰν τοὺς ἔπεισαν, χωρὶς νὰ κάνουν θαύματα ἐμπρὸς τους, αὐτὸ καθαυτὸ τὸ γεγονός, ὅτι

δηλαδή τοὺς ἔπεισαν, εἶναι πολὺ μεγαλύτερο θαῦμα...

Καὶ ἦταν φυσικὸ οἱ κατηχούμενοι, ὅσοι

ἀκουαν δηλαδή τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων, νὰ διερωτῶνται καὶ νὰ λέγουν: Τί συμβαίνει, λοιπόν; Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς οἰκουμένης ἔχουν ἀπατηθεῖ, καὶ οἱ σοφιστὲς καὶ οἱ ῥήτορες καὶ οἱ φιλόσοφοι καὶ οἱ συγγραφεῖς καὶ αὐτοὶ πού ζοῦν τώρα καὶ οἱ παλαιότεροι, οἱ σύγχρονοι τοῦ Πυθαγόρα καὶ τοῦ Πλάτωνα, καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ ὑπάτοι ὅλοι πλανήθηκαν; ... Καὶ αὐτοὶ ἐδῶ οἱ δώδεκα ψαράδες καὶ σκηνοποιοὶ καὶ τελῶνες εἶναι πῶς σοφοὶ ἀπὸ ὅλους ἐκείνους; Ποῖος θὰ τὸ ἀνεχόταν αὐτό; Ἀλλ' ὅμως ὄχι μόνο δέν εἶπαν κάτι τέτοιο οἱ ἀκροατὲς τοῦ κηρύγματος τῶν Ἀποστόλων, ἀλλ' οὔτε καὶ τὸ σκέφθηκαν. Ἀντιθέτως παραδέχθηκαν ὅτι ἦσαν σοφότεροι ὅλων καὶ τὸ ἀναγνώρισαν. Γι' αὐτὸ καὶ νίκησαν ὅλους οἱ Ἀπόστολοι...

Τί ἦταν λοιπόν αὐτὸ πού τοὺς ἐπειθε καὶ τοὺς κατεύθυνε; Δέν εἶναι φανερό ὅτι ἦταν ἡ δύναμη Ἐκείνου τὸν Ὅποιον κήρυτταν; Διότι, ἂν δέν ὑπῆρχε αὐτὴ ἡ δύναμη... ἄραγε ἦταν εὐκολο νὰ ἐλκύσουν αὐτοὺς πού ἦταν ἀντίθετοί τους; Οὔτε λόγος δέν πρέπει νὰ γίνεται. Ὡστε μέσα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ διαφαίνεται ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ, πού πέτυχε αὐτὰ τὰ μεγάλα κατορθώματα. Διότι, πές μου, πῶς ἐπεισαν ἄνθρώπους, πού ἦταν νωθροὶ καὶ πλαδαροὶ καὶ ζοῦσαν ἄνετα μέ τρυφὲς καὶ ἀπολαύσεις νὰ ἀκολουθήσουν στοῦ ἐξῆς ζωὴ δυσκολῆ, σκληρῆ, μέ κόπο καὶ στερήσεις; Δέν θαυμάζεις, πές μου, καὶ αὐτὸ ἀκόμη; Πῶς τοὺς ἐπεισαν νὰ περιμένουν ἔπαθλα καὶ βραβεῖα τῆς ἀρετῆς μετὰ θάνατον; Ὅταν τὸ σκέπτομαι αὐτὸ ἐγώ, ἐκπλήττομαι γιὰ τὸ πῶς ἐπέδρασαν οἱ Ἀπόστολοι στίς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

Ὡστε καὶ γι' αὐτὸ μόνο θὰ ἔπρεπε νὰ τοὺς θαυμάζουμε, διότι ἄνθρώπους πού ἦταν βάρβαροι ἕως τότε, ἐντελῶς δηλαδή ἀκαλλιέργητοι ψυχικά, τοὺς ἐπεισαν νὰ δεχθοῦν μιὰ τέτοια πίστη πού τοὺς ἔστρεφε πρὸς τὸ μέλλον καὶ τοὺς βοηθοῦσε νὰ ἔχουν αἴσιες ἐλπίδες γιὰ τὸ μέλλον. Μὲ τὴν πίστη αὐτὴ ἐπίσης πέταξαν ἀπὸ πάνω τους τὸ φορτίο τῶν ἁμαρτημάτων τους καὶ μέ μεγάλη προθυμία στοῦ ἐξῆς ἀνέλαβαν τοὺς κόπους γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς ἀρετῆς... Ὅλα τὰ γένη τῶν βαρβάρων... οἱ πρῶην ἀλιεῖς ἅγιοι Ἀπόστολοι μέ τὸ Βάπτισμα καὶ τὴ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὰ μούσαν στὴ χριστιανικὴ ζωὴ καὶ θεολογία.

ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΣΕΠΤΟΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΝΥΠΕΡΑΓΓΕΛΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ

... Ἄν ὁ θάνατος τῶν ὁσίων εἶναι τίμιος καὶ ἡ μνήμη δικαίου συνοδεύεται ἀπὸ ἐγκώμια, πόσο μᾶλλον τὴν μνήμη τῆς ἁγίας τῶν ἁγίων, διὰ τῆς ὁποίας ἐπέρχεται ὅλη ἡ ἀγιότης στοὺς ἁγίους, δηλαδὴ τὴ μνήμη τῆς ἀειπαρθενῆς καὶ Θεομήτορος, πρέπει νὰ τὴν ἐπιτελοῦμε μὲ τις μεγαλύτερες εὐφημίες. Αὐτὸ πράττουμε ἐσορτάζοντας τὴν ἐπέτειο τῆς ἁγίας κοιμήσεως ἢ μεταστάσεώς της, πού ἂν καὶ μὲ αὐτὴ εἶναι λίγο κατώτερη ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, ὅμως ξεπέρασε σὲ ἀσύγκριτο βαθμὸ καὶ τοὺς ἀγγέλους καὶ τοὺς ἀρχαγγέλους καὶ ὅλες τις ὑπερκόσμιες δυνάμεις διὰ τῆς ἐγγύτητός της πρὸς τὸν Θεὸ καὶ διὰ τῶν ἀπὸ παλαιὰ γραμμένων καὶ πραγματοποιημένων σ' αὐτὴ θαυμασιῶν.

Ὁ θάνατός της εἶναι ζωηφόρος, μετα-

βαίνοντας σὲ οὐράνια καὶ ἀθάνατο ζωὴ, καὶ ἡ μνήμη τούτου εἶναι χαρμόσυνη ἐσορτὴ καὶ παγκόσμια πανήγυρις, πού ὄχι μόνον ἀνανεώνει τὴ μνήμη τῶν θαυμασιῶν τῆς Θεομήτορος, ἀλλὰ καὶ προσθέτει τὴ κοινὴ καὶ παράδοξη συνάθροιση τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων ἀπὸ κάθε μέρος τῆς γῆς γιὰ τὴν πανίερη κηδεὶα της, μὲ θεολήπτους ὕμνους, μὲ τις ἀγγελικὲς ἐπιστασίες καὶ χοροστασίες καὶ λειτουργίες γι' αὐτήν. Οἱ Ἀπόστολοι προπέμπουν, ἀκολουθοῦν, συμπράττουν, ἀποκρούουν, ἀμύνονται καὶ συνεργοῦν μὲ ὅλη τὴ δύναμη μαζί μὲ ἐκείνους πού ἐγκωμιάζουν τὸ ζωαρχικὸ καὶ θεοδόχο ἐκεῖνο σῶμα, τὸ σωτικὸ φάρμακο τοῦ γένους μας, τὸ σεμνολόγημα ὅλης τῆς κτίσεως. Ἐνῶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος Σαβαώθ καὶ Υἱὸς αὐτῆς τῆς ἀειπαρθενῆς, εἶναι

ἀοράτως παρών και ἀποδίδει στη μητέρα την ἐξόδιο τιμή. Σὲ αὐτοῦ τὰ χέρια ἐναπέθεσε και τὸ θεοφόρο πνεῦμα, διὰ τοῦ ὁποῖου ἔπειτα ἀπὸ λίγο μεταθέτει και τὸ συζυγικὸ πρὸς ἐκεῖνο σῶμα σὲ χῶρο ἀείζωο και οὐράνιο.

**Διότι μόνο αὐτῆ, εὕρισκομένη ἀνάμεσα
στὸ Θεὸ και σ'ὄλοκληρο τὸ ἀνθρώπινο
γένος, τὸν μὲν Θεὸ κατέστησε υἱὸν
ἀνθρώπου, τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἔκανε
υἱοὺς Θεοῦ, οὐρανῶσασα τῆ γῆ
και θεῶσασα τὸ γένος.**

Και μόνο αὐτῆ ἀπὸ ὅλες τις γυναῖκες ἀναδείχθηκε μητέρα τοῦ Θεοῦ ἐκ φύσεως πάνω ἀπὸ κάθε φύση. Ὑπῆρξε βασίλισσα κάθε ἐγκοσμίου και ὑπερκοσμίου κτίσματος.

Τώρα ἔχοντας και τὸν οὐρανὸ κατάλληλο κατοικητήριο, ὡς ταιριαστὸ της βασιλείου, στὸν ὁποῖο μετατέθηκε σήμερα ἀπὸ τῆ γῆ, στάθηκε και στὰ δεξιὰ τοῦ παμβασιλέως μὲ διάχρυσο ἱματισμὸ ντυμένη και στολισμένη, ὅπως λέγει ὁ προφήτης. (Ψαλμ. 44,11). Διάχρυσο ἱματισμὸ, πὸν σημαίνει στολισμένη μὲ τις παντοειδεῖς ἀρετές. Διότι μόνο αὐτῆ κατέχει τώρα μαζί μὲ τὸ θεοδόξαστο σῶμα και μὲ τὸν Υἱὸ, τὸν οὐράνιο χῶρο. Δὲν μπορούσε πραγματικὰ γῆ και τάφος και θάνατος νὰ κρατεῖ ἕως τὸ τέλος τὸ ζωαρχικὸ και θεοδόχο σῶμα της και ἀγαπητὸ ἐνδιαίτημα οὐρανοῦ και τοῦ οὐρανοῦ τῶν οὐρανῶν. Ἀποδεικτικὸ γιὰ τοὺς μαθητὲς στοιχεῖο περὶ τῆς ἀναστάσεως της ἀπὸ τοὺς νεκροὺς γίνονται τὰ σινδόνια και τὰ ἐντάφια, πὸν μόνον ἀπέμειναν

στὸ τάφο και βρέθηκαν ἀπὸ ἐκεῖνοὺς πὸν ἦλθαν νὰ τὴν ζητήσουν, ὅπως συνέβηκε προηγουμένα μὲ τὸν Υἱὸ και Δεσπότη. Δὲν χρειάστηκε νὰ μείνει και αὐτῆ ἐπίσης γιὰ λίγο πάνω στη γῆ, ὅπως ὁ

Υἱὸς της και Θεός, γι' αὐτὸ ἀναλήφθηκε ἀμέσως πρὸς τὸν ὑπερουράνιο χῶρο ἀπὸ τὸν τάφο.

Μὲ τὴν ἀνάληψή της ἡ Θεομήτωρ συνῆψε τὰ κάτω μὲ τὰ ἄνω και περιέλαβε τὸ πᾶν μὲ τὰ γύρω της θαυμάσια, ὥστε και τὸ ὅτι εἶναι ἐλαττωμένη πολὺ λίγο ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, γευόμενη τὸ θάνατο, αὐξάνει τὴν ὑπεροχή της σὲ ὅλα. Και ἔτσι εἶναι ἡ μόνη ἀπὸ ὅλους τοὺς αἰῶνες και ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀρίστους πὸν διαιτᾶται μὲ τὸ σῶμα στὸν οὐρανὸ μαζί μὲ τὸν Υἱὸ και Θεό.

Ἡ Θεομήτωρ εἶναι ὁ τόπος ὅλων τῶν χαρίτων και πλήρωμα κάθε καλοκαγαθίας και εικόνα κάθε ἀγαθοῦ και κάθε χρηστότητος, ἀφοῦ εἶναι ἡ μόνη πὸν ἀξιῶθηκε ὅλα μαζί τὰ χαρίσματα τοῦ Πνεύματος και μάλιστα ἡ μόνη πὸν ἔλαβε παράδοξα στὰ σπλάχνα της ἐκεῖνον στὸν ὁποῖο βρίσκονται οἱ θησαυροὶ ὅλων τῶν χαρισμάτων. Τώρα δὲ μὲ τὸ θάνατό της προχώρησε ἀπὸ ἐδῶ πρὸς τὴν

ἀθανασία καὶ δίκαια μετέστη καὶ εἶναι συγκάτοικος μετὸν Υἱὸ στὰ ὑπερουράνια σκηνώματα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐπιστατεῖ μετὶ τῶν ἀκοίμητες πρὸς αὐτὸν πρεσβεῖες ἐξιλεώνοντας αὐτὸν πρὸς ὅλους μας. Εἶναι τόσο πολὺ πλησιέστερη ἀπὸ τοὺς πλησιάζοντας τὸ Θεό, ὄχι μόνο ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὲς τῆς ἀγγελικῆς ἱεραρχίας. «Τὰ Σεραφίμ στέκονταν γύρω του» (Ἡσαΐας 6,2) καὶ ὁ Δαυΐδ λέγει: «παρέστη ἡ βασίλισσα στὰ δεξιὰ σου». Βλέπετε τὴ διαφορὰ τῆς στάσεως; Ἀπὸ αὐτὴ μπορεῖτε νὰ καταλάβετε καὶ τὴ διαφορὰ τῆς, κατὰ τὴν ἀξία τῆς τάξεως. Διότι τὰ Σεραφίμ ἦταν γύρω ἀπὸ τὸ Θεό, πλησίον δὲ στὸν ἴδιο μόνο ἡ βασίλισσα καὶ μάλιστα στὰ δεξιὰ του. Ὅπου κάθισε ὁ Χριστὸς στὸν οὐρανό, δηλαδή στὰ δεξιὰ τῆς μεγαλωσύνης, ἐκεῖ στέκεται καὶ αὐτὴ τώρα ποὺ ἀνέβηκε ἀπὸ τὴ γῆ στὸν οὐρανό.

Ποιὸς δὲν γνωρίζει ὅτι ἡ Παρθενομήτωρ εἶναι ἐκεῖνη ἡ βάτος ποὺ ἦταν ἀναμμένη ἀλλὰ δὲν καταφλεγόταν. (Ψαλμ. 44,19). Καὶ αὐτὴ ἡ λαβίδα, ποὺ πῆρε τὸ Σεραφίμ, τὸν ἄνθρακα ἀπὸ τὸ θυσιαστήριο, ποὺ συνέλαβε δηλαδή ἀπυρπολήτως τὸ θεῖο πῦρ καὶ κανεῖς ἄλλος δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἔλθει πρὸς τὸ Θεό. Ἐπομένως μόνη αὐτὴ εἶναι μεθόριο τῆς κτιστῆς καὶ τῆς ἀκτιστῆς φύσεως. Ποιὸς θὰ ἀγαποῦσε τὸ Υἱὸ καὶ Θεὸ περισσότερο ἀπὸ τὴ μητέρα, ἢ ὅποια ὄχι μόνο μονογενῆ τὸν γέννησε, ἀλλὰ καὶ μόνη τῆς αὐτῆ χωρὶς ἀνδρική ἔνωση, ὥστε νὰ εἶναι τὸ φίλτρο διπλάσιο.

Ὅπως λοιπὸν, ἀφοῦ μόνο δι' αὐτῆς ἐπεδήμησε πρὸς ἐμᾶς, φανερώθηκε καὶ συναναστράφηκε μετὸς ἀνθρώπους, ἐνῶ πρὶν ἦταν ἀθέατος, ἔτσι καὶ στὸν μελλοντικὸ ἀτελεύτητο αἰῶνα κάθε πρόοδος καὶ ἀποκάλυψη μυστηρίων χωρὶς αὐτὴν θὰ εἶναι ἀδύνατος.

Διὰ μέσου τῆς Θεομήτορος θὰ ὑμνοῦν τὸ Θεὸ γιατί αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία, ἡ προστάτης καὶ πρόξενος τῶν αἰωνίων.

Αὕτη εἶναι θέμα τῶν προφητῶν, ἀρχῆ τῶν Ἀποστόλων, ἐδραῖωμα τῶν μαρτύρων, κρηπίς τῶν διδασκάλων, ἡ ρίζα τῶν ἀπορρήτων ἀγαθῶν, ἡ κορυφὴ καὶ τελείωσις κάθε ἀγίου.

Ὡ Παρθένε θεῖα καὶ τώρα οὐρανία, πῶς νὰ περιγράψω ὅλα σου τὰ προσόντα; Πῶς νὰ σε δοξάσω, τὸ θησαυρὸ τῆς δόξας; Ἐσένα καὶ ἡ μνήμη μόνο ἀγιάζει αὐτὸν ποὺ τὴν χρησιμοποιεῖ.

Μετὰδωσε πλούσια λοιπὸν τὰ χαρίσματα σου στὸ λαὸ σου, Δέσποινα, δῶσε τὴ λύση τῶν δεινῶν μας, μετὰτρεψε ὅλα πρὸς τὸ καλύτερο μετὶ τῆς δυνάμεώς σου, δίδοντας τὴ χάρι σου γιὰ νὰ δοξάζουμε τὸ προαιώνιο Λόγο ποὺ σαρκώθηκε ἀπὸ σένα γιὰ μᾶς μαζί με τὸν ἄναρχο Πατέρα καὶ τὸ ζωοποιὸ Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς ἀτελεύτητους αἰῶνες. Γένοιτο....

[Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Λόγος ΛΖ', εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς πανυπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, PG 151, 460-472. Ἑλληνες Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, τ. 10 (Θεσσαλονίκη: «Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς»). Ἀποσπάσματα].

ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Αγίου Λουκά
Αρχιεπισκόπου Κριμαίας

Τὸν καθένα ἀπὸ μᾶς τὸν βασανίζει τὸ ἐρώτημα: τί θὰ γίνῃ μετὰ τὸ θάνατο; Μία σαφὴ ἀπάντησις σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα μόνοι μας δὲν μπορούμε νὰ τὴν βροῦμε. Ἀλλὰ ἡ Ἁγία Γραφή καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μᾶς ἀποκαλύπτουν αὐτὸ τὸ μυστικόν. Μᾶς τὸ ἀποκαλύπτουν ἐπίσης τὸ ἀπολυτικόν καὶ τὸ κοντάκιον τῆς μεγάλης αὐτῆς γιορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ὕμνοι ποὺ ψάλλονται σ' αὐτὴ τὴ γιορτῆ. Θέλω ὅλοι

σας νὰ καταλάβετε, γιὰ τὸ θάνατον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μαρίας λέγεται Κοίμησις τῆς. Ὁ μέγας ἀπόστολος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος στὸ 20ο κεφάλαιον τῆς Ἀποκαλύψεως μιλάει γιὰ τὸν πρῶτον καὶ τὸ δεῦτερον θάνατον. Ὁ πρῶτος μόνον θάνατος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀναπόφευκτος γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, περιμένει καὶ τοὺς ἁγίους καὶ τοὺς δικαίους. Ἀλλὰ ὁ δεῦτερος, ὁ φοβερός καὶ αἰώνιος θάνατος, περιμένει τοὺς μεγάλους καὶ ἀμετανόητους ἁμαρτωλοὺς, οἱ ὁποῖοι ἀρνήθηκαν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ καὶ εἶναι καταδικασμένοι νὰ βρισκονται αἰώνως σὲ κοινωνία μετὰ τὸν διάβολον καὶ τοὺς ἀγγέλους του.

Στὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἴδιου μεγάλου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου διαβάζουμε τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὁποῖα εἶναι πολὺ στενὰ συνδεδεμένα μετὰ ὅσα γράφει ἡ Ἀποκάλυψις: «ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν» (Ἰωάν. 5, 24). Τὸ ἀκούετε, τὸ καταλαβαίνετε; Νομίζω ὅτι ἀκόμα καὶ θὰ πρέπει νὰ σᾶς κινήσει τὴν περιέργειαν τὸ γεγονός ὅτι ὅλοι ὅσοι ὑπακούουν στὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ καὶ πιστεύουν στὸν Οὐράνιον Πατέρα Του, ὁ ὁποῖος τὸν ἔστειλε, ἀμέσως μετὰ τὸ θάνατόν τους θὰ περάσουν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ δικαστοῦν αὐτοὶ ποὺ ἔχουν ζωντανὴ πίστιν στὸ Θεὸ καὶ ὑπακούουν σὲ τὰς ἐντολὰς Του. Καὶ στοὺς μεγάλους δώδεκα ἀποστόλους εἶπε ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός: «ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθή-

σαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίση ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τᾶς δώδεκα φυλᾶς τοῦ Ἰσραὴλ» (Ματθ. 19, 28). Δικαστὲς καὶ κατήγοροι θὰ εἶναι κατὰ τὴν Φοβερὰ Κρίση τοῦ Θεοῦ οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ καί, βεβαίως, εἶναι τελείως ἀδύνατο νὰ φανταστοῦμε νὰ δικάζονται ἢ Ὑπεραγία Θεοτόκος καὶ Αἰειπάρθενος Μαρία, ὁ Βαπτιστὴς τοῦ Κυρίου Ἰωάννης, οἱ μεγάλοι προφῆτες τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἡλίας καὶ ὁ Ἐνώχ τοὺς ὁποίους ζωντανούς τούς πῆρε ὁ Θεὸς στὸν Οὐρανό, ὄλο τὸ ἀμέτρητο πλῆθος τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, οἱ δοξασμένοι ἀπὸ τὸν Θεὸ ἅγιοι ἀρχιερεῖς καὶ θαυματουργοὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἅγιο Νικόλαο, ἀρχιεπίσκοπο Μύρων τῆς Λυκίας. Εἶναι ἀδύνατον ἀκόμα καὶ νὰ περάσει ἀπὸ τὸ μυαλό μας ἡ σκέψη πὼς θὰ δικαστοῦν αὐτοί, οἱ ὅποιοι ἄκουσαν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ: «**Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν**» (Λουκ. 17, 21). Σ' αὐτοὺς τοὺς μεγάλους ἀγωνιστὲς τοῦ Χριστοῦ, σὰν σὲ πολύτιμους ναοὺς κατοικοῦσε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἀκόμα καὶ ζώντας στὴ γῆ, αὐτοὶ βρισκόταν στὴν ἄμεση κοινωνία μὲ τὸν Θεό, ἐπειδὴ ἔτσι εἶπε ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός: «**Ἐὰν τις ἀγαπήσῃ μέ, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν**» (Ἰωάν. 14, 23). Ἡ Ὑπεραγία Παρθένος Μαρία ὑπῆρξε ἄχραντος ναὸς τοῦ Σωτῆρος καὶ σ' αὐτὴν κατοίκησε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ ἀπὸ τὴν ἀγιότατη μητέρα τῆς ἔλαβε τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ὁ Υἱὸς τοῦ

Θεοῦ, ὁ Ὅποιος κατέβηκε ἀπὸ τοὺς Οὐρανοὺς. Γι' αὐτὸ ὁ σωματικὸς τῆς θάνατος δὲν ἦταν θάνατος ἀλλὰ Κοίμησις, δηλαδὴ ἓνα ἄμεσο πέρασμα ἀπὸ τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς τῆς **στῆ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν καὶ τὴν αἰώνια ζωῆ**. Ἔχουμε κάθε λόγο νὰ πιστεύουμε, ὅτι καὶ τὸ σῶμα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου μὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἄφθαρτο καὶ ἀνελήφθη στοὺς οὐρανοὺς. Αὐτὸ μας λέει καὶ τὸ κοντάκι τῆς μεγάλης γιορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου: «**Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοιμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον**». Νὰ σκεφτόμαστε, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές μου, τὴν μακάρια Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Παρθένου Μαρίας καὶ νὰ θυμόμαστε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ: «**Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν**» (Ἰωάν. 5, 24). Νὰ μᾶς ἀξιώσει ὁ Θεὸς νὰ γευθοῦμε καὶ ἐμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ τὴ μεγάλη αὐτὴ χαρὰ, μὲ τὴ χάρη καὶ τὴ φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ Αὐτοῦ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Προσευχὴ γιὰ τὴν Παναγία. Ἀγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ

Δέσποινα Παντευλόγητε, Ὑπέραγνε Παρθένε, Παράδεισε Πανθαύμαστε, Κῆπε Καλλωπισμένε. Σέ δυσωπῶ, Πανάχραντε, χαρίτωσον τό νοῦν μου, κατεύθυνον τάς σκέψεις μου, φώτισον τήν ψυχὴν μου. Κόρη με ποιήσον ἀγνόν, πρᾶον, σεμνόν, ἀνδρείον, ἡσύχιον καί κόσμιον, εὐθύν, ὅσιον θεῖον, ἐπιεικῆ, μακρόθυμον, τῶν ἀρετῶν δοχεῖον, ἄμemptον, ἀνεπίληπτον, τῶν ἀγαθῶν ταμεῖον. Δός μοι σοφίαν, σύνεσιν καί μετριοφροσύνην, φρόνησιν καί ἀπλότητα καί ταπεινοφροσύνην. Δός μοι νηφαλιότητα, ὄμμα πεφωτισμένον, διάνοιαν ὀλόφωτον, πνεῦμα ἐξηγνισμένον. Ἀπέλασον τήν οἴησιν, τήν ὑπερηφανίαν, τόν τύφον, τήν φυσίωσιν καί τήν ἀλαζονείαν, τήν ὕβριν, τό ἀγέρωχον, τήν ὑψηλοφροσύνην, γλῶσσα μεγαλορρήμονα, ἰσχυρογνωμοσύνην. Τήν ἀστασίαν τήν φρικτήν, τήν περιπτολογίαν, τήν πονηρίαν τήν πολλήν, καί τήν αἰσχρολογίαν. Χάρισαί μοι, Πανάχραντε, τήν ἠθικὴν ἀνδρείαν, τό θάρρος, τήν εὐστάθειαν, δός μοι τήν καρτερίαν. Δός μοι τήν αὐταπάρνησιν, τήν ἀφιλαργυρίαν, ζῆλον μετ' ἐπιγνώσεως καί ἀμνησικακίαν. Δός μοι ἀκεραιότητα, εὐγένειαν καρδίας, πνεῦμα εὐθές, εἰρηνικόν, καί πνεῦμα ἀληθείας. Φυγάδευσον, Πανάχραντε, τά πάθη τῆς καρδίας, τά πολυώνυμα, Ἀγνή, τῆς ἠθικῆς δειλίας. Τήν ἀνανδρείαν τήν αἰσχροάν, τό θάρρος, τήν δειλίαν, τήν ἀτολμίαν τήν δεινήν καί τήν ἀπελπισίαν. Ἄρον μοι, Κόρη, τόν θυμόν καί πᾶσαν ραθυμίαν, τήν ἀθυμία, τήν ὀργήν, ὡς καί τήν ὀκηριάν. Τόν φθόνον, τήν ἐμπάθειαν, τό μῖσος, τήν κακίαν, τήν μῆνιν, τήν ἐκδίκησιν, τήν μνησικακίαν. Τήν ἔριδα τήν εὐτελή καί τήν πολυλογίαν, τήν γλωσσαλγίαν τήν δεινήν καί τήν βωμολοχίαν. Δός μοι, Παρθένε, αἰσθησιν, δός μοι εὐαίσθησιν. Δός μοι συναίσθησιν πολλήν καί εὐσυνειδησίαν. Δός μοι, Παρθένε, τήν χαρᾶν Πνεύματος τοῦ Ἁγίου. Δός μοι εἰρήνην τῇ ψυχῇ, εἰρήνην τοῦ Κυρίου. Δός μοι ἀγάπην, ἔρωτα θεῖον, ἐξηγνισμένον, πολύν, θερμόν καί καθαρόν καί ἐξηγιασμένον. Δός πίστιν ζῶσαν, ἐνεργόν, θερμήν, ἀγνήν, ἀγίαν, ἐλπίδα ἀδιάσειστον, βεβαίαν καί ὀσίαν. Ἄρον ἀπ' ἐμοῦ, Παρθένε, τόν κλοιόν τῆς ἀμαρτίας, τήν ἀμέλειαν, τήν μέθην, τήν ἀνελεημοσύνην, τάς κακάς ἐπιθυμίας, τήν δεινήν ἀκολασίαν, γέλωτας τῆς ἀσέλγειας καί τήν πᾶσαν κακουργίαν. Σωφροσύνην δός μοι, Κόρη, δός ἐγκράτειαν, νηστείαν, προσοχήν καί ἀγρυπνίαν καί ὑπακοήν τελείαν. Δός μοι προσοχήν ἐν πᾶσι καί διάκρισιν ὀξειαν, σιωπήν καί εὐκοσμίαν, καί ὑπομονήν ὀσίαν. Ἐπιμέλειαν παράσχου, Δέσποινα, πρὸς ἐργασίαν, πρὸς τελείωσιν καί ζῆλον ἀρετῶν πρὸς γυμνασίαν. Τήν ψυχὴν μου, τήν καρδίαν καί τόν νοῦ μου, Παναγία, τήρει ἐν ἀγίωσύνῃ, φύλαττε ἐν παρθενίᾳ. Δέσποινα Παντευλόγητε, Ὑπέραγνε Παρθένε, Παράδεισε Πανθαύμαστε, Κῆπε Καλλωπισμένε.

Ἡ ΠΑΝΑΓΙΑ

Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
τῆς Κρονστάνδης

Ἡ Ταπείνωση τῆς Παναγίας

Τί ἀνύψωσε τὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ πάνω ἀπὸ ὅλα τὰ δημιουργήματα; Ἡ ταπείνωση. Ὁ Θεὸς «ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωση τῆς δούλης αὐτοῦ» (Λουκ. 1, 48), καὶ γι' αὐτὴ τὴν ἐπιβραβευμένη ταπείνωσή Της τὴν μακαρίζουν ὅλες οἱ γενιές. Καὶ ἐσὺ περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα προσπάθησε νὰ ἀποκτήσεις ταπείνωση. Ὁ Θεὸς στοὺς ταπεινοὺς δίνει τὴ χάρη, ἐνῶ στοὺς ὑπερήφανους ἀντιτάσσεται.

Ἡ Παναγία εὐεργετῆ

Ἡ Παναγία εἶναι καὶ σήμερα ζωντανή. Καὶ ὄχι μόνο ζεῖ, ἀλλὰ καὶ ζωοποιεῖ καὶ θεραπεύει τὶς ψυχές καί, ἂν εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ψυχῆς, καὶ τὰ σώματα ἐκείνων τῶν πιστῶν ποὺ προσεύχονται σ' Αὐτήν. Τὸ ἴδιο καὶ οἱ Ἅγιοι ζοῦν καὶ μετὰ τὸ θάνατο... Ὑπεραγία Θεοτόκε Παρθένε! Ἐξαιτίας τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Υἱοῦ Σου, ποὺ μεταλαμβάνω τόσο συχνά, τολμῶ νὰ πῶ ὅτι ἔχω μὲ Σένα συγγένεια! Ὡ Δέσποινα τοῦ κόσμου! Ἀπὸ Σένα ἔλαβε ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ αὐτὸ τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα. Τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου ποὺ μεταλαμβάνω εἶναι ἴδια μὲ τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου ποὺ εἶναι στοὺς οὐρανοὺς. Πῶς μπορῶ νὰ μὴν ἀγαπάω Ἐσένα, καὶ πιὸ πολὺ τὸν

Υιό Σου, δικό Σου και δικό μου Θεό; Ω Πανάχραντε Δέσποινα! Δώσε μου να έχω συγγένεια με Σένα όχι μόνο εξαιτίας του Σώματος και του Αίματος του Χριστού, που πολλές φορές μεταλαμβάνω ανάξια, αλλά να πλησιάσω και το δικό Σου βαθμό της πίστης, της αγάπης και της ελπίδας, να όμοιάσω Έσένα στις σκέψεις και τα συναισθήματα. Ω Πανάχραντε Δέσποινα! Έχω μεγάλη ανάγκη και θέλω να αποκτήσω καρδιά καθαρή! Τα πάντα για Σένα είναι δυνατά, Υπερευλογημένη· μπορείς να παρα-

καλέσεις τόν Υιό και Θεό Σου να μου χαρίσει καρδιά καθαρή, όπου κατοικεί πίστη, ελπίδα, και αγάπη. Κάνε το, Πανάχραντε! Τί σημαίνουν τα θαύματα από τις εικόνες της Παναγίας; Σημαίνουν ότι ή Δέσποινα Θεοτόκος, ή Μητέρα του Σωτήρα μας, πάντα ακούει τις προσευχές που με πίστη και ταπεινή καρδιά, Της απευθύνονται ενώπιον των εικόνων της. Και σε μερικές απ' αυτές δείχνει φανερά σημάδια της παρουσίας της. Μετά από όλα αυτά, με πόση ευλάβεια πρέπει να συμπεριφέρονται οί πιστοί προς τις εικόνες της Παναγίας! Η άορατη χάρη της είναι παρούσα σε κάθε εικόνα της, ιδίως αν αυτή ή εικόνα άγιογραφήθηκε με τὸ χέρι ενός ευλαβοῦς ανθρώπου. Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε! Με τις πρεσβείες Σου, τὴν εὐσπλαχνία Σου, ἔχω ἡρεμία καὶ χαρὰ μέσα μου· ἡ ψυχή μου εἶναι ἐλεύθερη καὶ ἀνάλαφρη, στήν καρδιά μου ἔχω εἰρήνη καὶ ἡσυχία. Μὲ ὑπεράσπισες, ἐμένα τόν μετανοοῦντα ἄθλιο καὶ τόν ἀμαρτωλό, ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τοῦ Υἱοῦ Σου καὶ τοῦ Θεοῦ μας καὶ Τόν ἔκανες νὰ μὲ σπλαχνιστεῖ, ἐμένα τόν χειρότερο ἀπ' ὅλους. Φανερὴ εἶναι ἡ χάρη Σου γιὰ τὴν ψυχή μου μετὰ τὴ δοξολογία πού ψάλλαμε μπροστά στήν εικόνα Σου, τὴν εικόνα τῆς Παναγίας τοῦ Καζάν! 21 Οκτωβρίου 1858

Ὑμνησε τὴν Παντάνασσα, μὴν ξεχάσεις Αὐτὴν πού σε εὐεργέτησε, μὴν ξεχάσεις νὰ εὐχαριστήσεις «τὴν ὑπέρμαχο στρατηγόν», πού σε ἀπάλλαξε ἀπὸ τὰ δεινά.

Ἡ Παναγία φέρνει γαλήνη

Τὸ ἔλεος τῆς Παναγίας. Στις 24 Φεβρουαρίου ἤμουν στὴ Ραμπόβ. Συμμετείχα στὴν κηδεῖα τῆς συζύγου τοῦ ἱερέα Σοκολόβ. Ὅταν μπήκα μέσα σὲ μιὰ ἐκκλησία ἀπ' αὐτὲς ποὺ βρίσκονται στὸ νεκροταφεῖο, εἶχα στὴν καρδιά μου θλίψη, ἢ ὁποῖα προέρχεται ἀπὸ ὀλιγοπιστία καὶ τὴν ὁποῖα προκαλεῖ τὸ πνεῦμα τῆς κακίας. Ἐριξα τὸ βλέμμα μου στὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Τύχβιν καὶ δὲν μποροῦσα νὰ πάρω ἀπ' αὐτὴν τὰ μάτια μου. Τὸ πρόσωπό Της ἦταν γαλήνιο, ταπεινὸ καὶ γεμᾶτο ἀγάπη. Εἶπα μέσα μου: «Πόση γαλήνη καὶ ἡσυχία, ποὺ δὲν εἶναι αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ὑπάρχουν στὸ πρόσωπό Σου, Ἄχραντε Παρθένε!», καὶ σὰν νὰ ἄκουσα ἀπ' Αὐτὴν μιὰ ἀπάντηση, ποὺ πολὺ καθαρὰ ἀντήχησε στὴν καρδιά μου: « Τί σὲ ἐμποδίζει νὰ ἔχεις εἰρήνη καὶ ἡσυχία στὴν καρδιά σου; Δὲν γνωρίζεις ποῦ πρέπει νὰ ψάχνεις γιὰ νὰ τὰ βρεῖς;» Μὲ τὴ σκέψη καὶ τὴν καρδιά μου στράφηκα σ' Αὐτὸν ποὺ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς εἰρήνης καὶ ἀμέσως ἀπέκτησα τὴν ποθητὴ ἡσυχία... Δέσποινα Θεοτόκε! Παρηγοριά τῶν θλιβομένων, Σὲ δοξολογοῦμε καὶ Σὲ εὐχαριστοῦμε! Τὰ βάσανα τῆς καρδιάς μας τὰ μεταμορφώνεις σὲ γαλήνη καὶ τὴ θύελλα τῶν παθῶν σὲ ἡσυχία τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ! Ἀσταθῆς καὶ πονηρὴ καρδιά μου! Νὰ μὴν τολμήσεις ποτὲ νὰ ἀμφισβητήσεις τίς φανερὲς εὐεργεσίες τῆς Βασίλισσας τῶν Οὐρανῶν! Ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ προσευχήθηκα ἀπὸ τὴν καρδιά μου στὴ Βασίλισσα ὅλου τοῦ κόσμου, αἰσθάνθηκα στὴν ψυχὴ ἀνακούφιση. Καὶ στὸ ἐξῆς μὴ μὲ ἀφήνεις, Παντάνασσα.

Ἡ Ἐξύμνηση τῆς Παναγίας

Μητέρα τῆς δικῆς μας Εἰρήνης, Μητέρα τῆς δικῆς μας Χαρᾶς, Μητέρα τῆς δικῆς μας Ἐλπίδας καὶ δικῆς μας Ἀγάπης. Μητέρα Αὐτοῦ ποὺ ὑπάρχει, Αὐτοῦ ποὺ οὐσιώνει τὰ πάντα. Μητέρα Ἄχραντε, τὸ ὕψος τῆς δικῆς σου ἀγνότητας δὲν μπορεῖ νὰ φαντασθεῖ ἡ δικὴ μας ἀκάθαρτη ψυχὴ. Μητέρα Παμμακάριστε, τὴν ἀγαθότητά σου δὲν μπορεῖ νὰ συλλάβει ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου. Μητέρα πάντων τῶν χριστιανῶν, οἱ εἰκόνας σου εἶναι σὲ κάθε πόλη καὶ κάθε χωριὸ καὶ μαρτυροῦν τὴ γρήγορη βοήθεια ποὺ προσφέρεις σὲ μᾶς. Νὰ εἶσαι καὶ γιὰ μένα τὸν ἁμαρτωλὸ καὶ τρισάθλιο γρήγορη βοήθεια καὶ προστάτρια στοὺς πόνους, στὶς θλίψεις καὶ στοὺς πειρασμούς!

Πῶς νὰ προσευχόμαστε στὴν Παναγία

Νὰ φανταστεῖς ὅτι στέκεσαι μπροστὰ στὴ βασίλισσα καὶ τὴν παρακαλεῖς νὰ πραγματοποιήσει κάποιες δικές σου ἐπιθυμίες. Μὲ τί δέος καὶ τί σεβασμὸ θὰ τὸ ἔκανες! Σκέψου τώρα ὅτι καὶ αὐτὴ εἶναι ἄνθρωπος, ὅπως καὶ ἐσύ. Σκέψου τώρα πῶς πρέπει νὰ στέκεσαι μπροστὰ στὴ Βασίλισσα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, στὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, μὲ τί δέος καὶ τί εὐλαβία! Ἀνέκφραστη εἶναι ἡ μεγαλωσύνη της καὶ ἀπερίγραπτη ἡ τελειότητα. «Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν» (Ψαλ. 44, 14). Αὐτὴ εἶναι τόσο κοντὰ στὸ Θεό. Πρόσεχε, νὰ προσεύχεσαι σ' Αὐτὴν μὲ ἀνάλογο δέος, μὲ καθαρὴ καὶ συντετριμμένη καρδιά.

«Ἐπί σοί χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις»

Τοῦ Φώτη Κόντογλου

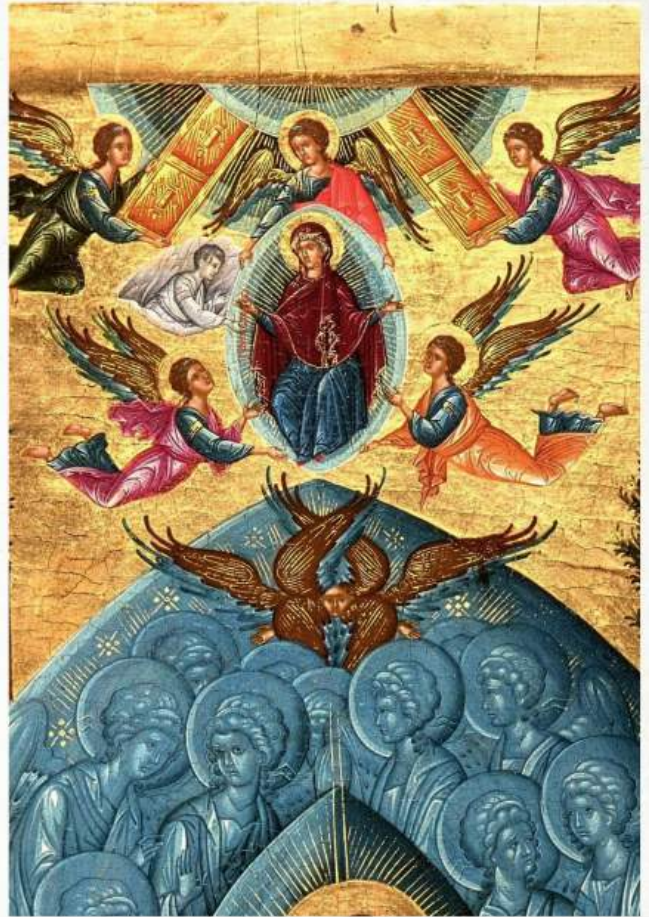
Αμύητοι, ἄπιστοι, ἀκατάνυχοι, εἶμαστε οἱ πῖο πολλοί σήμερα, τώρα πού ἔπρεπε νά προσπέσουμε μέ δάκρυα καυτερά στήν Παναγία καί νά ποῦμε μαζί μέ τό Θεόδωρο Δούκα τό Λάσκαρη, πού σύνθεσε μέ συντριμμένη καρδιά τόν παρακλητικό κανόνα: «Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι ὥσπερ μέλισσαι κηρίον, Παρθένε». «Σάν τά μελίτσια πού τριγυρίζουνε γύρω στήν κερήθρα, ἔτσι κ' ἐμένα μέ ζώσανε οἱ ζαλάδες τῆς ζωῆς καί πέσανε ἀπάνω στήν καρδιά μου καί

τήν κατατρυπᾶνε μέ τίς φαρμακερές σαῖτες τους. Ἄμποτε, Παναγία μου, νά σέ βρῶ βοηθό, νά μέ γλυτώσεις ἀπό τά βάσανα». Μά ποιός ἀπό μᾶς γυρεύει βοήθεια ἀπό τήν Παναγία, ἀπό τό Χριστό κί ἀπό τοὺς ἀγίους; Γυρεύουμε βοήθεια ἀπό τό κάθε τί, παρεκτός ἀπό τό Θεό. Ἀλλά τί βοήθεια μποροῦνε νά δώσουνε στόν ἄνθρωπο τά εἶδωλα τά λεγόμενα «ἐπιστήμη» καί «τέχνη»; Ὁ ἅγιος Ἰσαάκ ὁ ἀναχωρητής λέγει: «Σ' ὄλους τοὺς δρόμους πού πορεύονται οἱ

ἄνθρωποι σέ τοῦτον τόν κόσμο δέ βρίσκουν σέ κανένα τήν εἰρήνην, ὡς πού νά σιμώσουμε στήν ἐλπίδα τοῦ Θεοῦ. Ἀλλοίμονο, οἱ πῖο πολλοί ἄνθρωποι εἶναι «οἱ μή ἔχοντες ἐλπίδα», ὅπως λέγει ὁ Παῦλος. Ὅποιος δέν ἔχει τήν πίστη μέσα στήν καρδιά του, τί ἐλπίδα μπορεῖ νάχει; Ὅπου ν' ἀκουμπήσει ὅλα εἶναι σάπια. Γι' αὐτό κι' ὁ ὕμνογράφος πού εἶπαμε, λέγει στήν Παναγία: «Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι. Πρόφθασον, θερμή προστασία, καί τήν βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ σου τῷ ταπεινῷ καί ἀθλίῳ». «Ὅλα, λέγει τά δοκίμασα, μά κανένα πράγμα δέ μπόρεσε νά μέ ξαλαφρώσει. Γιὰ τοῦτο φωνάζω ἐσένα μέ θρηνο πικρό, καί λέγω: Πρόφτασε καί δώσε τή βοήθειά σου σέ μένα τόν ταπεινό κι' ἀθλιο δούλο σου». **Ἡ Παναγία εἶναι ἡ ἐλπίδα τῶν ἀπελπισμένων, ἡ χαρά τῶν πικραμένων, τό ραβδί τῶν τυφλῶν, ἡ ἄγκυρα τῶν θαλασσοδαρμένων, ἡ μάνα τῶν ὄρφανεμένων.** Ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ εἶναι πονεμένη θρησκεία, ὁ ἴδιος ὁ Χριστός καρφώθηκε ἀπάνω στό ξύλο· κ' ἡ μητέρα του ἡ Παναγία πέρασε κάθε λύπη σέ τοῦτον τόν κόσμο. Γι' αὐτό καταφεύγουμε σέ κείνη πού τήν εἶπαν οἱ πατεράδες μας: «Καταφυγή», «Σκέπη τοῦ κόσμου», «Γοργοεπήκοο», «Γρηγορούσα», «Ὁξεία ἀντίληψη», «Ἐλεούσα», «Ὁδηγήτρια», «Παρηγορίτισσα» καί χίλια ἄλλα ὀνόματα, πού δέν βγήκανε ἔτσι ἀπλά ἀπό τά στόματα, ἀλλά ἀπό τίς καρδιές πού πιστεύανε καί πού πονούσανε. Μονάχα στήν Ἑλλάδα προσκυνεῖται ἡ Παναγία μέ τόν πρεπούμενο τρόπο, δηλαδή μέ δάκρυα μέ πόνο καί μέ ταπεινή ἀγάπη. Γιατί ἡ Ἑλλάδα εἶναι τόπος πονεμένου, χαροκαμένου, βασανισμένου ἀπό κάθε λο-

γῆς βάσανο. Κι' ἀπό τούτη τήν αἰτία τό ἔθνος μας στά σκληρά τά χρόνια βρίσκει παρηγοριά καί στήριγμα στά ἀγιασμένα μυστήρια τῆς ὀρθόδοξης θρησκείας μας, καί παραπάνω ἀπό ὅλα στό Σταυρωμένο τό Χριστό καί στή χαροκαμένη μητέρα του, πού πέρασε τήν καρδιά της σπαθί δίκοπο. Σέ ἄλλες χῶρες τραγουδᾶνε τήν Παναγία μέ τραγούδια κοσμικά, μά ἐμεῖς τήν ὕμνολογοῦμε μέ κατάνυξη βαθειά, θαρρετά μά μέ συστολή, μέ ἀγάπη μά καί μέ σέβας, σάν μητέρα μας μά καί σάν μητέρα τοῦ Θεοῦ μας. Ἀνοίγουμε τήν καρδιά μας νά τή δεῖ τί ἔχει μέσα καί νά μᾶς συμπονέσει. Ἡ Παναγία εἶναι ἡ πικραμένη χαρά τῆς Ὀρθοδοξίας, «τό χαροποιόν πένθος», «ἡ χαρμολύπη» μας, «ὁ ποταμός ὁ γλυκερός τοῦ ἐλέους», «ὁ χρυσοπλοκάτατος πύργος καί ἡ δωδεκάτειχος πόλις». Ἡ ὕμνωδία τῆς ἐκκλησίας μας εἶναι ἕνας παράδεισος, ἕνα μυστικό περιβόλι πού μοσκοβολᾶ ἀπό λογιῆς-λογιῆς μυρίπνοα ἄνθη, καί τά πῖο μυρουδικά, τά πῖο ἐξαίσια, εἶναι ἀφιερωμένα στήν Παναγία. Ὅλος ὁ κόσμος θλίβεται μαζί της καί μαζί της χαίρεται μέ μία χαρά πνευματική: «Ἐπί σοί χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τό σύστημα καί ἀνθρώπων τό γένος, ἡγιασμένε ναέ καί παράδεισε λογικέ, παρθενικόν καύχημα, ἐξ ἧς Θεός ἐσαρκώθη καί παιδίον γέγονεν ὁ πρό αἰώνων ὑπάρχων Θεός ἡμῶν». Απορεῖς τί νά πρωτοδιαλέξεις ἀπ' αὐτή τήν ὕμνολογία τῆς Θεοτόκου! Θαρρεῖς πῶς ὁ ἀγέρας, τά βουνά, οἱ θάλασσες τῆς Ἑλλάδας, τά χωριά οἱ πολιτεῖες, γεμίσανε εὐωδία πνευματική ἀπ' αὐτό «τό χρυσοῦν θυμιατήριον», ἀπ' αὐτή «τήν μανναδόχον στάμνον» πού ἔχει

μέσα «μύρον τό ἀκένωτον». Οἱ γυναῖκες μας εἶναι στολισμένες μέ τ' ὄνομά της, τὰ βουνά μας, οἱ κάμποι, τὰ νησιά, τ' ἀκροθαλάσσια εἶναι ἀγιασμένα ἀπό τὰ ξωκλήσια της, τὰ καράβια μας ἔχουν γραμμένο ἀπάνω στή μάσκα καί στήν πρύμνη τό γλυκύτατο τ' ὄνομά της. Ἀληθινά στήν Ἑλλάδα μας «ἐπί Σοῖ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις», «γιά Σένα, χαίρεται ὅλη ἡ πλάση». Στή κοίμησή σου, θαρρεῖς πῶς ἡ χαρά γίνηκε πιο μεγάλη, ἡ θλίψη ἄλλαξε σέ ἀγαλλίαση, ἡ ἐλπίδα ζωήρεψε ἀντί νά ἀποσκιάσει καί πλημμύρησε τίς καρδιές μας. Τ' ἀγέρι φυσᾷ γλυκύτερα στά κουρασμένα πρόσωπά μας, τὰ δέντρα σάν νά γενήκανε πιο χλωρά, τ' αὐγουστιάτικο κύμα σάν νά ἀρμενίζει πιο δροσερό μέσα στό πέλαγο καί ἀφρίζει φουσκωμένο ἀπό χαρά μεγάλη, τό κάθε τί πανηγυρίζει κι' ἀγάλλεται.. Ὡ! Τί θάνατος λοιπόν εἶναι αὐτός, πού γέμισε τήν οἰκουμένη καί τίς καρδιές μας μέ τή χαρά τῆς ἀθανασίας! Καί καλωτάτα ψέλνει ὁ ὕμνωδός: «Ἐν τῇ γεννήσει τήν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσει τόν κόσμον οὐ κατέλιπες, Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τήν ζωήν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καί ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρούμενη ἐκ θανάτου τὰς ψυχᾶς ἡμῶν». Ἀληθινά λέγει καί σ' ἓνα ἄλλο τροπάρι: «Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει, Θεοτόκε, μήτηρ τῆς ζωῆς...». Ἀλλά τό ξαναλέγω. Τί νά πει κανένας πρῶτα καί τί ὕστερα, ἀπό τά τόσα πνευματικά ὕμνολογήματα πού προσφέρανε οἱ ὀρθόδοξες καρδιές στήν Παναγία, στό «Ρόδον τό ἀμάραντον», πού μοσκοβόλησε καί ἀγίασε τήν καταβασανισμένη τήν Ἑλλάδα! Τήν ὕμνολογήσανε μέ τά λόγια, μέ τήν ψαλμωδία, μέ

τή ζωγραφική, μέ τό σκαλισμένο ξύλο, μέ τ' ἀσήμι, μέ τό μάλαμα, μέ τό κηρομάστιχο, μέ κάθε τίμιο κι' ἀγιασμένο πράγμα πού μπορεῖ νά χρησιμέψει στόν ἄνθρωπο γιά νά μπορέσει νά δείξει τήν ἀγάπη του, τό σέβας του, τή χαρά του, τήν πίκρα του, κι' ὅ,τι ἄλλο ἀγνό αἶσθημα ἔχει μέσα στά φύλλα τῆς καρδιάς του. Τό νά πιάσει κανένας νά τά ἱστορήσει καταλεπτῶς, θά ἦτανε σάν νά 'θελε νά μετρήσει τήν ἄμμο τῆς θάλασσας; Γιά τοῦτο ἀνθολογᾶμε λιγοστά λουλούδια ἀπό τῆς ὕμνωδίας τό ἀγιόκλημα «εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς». Πρῶτα ἀπ' ὅλα ἄς μεταγράψουμε λίγα λόγια ἀπό τίς Καταβασίες τοῦ Ἀκάθιστου ὕμνου «Ἀνοίξω τό στόμα μου», πού εἶναι τό βυζαντινότατο, ὅλη ἡ Κωνσταντινούπολη πνευματικά πανηγυρίζουσα. Στοχα-

σθειτε καλά εκείνη τήν ἑξαίσιον γ' ὠδή πού λέγει: «Τούς σου ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καί ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον καί ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον». Οὐράνια ἀπηχήματα!: «Τούς ὑμολόγους σου, Θεοτόκε, πού συγκροτήσανε ἕναν πνευματικό θίασον, στερέωσέ τους, Ἐσύ πού εἶσαι ζωντανή ὡς ἄφθονη πηγὴ. Καί μέ τῇ θείᾳ δόξᾳ σου, ἀξίωσέ τους νά φορέσουν τῆς δόξας τά στέφανα» ἢ θ'. ὠδή πού λέγει: «Ἄπας γηγενῆς σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος πανηγυριζέτω δέ αὐτῶν νόων φύσις, γεραίρουσα τά ἱερά θαυμάσια τῆς θεομήτορος, καί βοάτω, Χαίροις, παμμακάριστε Θεοτόκε, ἀγνή, ἀειπάρθενε». Ἐκεῖνα τά πανηγυρικά αὐτόμελα πού ψέλνουνε στόν ἑσπερινό τῆς Κοιμήσεως, μέ μέλος θριαμβευτικό καί μέ πνευματική μεγαλοπρέπεια! Ποιός χριστιανός Πίνδαρος τά σύνθεσε, Πίνδαρος ἁγιασμένος! «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἐν μνημείῳ τίθεται, καί κλίμαξ πρός ουρανόν ὁ τάφος γίνεται! Εὐφραίνου Γεθσημανή, τῆς Θεοτόκου τό ἅγιον τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοί, τόν Γαβριήλ κεκτημένοι ταξίαρχον: Κεχαριτωμένη, χαίρε, μετά σου ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διά Σοῦ τό μέγα ἔλεος». Ποταμός μέγας καί βουερός ἀναβρῦζει καί μᾶς δροσίζει, καί πίνουνε νερό δροσερό ψυχές ξερές καί διψασμένες! Κοίταξε πάθος καί μεράκι πού ξεχειλίζει ἀπό καιγόμενη καρδιά! Ὁ ὑμνωδός, ἀντί νά κλάψει γιά τήν Παναγία πού εἶναι μπροστά του ξαπλωμένη ἀπάνω στήν κλίνη της, τυλιγμένη μέ τό μαφόρι της μέ κλεισμένα τά μάτια της πού δίνανε παρηγοριά στήν ἀνθρω-

πότητα, μέ σταυρωμένα τά ἄχραντα χέρια της, πού βαστάξανε τό Χριστό καί τόν ἀναθρέψανε, πεθαμένη σάν τόν κάθε ἄνθρωπο, ἀντίς λέγω νά κλάψει, ἀφοῦ πρῶτα ἀπορεῖ πῶς ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς κείτεται στό μνήμα, μονομιᾶς κράζει μέ δάκρυα στά μάτια, πλήν δάκρυα χαρᾶς: «Εὐφραίνου Γεθσημανή, πού ἔχεις θησαυρισμένο τό ἅγιο σκήνωμα τῆς Θεοτόκου.» Κ' ὕστερα στρέφει στούς χριστιανούς πού εἶναι μέσα στήν ἐκκλησία καί τούς λέγει μέ τόν ἴδιο πνευματικό οἶστρο. «Ἄς κράξουμε ὅλοι μαζί στήν Παναγία, ἔχοντας γιά πρωτοψάλτη τόν ἀρχάγγελο Γαβριήλ, πού τῇ χαιρέτισε μέ τά ἴδια λόγια κατά τῇ χαρούμενη, μέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ κι' ἄς ποῦμε: «Κεχαριτωμένη, χαίρε, μαζί σου εἶναι ὁ Κύριος, πού δωρίζει στόν κόσμο μέ ἑσένα, τό μέγα ἔλεος». Θάνατος δέν ὑπάρχει ἐδῶ πέρα πού εἶναι ἡ μητέρα τῆς ζωῆς. Κί' οὔτε μοιρολόγια καί ξόδια θρηνητερά, παρά χαρά ἀνεκκλάλητη, γάμος πνευματικός, τράπεζα ἁγιασμένη πού ἔχει ἀπιθωμένο πάνω της τόν ἄρτο τῆς ζωῆς καί τό κρασί τῆς ἀθανασίας, καί πίνουνε οἱ χριστιανοί καί μεθᾶνε ἕνα μεθύσι ἅγιο, ἀγνό, ἄμωμο καί δέν βρίσκονται πιά μπροστά σ' ἕνα λείψανο πού τό κηδεύουνε, ἀλλά βρίσκονται στή Ναζαρέτ, στό σπίτι τό χαρούμενο καί τό μοσκοβολημένο ἀπό τήν παρθενική εὐδία τῆς Παναγίας, τότε πού ἦτανε δεκάξη χρονῶν, κατά κείνη τήν ἡμέρα πού ἔγινε ὁ Εὐαγγελισμός, καί κράζονε γηθόσυνα οἱ λιγόζωοι οἱ ἄνθρωποι σά νά 'ναι ἀθάνατοι, μαζί μέ τόν ἀρχάγγελο Γαβριήλ: «Κεχαριτωμένη, χαίρε, μετά σου ὁ Κύριος!» Ἡ Κοίμησις γίνεται Εὐαγγελισμός, ἡ θλίψη μεταλλάζεται

σέ χαρά! Ναι, Δέν υπάρχει ἀληθινή χαρά, παρά μονάχα στό Χριστό κί αὐτή ἡ χαρά εἶναι ἓνα ἀμάραντο λουλούδι, πού ἔχει τή ρίζα του στόν πόνο. Οἱ ἄλλες οἱ χαρές εἶναι χαρές ψεύτικες, χωρίς ρίζα. Τά μάτια μου εἶναι θολωμένα ἀπό τά δάκρυα τώρα πού γράφω αὐτά τά λόγια του Χριστοῦ μας. Αὐτά τά λίγα λόγια τά φύλαξε ἡ ἀνθρωπότητα στήν καρδιά της καί μ' αὐτά κλαίει καί μ' αὐτά χαιρέται. Αὐτά τά λόγια γενήκανε θεμέλιο τῆς Ὁρθοδοξίας, καί μεταλλαχθήκανε σέ λογιῆς-λογιῆς ἀγιασμένα αἰσθήματα καί βγήκανε ἀπό τίς καιόμενες καρδιές τῶν ἀγίων ἀνθρώπων καί εὐωδιάσανε τόν κόσμο. Ἀπό τόν ἓναν γινήκανε ὕμνοι, ἀπό τόν ἄλλον εἰκονίσματα, σέ ἄλλον γινήκανε προσευχή, σέ ἄλλον ψαλμός, σέ ἄλλον ἐκκλησιά μέ κουμπέδες καί μέ ἀγιατράπεζα, σέ ἄλλον θυσία τοῦ μάταιου κόσμου καί βουβή κατάνυξη. Αὐτά τά λόγια του Χριστοῦ σταθήκανε πηγὴ καί ἔμπνευση καί γιά τό θρηνητικό ἀηδόνι τῆς ἔρημος, θέλω νά πῶ γιά τόν ἅγιο Ἰωάννη τῆς Κλίμακος, σέ ὅσα ἔγραψε γιά τό «Χαροποιόν πένθος»: «Ὅποιος κλαίει, λέγει αὐτός ὁ ἅγιος, καί πικραίνεται γιά τό Θεό, ἐκεῖνος ἀξιῶνεται νά δεῖ στή ψυχὴ του τήν οὐράνια καί θεία παρηγοριά. Κί αὐτή ἡ οὐράνια παρηγοριά εἶναι κάποια ἀνακούφιση καί θεϊκή ἀλάφρωση, πού παρηγορά τήν πονεμένη καί πικραμένη ψυχὴ, ὅπου θλίβεται γιατί χωρίσθηκε ἀπό τό Θεό μέ τίς ἀμαρτίες της. Καί τούτη ἡ χαριτωμένη βοήθεια ἀλλάζει τά πονεμένα δάκρυα τῆς ψυχῆς, πού εἶναι καταφάρμακωμένη, σέ κάποια παρηγοριά θαυμαστή. Ὅποιος πορεύεται μ' αὐτή τή λύπη τοῦ Θεοῦ, αὐτός ἀκατάπαυστα γιορ-

τάζει κάθε μέρα κί ἀγάλλεται ἡ ψυχὴ του. Τοῦτο τό ἅγιο καί θεάρεστο κλάψιμο εἶναι μία λύπη ἀλησμόνητη τῆς ψυχῆς, μία ὄρεξη πονεμένης καρδιάς, πού γυρεύει μέ μεγάλη θέρμη τό Θεό ὅπου τόν ἐπιθυμᾷ πάντα της. Κράτα λοιπόν καλά τή χαριτωμένη καί τήν ἡμερη καί τήν ἅγια λύπη, πού κάνει τή ψυχὴ σου νά θλίβεται ἀντάμα καί νά χαιρέται. Ἐγώ, λογιάζοντας καλά τήν ἐνέργεια τούτη τῆς ἁγίας κατάνυξης, ζεσταίνουμε καί θαυμάζω, πῶς ἐτοῦτο πού λέγεται κλάψιμο καί λύπη, καί πού φαίνεται πολύ πικρό κί ἀβάσταχτο, ἔχει μέσα του πλεγμένη καί σμιγμένη τή χαρά, καί τήν εὐφροσύνη, ὅπως εἶναι σμιγμένο τό κερί μέ τό μέλι στήν μελόπιτα. Καί σέρνει ἐκείνους πού τήν ἀξιωθήκανε μέ πόθο μεγάλο καί μέ πολλήν ἀγάπη, καί φοβοῦνται νά μὴν τήν χάσουνε, καί τήν φυλάγουνε περισσότερο ἀπ' ὅσο φυλάγουνε οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τ' ἀκριβά πετράδια καί τ' ἀσημοχρῦσαφα. Εἶναι μία ἡμερη χαρά κ' ἓνα θεϊκό χάρισμα. μέ τό ὅποιο στολιζει ὁ Θεός τούς φίλους του, καί κάνει νά ἔχουνε μίαν ἀληθινή χαρά καί ὄρεξη γιά τό Θεό, πού 'ναι συντροφιασμένη μέ κάποια θεραπευτική λύπη ὅπου δέν ἔχει μέσα της καμιὰ σαρκική ἀγάπη, παρά μονάχα μιὰ παρηγοριά ἀγγελική καί οὐράνια. Μέ τήν ὅποια παρηγορά ὁ Θεός κρυφά ἐκείνους πού συντριβουνε μέ πόνο καί μέ ταπείνωση τήν καρδιά τους. Ἀμποτε νά τήν ἀξιωθοῦμε κ' ἐμεῖς, μέ τή χάρη τῆς Παναγίας πού γιορτάζουμε. Ἀμήν.

Η ΘΕΟΤΟΚΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΥΜΝΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΘΕΟΚΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Τοῦ Δημητρίου Ι. Τσελεγγίδη, Καθηγητῆ Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

Ἡ ἀναφορὰ στοῦ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου συναντᾶται στήν ὅλη ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ μὲ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὸ τρόπο συναντᾶται στήν εἰκονογραφία, τὴν θεία λατρεία καὶ τὴν ὕμνογραφία. Σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς περιπτώσεις τὸ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου δὲν εἶναι αὐτονομημένο, ἀλλὰ σχετίζεται πάντοτε ἄμεσα μὲ τὸν Θεάνθρωπο Υἱό της.

Τὴν ἀλήθεια αὐτὴ βεβαιώνουν μὲ τὸν δικό τους καλλιτεχνικὸ τρόπο οἱ τοιχογραφίες τῆς Θεοτόκου ὡς Πλατυτέρας τῶν Οὐρανῶν¹. Μὲ τὴν καθιέρωση τῆς εἰκονογραφίσεως τῆς Θεοτόκου ὡς Πλατυτέρας στοῦ τέτρατοσφαιριοῦ τῆς κόγχης τοῦ ἱεροῦ βήματος ἡ Ἐκκλησία προβάλλει ἔντονα τὴν δογματικὴ σημασία, ποὺ ἔχει ἡ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου. Ἀλλὰ καὶ οἱ εἰκόνες τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας μὲ τὸ θεῖο βρέφος² στοῦ τέμπλο-στήνπιό τιμητικὴ θέση, δίπλα καὶ δεξιὰ στοῦ Χριστοῦ-αἰσθητοποιοῦν τὴν παραπάνω σύνδεση, ἐνῶ παράλληλα τὸ ὄνομα «Θεοτόκος», μὲ τὸ ὁποῖο ἐπιγράφονται οἱ εἰκόνες της, «ἅπαν τὸ μυστήριον τῆς οἰκο-

νομίας συνίστησι»³. Καὶ στήν θεία λατρεία, ἄλλωστε, εἶναι ἔντονα ἐμφανῆς ἡ σύνδεση τῆς Θεοτόκου μὲ τὸν Χριστό. Αὐτὸ βεβαιώνουν χαρακτηριστικὰ ἡ ἰδιαίτερη «μερίδα» της στήν Προσκομιδὴ (ἀπὸ τὸν 12^ο αἰῶνα) κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία, ὅπως καὶ ἡ ἐξαιρετικὰ τιμητικὴ μνεῖα της στήν Ἀναφορὰ ἄμεσα μὲ τὴν ἐπίκληση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γιὰ τὸν καθαγιασμὸ τῶν τιμίων δώρων. Τὸ πιστοποιοῦν ἀκόμη καὶ ὅλοι οἱ ὕμνοι, τοὺς ὁποῖους ψάλλει ἡ Ἐκκλησία πρὸς τὴν Θεοτόκο κατὰ τὶς διάφορες θεῖες Λειτουργίες⁴. Ἀλλὰ καὶ γενικότερα ἀπὸ τὴν ὅλη ὕμνογραφία τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν λείπει ποτὲ ἡ ἀναφορὰ στήν Θεοτόκο. Ἔτσι, μνεῖα τῆς Θεοτόκου γίνεται στήν ἐνάτη Ὠδὴ καὶ

στα Θεοτοκία, τὰ ὁποῖα συνοδεύουν ὅλους τοὺς ὕμνους, ποὺ ἀναφέρονται στοῦν Χριστὸ καὶ τοὺς ἁγίους. Εἶναι λοιπὸν αὐτονόητο, ὅτι δὲν ὑπάρχει ὕμνογραφία σὲ δεσποτικὴ εορτῇ ἢ σὲ εορταζόμενο ἅγιο, στήν ὁποῖα νὰ μὴ γίνεαι ὅπωςδὴποτε καὶ ἀναφορὰ στήν Θεο-

τόκο. Όλες αυτές οι αναφορές πιστοποιούν με τον πιο εμφαντικό τρόπο τη σημασία που αποδίδει η Ορθόδοξη Εκκλησία στο πρόσωπο της Θεοτόκου, το οποίο συνδέοντάς το άμεσα με τον Χριστό, το συνδέει κατ' ἐπέκταση και ἔμμεσα με τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων και τοῦ προσδίδει ἔτσι κατ' ἐξοχήν χριστολογικό και ταυτόχρονα σωτηριολογικό περιεχόμενο. Χριστολογία, λοιπόν, Σωτηριολογία και Θεοτοκολογία συνδέονται στενά σ' ὁλόκληρη τὴν ὕμνογραφία που ἀναφέρεται στὴ μητέρα τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ μέσα στο πλαίσιο τῆς Ορθοδοξίας εἶναι πολὺ φυσικό, ἀφοῦ χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς ὀρθόδοξης ὕμνογραφίας εἶναι τὸ ἔντονα δογματικὸ περιεχόμενό της. Τὸ δογματικὸ αὐτὸ περιεχόμενο ἐκφράζουν με ιδιαίτερη ἔμφαση τὰ Ἀπολυτικά ἀλλὰ και ὅλοι οἱ ὕμνοι τῶν θεομητορικῶν ἑορτῶν.

Ἡ Γέννηση τῆς Θεοτόκου ἦταν μήνυμα χαρᾶς σὲ ὅλη τὴν οἰκουμένη, γιατί ἀπὸ αὐτὴν θὰ γεννιόταν ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος καταργώντας τὴν προγονική κα-

τάρᾳ θὰ μᾶς ἔδινε τὴν δυνατότητα νὰ μετέχουμε στὴν αἰώνια ζωὴ⁵. Ζώντας οἱ πιστοὶ μέσα στὴ λατρεία τὸν λειτουργικὸ χρόνο -συμπυκνωμένο δηλαδή τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν και τὸ μέλλον- βλέπουν στὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου τὴν «προκήρυξη» τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων⁶, ἐνῶ στὸν Εὐαγγελισμό τῆς τὴν φανέρωση τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας, που συνοψίζεται στο ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γίνεται υἱὸς τῆς Παρθένου, ἡ ὁποία ἀποβαίνει κατὰ τὸν χαιρετισμὸ τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἢ «κεχαριτωμένη»⁷. Καὶ αὐτὸ ἐξ αἰτίας τοῦ πλούτου τῆς Χάριτος που δέχτηκε με τὸν Εὐαγγελισμό τῆς, κατὰ τὴν σύλληψη δηλαδή τοῦ Θεοῦ Λόγου στὴ μήτρα της.

Τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς τῆς Θεοτόκου, τὰ ὁποῖα συνδέονται με τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας, ξεπερνοῦν τοὺς ὅρους, τὴν «τάξη» τῆς φύσεως και τὴν ἐπιστημονική ἔρευνα και κινοῦνται στὸν χῶρο τοῦ μυστηρίου⁸, γι' αὐτὸ και κατανοοῦνται μόνο με τὴν πίστη⁹. Ἡ Θεοτόκος γεννημένη ἀπὸ βιολογικὰ στεῖρα μητέρα

1 Ἡ ὀνομασία τῆς Θεοτόκου ὡς Πλατυτέρας τῶν Οὐρανῶν ὀφείλεται σὲ χριστολογικοὺς λόγους. Τοὺς χριστολογικοὺς αὐτοὺς λόγους ἐκφράζει και ἡ ὕμνογραφία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅταν λέει γιὰ τὴν Θεοτόκο, ὅτι «ὄν οἱ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἡ νηδὺς σου κεχώρηκεν εὐλογημένη». Βλ. Μηναιὸν Μαρτίου, Ἐκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Αθήναι 1973, σελ. 96.

2 Ἡ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἔχει κατὰ πρῶτο λόγο δογματική σημασία, γιατί ὑποδεικνύει και βεβαιώνει τὴν ἐνανθρώπιση τοῦ Θεοῦ Λόγου. Ἔτσι, ἡ γνωστοποίηση τῆς θείας οἰκονομίας γίνεται ὄχι μόνο με τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ και με τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου. Βλ. Mansi 12, 1014. Γιὰ περισσότερα βλ. Δ. Τσελεγγίδη, Ἡ θεολογία τῆς εἰκόνας και ἡ ἀνθρωπολογική σημασία της, Θεσσαλονίκη 1984, σελ. 111-114.

3 Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθόδοξης πίστεως 3, 12, PG 94, 1029c.

4 Συγκεκριμένα στὴν Ἀναφορὰ τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου γίνεται μνεία τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ λογική αὐτὴ λατρεία προσφέρεται πρωτίστως γιὰ ὅλους τοὺς «κεκοιμημένους» ἀγίους και «ἐξαιρέτως» γιὰ τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ. Στὴν Ἀναφορὰ μάλιστα τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου και τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἡ Θεοτόκος μνημονεύεται σὲ σχέση με τὸ ὅλο ἔργο τῆς θείας

οἰκονομίας και πρὸ συγκεκριμένα με τὴν ἐνανθρώπιση τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὴν ὁποία πιστοποιεῖ ὡς ἀληθινὴ μητέρα του. Ἀλλὰ και στὴν Ἀναφορὰ τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ ἁγίου Ἰακώβου του ἀδελφοθέου ἡ μνεία τῆς Θεοτόκου γίνεται μέσα σὲ δογματικὰ πλαίσια, και εἰδικότερα σὲ πλαίσια Χριστολογίας και Σωτηριολογίας. Ἄλλωστε, πολὺ ἐμφανῆς εἶναι και ὁ χριστολογικὸς χαρακτήρας τοῦ ὕμνου: «Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς...», που ψάλλει ὁ χορὸς ἀμέσως μετὰ πρὸς τὴν Θεοτόκο κατὰ τὴν θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Ἀνάλογο χριστολογικὸ περιεχόμενο ἔχουν και οἱ ἀντίστοιχοι ὕμνοι πρὸς τὴν Θεοτόκο, που ψάλλονται στὶς Λειτουργίες τόσο τοῦ Μ. Βασιλείου και τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ὅσο και στὴν Λειτουργία τοῦ ἀποστόλου και εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

5 Ἀπολυτικίον τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, στο Μηναιὸν Σεπτεμβρίου, Ἐκδοσις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Αθήναι 1972, σελ. 57.

6 πολυτικίον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, στο Μηναιὸν Νοεμβρίου, ὁ.π., σελ. 146.

7 Ἀπολυτικίον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, στο Μηναιὸν Μαρτίου, ὁ.π., σελ. 97.

8 Μηναιὸν Δεκεμβρίου, ὁ.π., σελ. 95-97 και Μηναιὸν Δεκεμβρίου, ὁ.π., σελ. 210.

διέλυσε τὴν πνευματικὴ στείρωση τῆς φύσεώς μας, ἔγινε ἡ ἀπαρχὴ τῆς καρποφορίας τῆς Χάριτος καὶ ἡ ἀπαρχὴ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων¹⁰. Συλλαμβάνοντας τὸν Θεάνθρωπο «ἐκ Πνεύματος ἁγίου», κατὰ ἄσπορο δηλαδὴ καὶ ἀνέκφραστο τρόπο¹¹, πραγματοποίησε τὸν συμβολισμό τῆς ράβδου τοῦ Ἀαρῶν, ποὺ βλάστησε¹². Φέρνοντας στὴ μήτρα τῆς τὸν Χριστὸ ἔγινε τὸ κατοικητήριον καὶ τὸ «ὄχημα» τῆς ὅλης θεότητος¹³, ὁ θεῖος ναὸς τῆς «αἰδίου οὐσίας», ἡ «ἔμψυχος κιβωτός» τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ¹⁴, ὁ «πυρίμορφος θρόνος»¹⁵. Ἐγινε «δοχεῖον» καὶ «βασιλικὸς θάλαμος», ὅπου πραγματώθηκε «δημιουργικὴ δυνάμει» τὸ παράδοξο μυστήριον τῆς ἀνέκφραστης ἐνώσεως τῶν δύο ξένων μεταξύ τους φύσεων στὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ Λόγου¹⁶. Καὶ αὐτὸ ἔγινε μὲ τὴν μίαν καὶ κοινὴ θέληση καὶ ἐνέργεια τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν εὐδοκίαν τοῦ Θεοῦ Πατέρα καὶ τὴν συνεργίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. «Παρθενικὴ γαστήρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται», ψάλλει ἡ Ἐκκλησία, «Πνεῦμα ἅγιον καταπέμπεται· Πατὴρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ καὶ τὸ συνάλλαγμα κατὰ κοινὴν πραγματεύεται βούλησιν»¹⁷. Ἐδῶ εἶναι ἐμφανὴς ὁ τριαδολογικὸς χαρακτήρας τοῦ ὕμνου ποὺ ἀναφέρεται στὴ Θεοτόκον, στὸ πρόσωπο τῆς ὁποίας ὑμνεῖται καὶ δοξάζεται τὸ μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ

βασιλέως Χριστοῦ καὶ ἡ «ἄφλεκτος βάτος» τοῦ αἵλου πυρὸς τῆς θεότητος, ποὺ καθαρίζει καὶ φωτίζει τὶς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Γεννῶντας τὸν Χριστὸ, ποὺ εἶναι ἡ πραγματικὴ ζωὴ, ἔγινε ἡ Θεοτόκος «μητέρα»¹⁸ καὶ «τροφὸς τῆς ζωῆς»¹⁹ καὶ ἀναδείχθηκε ἀνώτερη ἀπ' ὅλα τὰ κτίσματα²⁰. Ἐγινε ἡ «μετάρσιος κλίμαξ», ἀπ' ὅπου κατέβηκε ὁ Θεὸς στοὺς ἀνθρώπους καὶ παράλληλα ἡ «γέφυρα», ποὺ τοὺς μεταφέρει στοὺς οὐρανοὺς²¹. Μὲ τὴν γέννα τῆς συνέδεσε ὀντολογικὰ τὴν ἐπίγεια μὲ τὴν οὐράνια πραγματικότητα²², τὸ κτιστὸ δηλαδὴ καὶ τὸ ἄκτιστο, πρᾶγμα ποὺ ἐγγυᾶται τὴν πραγματικὴ λύτρωσή μας²³. Χάρη σ' αὐτὴν, ποὺ γέννησε τὸν σωτῆρα Χριστὸ, ἀπελευθερωθήκαμε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν θάνατο, ἀπαλλαχθήκαμε ἀπὸ τὴν φθορὰ, ἀνακαινισθήκαμε καὶ τέλος θεωθήκαμε. Ἡ θέωση ὡς «ἄληκτος ζωὴ» ἐν Χριστῷ ἀποτελεῖ τὸ κορυφαῖο περιεχόμενο τῆς σωτηρίας μᾶς²⁴. Εὐλογοῦν, λοιπόν, ἡ Θεοτόκος θεωρεῖται ὡς χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων²⁵.

Ἡ Θεοτόκος παρέμεινε μὲ ὑπερφυσικὸ τρόπο παρθένης κατὰ καὶ μετὰ τὴν γέννηση τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτὸ καὶ ὑμνεῖται ὡς ἀειπάρθενος²⁶. Ἡ «ἄσπιλη καὶ ἀμόλυνη»²⁷ μητέρα τοῦ Θεανθρώπου δὲν διέφυγε τὴν βασικὴ συνέπεια τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας, τὸν θάνατο, γιατί

9 Μηναιὸν Δεκεμβρίου, ὁ.π., σελ. 214.

10 Μηναιὸν Σεπτεμβρίου, ὁ.π., σελ. 54-55.

11 Μηναιὸν Νοεμβρίου, ὁ.π., σελ. 143.

12 Μηναιὸν Σεπτεμβρίου, ὁ.π., σελ. 57.

13 Μηναιὸν Αὐγούστου, ὁ.π., σελ. 89.

14 Μηναιὸν Νοεμβρίου, ὁ.π., σελ. 143.

15 Μηναιὸν Μαρτίου, ὁ.π., σελ. 97. Τόσο ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς Θεοτόκου ὡς «ἀφλέκτου βάτου» ὅσο καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ὡς «ἀλατομήτου ὄρους» ὑπαινίσσεται τὴν ἀειπαρθενία τῆς. Βλ. Μηναιὸν Σεπτεμβρίου, ὁ.π., σελ. 56.

16 Μηναιὸν Σεπτεμβρίου, ὁ.π., σελ. 57.

17 Μηναιὸν Μαρτίου, ὁ.π., σελ. 97. Πρβλ. καὶ Μηναιὸν Δεκεμβρίου, ὁ.π., σελ. 214, Μηναιὸν Σεπτεμβρίου, ὁ.π., σελ. 61 καὶ Μηναιὸν Μαρτίου ὁ.π., σελ. 96.

18 Μηναιὸν Μαρτίου, ὁ.π., σελ. 95.

19 Μηναιὸν Νοεμβρίου, ὁ.π., σελ. 143.

20 Μηναιὸν Αὐγούστου, ὁ.π., σελ. 83: «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξότερα καὶ πάσης κτίσεως τιμωτέρα· ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη». 22. Βλ. Μηναιὸν Μαρτίου, ὁ.π., σελ. 95.

21 Μηναιὸν Μαρτίου, ὁ.π., σελ. 95.

22 Μηναιὸν Μαρτίου, ὁ.π., σελ. 97. Πρβλ. Μηναιὸν Σεπτεμβρίου, ὁ.π., σελ. 55.

23 Μηναιὸν Σεπτεμβρίου, ὁ.π., σελ. 55.

24 Μηναιὸν Μαρτίου, ὁ.π., σελ. 96-97 καὶ Μηναιὸν Σεπτεμβρίου, ὁ.π., σελ. 55.

25 Μηναιὸν Μαρτίου, ὁ.π., σελ. 96 καὶ Μηναιὸν Σεπτεμβρίου, ὁ.π., σελ. 57.

βέβαια ή αγνότητα τής Θεοτόκου δέν προϋποθέτει αποδέσμευσή της από τις συνέπειες τής αδαμιαίας πτώσεως. Η Θεοτόκος λοιπόν πέθανε, ό τάφος της όμως έγινε «κλίμαξ προς ούρανόν», γιατί έχοντας θεοδόχο τό σώμα της μεταστάθηκε στον ούρανό²⁶. Εδώ πρέπει νά σημειώσουμε ότι ή μετάσταση τής Θεοτόκου δέν αποτελεί δογματική διδασκαλία τής Ορθόδοξης Εκκλησίας. Γι αυτόν, άλλωστε, τό λόγο δέν αναφέρουν τίποτε για τήν μετάσταση τής Θεοτόκου οί αποφάσεις τών Οικουμενικών Συνόδων και ή Έκδοσις ακριβής τής ορθοδόξου πίστεως του κατ' έξοχήν δογματικού θεολόγου τής Εκκλησίας, αγίου Ιωάννη Δαμασκηνού. Ωστόσο, ή Ορθόδοξη Εκκλησία δέχεται τήν μετάσταση τής Θεοτόκου ως μιá κατá χάρη ενέργεια του Θε-

ου, που αποβλέπει νά διαφυλάξει τήν μητέρα του Θεανθρώπου από τήν «διαφθορά» του θανάτου, πράγμα που αποτελεί μιá κατá πρόληψη πραγμάτωση τής αναστάσεως²⁹.

Οί πιστοί αναγνωρίζοντας τήν παρηγορία τής Θεοτόκου προς τόν Υίο της ζητούν τήν επίμονη και αδιάλειπτη παράκλησή της προς αυτόν για τήν σωτηρία τους³⁰, τήν όποία πραγματώνει κυριολεκτικά μόνον ό ίδιος ό Χριστός³¹. Η συμβολή τής Θεοτόκου στο έργο τής σωτηρίας τών ανθρώπων ήταν έμμεση αλλά πολύ σημαντική, αφού ή ίδια έγινε «σκηνή τής προς Θεόν καταλλαγής»³² τών ανθρώ-

πων με τήν σύλληψη του Θεανθρώπου στη μήτρα της. Προσλαμβάνοντας ό Θεός Λόγος τήν ανθρώπινη φύση από τήν Θεοτόκο έδωσε τήν όντολογική

26 Μηναιον Νοεμβριον, ό.π., 143. Οί λόγοι, που έπικαλείται ή Ορθόδοξη Εκκλησία για τήν παρθενία της Θεοτόκου, είναι καθαρά χριστολογικοί και συνδέονται με τόν υπερφυσικό τρόπο σύλληψης και γεννήσεως του Χριστού. «έκ Πνεύματος αγίου και Μαρίας της Παρθένου». Τήν άειπαρθενία τής Θεοτόκου απορρίπτουν οί Λουθηρανοί. Τήν απόρριψη αυτή τήν θεμελιώνουν σε παρερμηνεία χωρίων τής Αγίας Γράφης, όπως είναι τα: Μθ. 1,25-12,46· 13,55· Ακ. 2,7· Ιω. 2,12 κ.ά. Αλλά και οί λόγοι τής φυσιολογίας, που έπικαλούνται οί Λουθηρανοί για άρνήση τής παρθενίας τής Θεοτόκου κατá τή γέννηση του Χριστού, έχουν καθαρά όρθολογιστικά και όχι θεολογικά κριτήρια.

27 Μηναιον Νοεμβριον, ό.π., σελ. 144. Οί λέξεις: «άσπιλη και άμόλυντη», που λέγονται για τήν Θεοτόκο στην ύμνολογία, αναφέρονται στην ήθικη καθαρότητά της και δέν έχουν καμιά σχέση με τό νεοφανές δόγμα του Ρωμαιοκαθολικισμού για τήν άσπιλη σύλληψη τής Θεοτόκου. Κατá τήν Ορθόδοξη Εκκλησία μόνη άγνή και άσπιλη είναι ή υπερφυσική σύλληψη του Θεού Λόγου «έκ Πνεύματος αγίου και Μαρίας της Παρθένου». Βλ. «Απάντησις της έν Κων/πόλει

συνόδου του 1895 προς πάπαν Λέοντα ΙΓ'», στο Ιω. Καρμίρη, Τά δογματικά και συμβολικά μνημεία της Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας, Αθηνά 1953, τόμ. 2, σελ. 938. Σχετικώς βλ. Ιω. Καλογήρου, Μαρία ή Αειπαρθενος Θεοτόκος κατá τήν όρθόδοξον πίστιν, Θεσσαλονίκη 1957, σελ. 78-84. Και Πρέσβ. Μ. Νάζμ (Michel Najm), Η Θεοτόκος κατá τόν Ιωάννην τόν Δαμασκηνόν, Θεσσαλονίκη 1984, σελ. 57-68.

28 Βλ. Μηναιον Αύγουστου, ό.π., σελ. 82. Ο Ρωμαιοκαθολικισμός δέν δέχεται ότι ή Θεοτόκος πέθανε, αλλά ότι μεταστάθηκε ενσώματη, επειδή ήταν έντελώς άπαλλαγμένη από τό προπατορικό άμάρτημα. Βλ. Μ. Jugie, La mort et Γ assumption de la Sainte Vierge, Vaticano 1944, σελ. 250.

29 Ν. Μαρτσούκας, Δογματική και Συμβολική Θεολογία Β', Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 298.

30 Μηναιον Νοεμβριον, ό.π., σ. 143. Πρβλ. Απολυτίκιον τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου, Μηναιον Αύγουστου, ό.π., σελ. 84. Μέσα σ' αυτήν τήν προοπτική πρέπει νά κατανοηθεί και ή όμολογία τών πιστών, ότι αυτή είναι ή «σωτηρία τών πιστών και ή έλπίς τών ψυχών ημών», Μηναιον Αύγουστου, ό.π., σελ. 82-83.

δυνατότητα στον άνθρωπο να μετέχει χαρισματικώς στην άκτιστη ζωή του Θεού. Όταν λοιπόν οι πιστοί λένε στην Θεοτόκο: «διά σου τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν»³³, αναφέρονται στο γεγονός της σαρκώσεως του Θεού Λόγου, πού ἐγγυᾶται τὸ ἔργο τῆς συμφιλίωσεως τους με τὸν Θεὸ καὶ τὴν ἴδια τὴ σωτηρία τους. Ἀλλὰ οἱ πιστοὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν λύτρωσή τους ἀπὸ τὸν ἐσχατολογικὸ θάνατο ζητοῦν τις πρεσβείες καὶ τις ἰκεσίες τῆς Θεοτόκου γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή τους καὶ ἀπὸ τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς καὶ κινδύνους, πού ἀπειλοῦν τὴ σωτηρία τους³⁴. Ἔτσι ἐρμηνεύεται ἡ συχνὴ ἀναφορὰ τῆς ὑμνογραφίας στὸ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου, ἡ ὁποία σὲ καμιά περίπτωση δὲν τοποθετεῖται στὸ ἐπίπεδο τοῦ ἀκτιστοῦ Θεοῦ. Ἡ Θεοτόκος, ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ μέτοχος τῆς θείας Χάριτος περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο κτίσμα, ἀποτελεῖ τὴν κατ' ἐξοχὴν πρέσβυ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Υἱὸ τῆς. Ἡ πρεσβεία αὐτὴ γιὰ τοὺς πιστοὺς, ὅπως, ἄλλωστε, καὶ ἡ πρεσβεία ὄλων τῶν ἁγίων, πρέπει νὰ νοεῖται μέσα στὰ ἐκκλησιολογικὰ πλαίσια, μέσα δηλαδὴ στὴ σχέση τῆς θριαμβεύουσας με τὴν στρατευμένη Ἐκκλησία.

Ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν Θεοτόκο, ὅπως αὐτὴ διαφαίνεται μέσα ἀπὸ τὴν ὑμνογραφία τῶν θεομητορικῶν ἑορτῶν, δὲν διαφοροποιεῖται ἀπὸ τις δογματικὲς ἀποφάνσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, πού ἀσχολήθηκαν με τὴ μητέρα τοῦ Θεοανθρώπου. Ἀκόμη καὶ ὅταν γίνεται λόγος στὴν ὑμνογραφία γιὰ τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς τῆς Θεοτόκου, πού ἀντλοῦνται ἀπὸ μὴ ἐγκυρες πηγές (ὅπως εἶναι λ.χ. τὰ Ἀπόκρυφα κείμενα), ἡ δογματικὴ διδασκαλία πού προϋποθέτουν ἢ ἐκφράζουν, παραμένει σύμ-

φωνη ἢ τουλάχιστον δὲν ἐρχεται σὲ ἀντίθεση με τὴν ὅλη δογματικὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας. Ἔτσι, ἡ σχετικὴ ὑμνογραφία πού ἀναφέρεται στὸν θάνατο καὶ τὴν μετάσταση τῆς Θεοτόκου καὶ συναντᾶται σὲ πατερικὲς Ὁμιλίες καὶ στὴν εἰκονογραφία, ὄχι μόνο δὲν προσκρούει στὴν δογματικὴ διδασκαλία τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας γιὰ τις πανανθρώπινες συνέπειες τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκφράζει με πολλὴ συνέπεια. Ἡ μετάσταση τῆς Θεοτόκου προϋποθέτει τὸν θάνατό της, ὁ ὁποῖος βεβαίῳναι κατὰ τὸν πιὸ ἀδιαμφισβήτητο τρόπο, ὅτι καὶ αὐτὴ δὲν ἦταν ἀπαλλαγμένη ἀπὸ τις συνέπειες τῆς πτώσεως. Ἀντίθετα, ὁ Ρωμαιοκαθολικισμὸς, ἐπειδὴ δέχεται τὴν Θεοτόκο ἀπαλλαγμένη τελείως ἀπὸ τὸ προπατορικὸ ἁμάρτημα, ὡδηγήθηκε ἀναπόφευκτα στὰ νέα δόγματα πού θέσπισε γι' αὐτὴν, τὸ δόγμα δηλαδὴ τῆς ἄσπυλης συλλήψεως τῆς (1854) καὶ τῆς ἐνσώματης μεταστάσεως τῆς (1950). Τὰ νέα αὐτὰ δόγματα τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ ὀφείλονται ὄχι μόνο στὶς ἐσφαλμένες ἀνθρωπολογικὲς προϋποθέσεις του, ἀλλὰ κυρίως στὴν αὐτονόμηση τῆς Θεοτόκου ἀπὸ τὴν Χριστολογία τῆς μίας καὶ ἀδιαίρετης Ἐκκλησίας, πρῶγμα πού κατέληξε καὶ στὴν ἀνάπτυξη τῆς γνωστῆς, ἀνεξάρτητης «μαριολογίας» της.

31 Μηνιαῖον Δεκεμβρίου, ὁ.π., σελ. 210-214. Πρβλ. καὶ Μηνιαῖον Μαρτίου, ὁ.π., σελ. 97.

32 Μηνιαῖον Σεπτεμβρίου, ὁ.π., σελ. 63.

33 Μηνιαῖον Νοεμβρίου, ὁ.π., σελ. 143.

34 Μηνιαῖον Αὐγούστου, ὁ.π., σελ. 84. Πρβλ. καὶ Μηνιαῖον Νοεμβρίου, ὁ.π., σελ. 150. Πρβλ. καὶ Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ καὶ μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνα εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, στὸ Ὁρολόγιον τὸ Μέγα, Ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1977, σελ. 543-571.

«Ἐκκλησιαστικὴ κατασκήνωση: Ὁαση πνευματικῆς δροσιᾶς καὶ ψυχαγωγίας»

Ἡ ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, ὡς στοργικὴ πνευματικὴ Μητέρα τῶν παιδιῶν Της, μεριμνᾷ πάντοτε, γιὰ τὴν ἐγχιρίσωση, τὸν φωτισμό, τὴν διδασκαλία, τὴν ἐνίσχυση, τὴν πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ θωράκισή τους. Εἶναι εὐθύνη ὄλων μας, οἰκογενείας, σχολείου, Ἐκκλησίας, κοινωνίας, νὰ προσφέρουμε κυρίως στὴ νέα γενιὰ μὲ ὑπευθυνότητα, ἀγάπη καὶ στοργή τὰ ἀποτελεσματικὰ ἐκεῖνα πνευματικὰ ἀντισώματα πρὸς ἀντιμετώπιση τῆς σοβούσης σοβαρᾶς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς κρίσεως τῶν ἡμερῶν μας. Ἐκφρασις τῆς φιλοστοργου αὐτῆς μερίμνης τῆς Ἐκκλησίας μας, γιὰ τὴν εὐπαθῆ καὶ γι' αὐτὸ λίαν συμπαθῆ νεολαία μας, εἶναι καὶ ἡ χριστιανικὴ κατασκήνωση, πού νοεῖται καὶ ὑπάρχει ὡς συνέχεια τοῦ κατηχητικοῦ καὶ ἁγιαστικοῦ ἔργου πού ἐπιτελεῖται στὶς ἐνορι-

ες τὸν ὑπόλοιπο χρόνο.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ κατασκήνωση εἶναι ἡ μικρογραφία μιᾶς καλῆ ὁργανωμένης κοινωνίας, ὅπου τὰ παιδιά προετοιμάζονται νὰ ἐνταχθοῦν καὶ στὴν ὁποία ἡ πνευματικὴ καλλιέργεια ἔχει σημαίνουσα ἀξία. Ἡ προσευχή, τὸ ἁγιογραφικὸ ἀνάγνωσμα, ἡ συμμετοχὴ στὰ μυστήρια τῆς ἐξομολογήσεως καὶ τῆς θείας Εὐχαριστίας μυσταγωγοῦν τὰ παιδιά στὴν ὁμορφιὰ τῆς πίστεως στὸν Ἰησοῦ Χριστό, ὡς Θεὸ καὶ Σωτῆρα, καὶ στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Παράλληλα, ἡ ἐπαφὴ μὲ τὴ φύση, ἡ ἀπεξάρτηση ἀπὸ τὴν προσκόλληση στὴν τηλεόραση καὶ τὰ μέσα τῆς σύγχρονης τεχνολογίας (φορητὸ τηλεφ., διαδίκτυο, κτλ.), ἡ συλλογικὴ δραστηριότητα καὶ τὸ ὁμαδικὸ παιχνίδι ἀποτελοῦν ἀπαραίτητα στοιχεῖα γιὰ τὴν ὑγιᾶ ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν τῆς ἐφηβι-

κῆς καὶ προεφηβικῆς ἡλικίας. Ἡ μερικὴ αὐτάρκεια, ὁ προγραμματισμός, ἡ ὑπευθυνότητα, ἡ ἐν ἀγάπῃ συνύπαρξη καὶ ἀλληλοπεριχώρηση, ἡ διακονία τῶν ἄλλων, ἡ ἀνάδειξη τῶν προσωπικῶν χαρακτηρισμάτων καὶ τῶν ταλέντων, τὸ ὁμαδικὸ πνεῦμα, ἡ ἐνσυναίσθηση βοηθοῦν στὴ δημιουργία ὑπεύθυνων προσωπικοτήτων.

Ὅσοι εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ ὑπάρξουμε κατασκηνωτὲς σὲ κάποια χριστιανικὴ κατασκήνωση, σίγουρα νοσταλγοῦμε τὶς εὐλογημένες ἐκεῖνες μέρες. Ὅλοι ἔχουμε κάτι νὰ μάθουμε ἀπὸ αὐτὴ τὴν εὐλογημένη ἐμπειρία ποὺ μᾶς συντροφεύει νοσταλγικὰ σ' ὁλόκληρη τὴν ζωὴ μας. Ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ μέχρι τὸν τελευταῖο κατασκηνωτὴ, τὰ πρόσωπα συνδέονται μεταξύ τους μὲ δεσμοὺς ἐν Χριστῷ φιλίας καὶ ἀδελφοσύνης. Στὸ

πλαῖσιο αὐτὸ ἐργαζομένη ἡ Ἐκκλησία τῶν Σερρών καὶ Νιγρίτης, μὲ αἶσθημα εὐθύνης, πραγματικὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπη, ἄνοιξε καὶ πάλι ἐφέτος τὶς πύλες τῆς Κατασκηνώσεως Τῆς, «ΓΑΛΙΛΑΙΑ», ποὺ εὑρίσκεται στὴν καταπράσινη τοποθεσία τῆς Χρυσοπηγῆς Σερρών, (100 χιλ. Σερρών - Ὀρεινῆς) καὶ φιλοξένησε μαθητὲς καὶ μαθήτριες Δημοτικοῦ – Γυμνασίου καὶ Λυκείου τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφερείας. Μεγάλη, οὐσιαστικὴ καὶ συγκινητικὴ ὑπῆρξε ἡ προσφορὰ τῶν φιλοτίμων στελεχῶν καὶ τῶν πολλῶν ἐθελοντῶν ποὺ ἐργάσθηκαν γιὰ τὴν προετοιμασία καὶ λειτουργία τῆς κατασκηνώσεως.

Στὴν ἀνακαινισμένη καὶ ἐμπλουτισμένη μὲ νέες δυνατότητες αὐτὴν «ὄαση» τῆς πνευματικῆς δροσιάς καὶ τῆς χαρᾶς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών, στὸν

δα μας, ή νεολαία τής «ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ» τής Εκκλησίας τών Σερρών, με άπλότητα και πνευματική χαρά, με ζωντάνια και παλμό, με πίστη, ύπομονή και έπιμονή, μαθαίνουν να αγαπούν τόν Κύριον Ιησού Χριστό, τόν μόνο Θεό, Σωτήρα του κόσμου και άληθινό μας Φίλο, να κτίζουν έναν κατά Χριστόν άρτιο χαρακτήρα, να όραματίζονται ένα κόσμο πιό πιστό, δίκαιο, ανθρώπινο, στολισμένο με άρετές και άξίες, να πορεύονται στην ζωή με πνευματικό προσανατολισμό και όδηγό τήν άθάνατη άλήθειά Του, να σέβονται, να εκτιμούν και να ύπολογίζουν τόν συνάνθρωπο ως εικόνα Θεού, φίλο, συναγωνιστή και συνοδοιπόρο στο ταξίδι τής ζωής.

† Ο. Σ. Ν. Θ.

έναλλακτικό αυτό τρόπο ζωής, όπου καλλιεργούνται με ύψηλό αίσθημα ευθύνης και με μεθοδικότητα, στις νεανικές ψυχές, ή όρθόδοξη πίστη, τó εκκλησιαστικό ήθος, οί άρχές τής έλληνορθόδοξου παραδόσεως και ζωής, ή ύγιής φιλοπατρία, τó κοινοτικό πνεύμα, ή ανάπτυξη τών δεξιοτήτων, ό σεβασμός στην φύση, ή οικολογική συνείδηση, ή άλληλοεκτίμηση, ή συνεργατικότητα, ή φιλία, 250 και πλέον νέοι και νέες όλων τών ήλικιών, έμπειρα στελέχη και έπιτελείς επέλεξαν, με τήν παρότρυνση τών γονέων τους, να χαρουν τήν αναστροφή τών ήμερών και να άποταμιεύσουν ως κατάθεση ζωής όσα πνευματικά και ώφέλιμα προσφέρει ή ζωή τής χριστιανικής Κατασκηνώσεως.

Στις ήμέρες μας, του σκληρού πνευματικού και φυσικού καύσωνος, που διέρχεται ό κόσμος όλόκληρος και ή Πατρί-

ΤΡΙΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΚΑΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΚΥΤΑΙΣΙ ΤΙΜΟΘΕΟ ΓΚΑΜΠΑΣΒΙΛΙ

Τοῦ Νικολάου Πεταλωτῆ

Τὴν 1η Ἰουνίου 2025 ἓνα σημαντικό γεγονός ἔλαβε χώρα στὴν πόλη τῶν Σεργῶν, ὀρόσημο στὴν ἐκκλησιαστική ἱστορία τῆς. Ὁ φιλάγιος Μητροπολίτης Σεργῶν καὶ Νιγρίτης κ.κ. Θεολόγος μὲ ἐκδηλη τὴ συγκίνησή του, δώρισε ἓνα τεμάχιο ἀπὸ τὸ λείψανο τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος στὸν ὁμώνυμο ναὸ

τῆς πόλης, προερχόμενο ἀπὸ τὴ βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου τῆς Φλωρεντίας.

Ὁ ταχὺς σὲ βοήθεια Ἅγιος Σπυριδῶνας, ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος τῆς Τριμθούνας τῆς Κύπρου, ἀξιώθηκε καὶ ἐν ζωῇ καὶ μετὰ τὸ θάνατό νὰ τελεῖ ἐξαισία θαύματα, τὰ ὁποῖα ἀφήνουν ἐκστατικὴ

κάθε εὐσεβῆ ψυχή. Πολλοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ τὰ κατέγραψαν. Ανάμεσά τους, ὁ Γεωργιανὸς Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Kutaisi Τιμόθεος Gabashvili (c. 1709 - 1764), ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὸ 1755 ἕως τὸ 1759 περιηγήθηκε στὴ Μικρὰ Ἀσία, τὸ Ἅγιο Ὄρος καὶ τοὺς Ἁγίους Τόπους. Τὸ 1755 ἐπισκέφτηκε τὸ νησί τῆς Χίου καὶ ἐκεῖ τοῦ διηγήθηκαν τρία χαριτωμένα θαύματα τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνα, δύο ἀπὸ αὐτὰ ἴσως ἄγνωστα, ἀπὸ ἄλλες πηγές. Γράφει λοιπὸν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιμόθεος στὸ ὁδοιπορικό του: «Ὀλόκληρο τὸ λείψανο τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνα μεταφέρθηκε ἀπὸ τὴν Κύπρο στὴν Κέρκυρα. Ὁ Ἅγιος εἶναι ἐνδεδυμένος μὲ τὰ πολύτιμα ἄμφια του, τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς καὶ τὸ ἐπανωκαλύμμαυχό του καὶ μοιάζει ζωντανός. Ἐνας ἄνθρωπος ἀπὸ εὐλάβεια, τὸν ἐντυσε μὲ νέα πολύτιμα ἄμφια. Τὴν ἄλλη ἡμέρα βρῆκαν τὸν Ἅγιο στὸ Ἱερὸ ντυμένο μὲ τὰ παλαιὰ του. Ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος τὸ ἔκανε αὐτό, μόνος του»!

Οἱ Τοῦρκοι πολιορκήσαν τὴν Κέρκυρα καὶ ὁμολόγησαν ὅτι ὁ Ἅγιος Σπυρίδωνας σκότωσε πολλοὺς ἀπὸ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἔδιωξε. Τὸ θαῦμα αὐτὸ τιμᾶται στὴν Κέρκυρα μὲ μιὰ μεγάλη ἑορτή. Μᾶς εἶπαν καὶ ἀκόμα μία διήγηση. «Στὴν πόλη τῆς Κέρκυρας ὁ δημόσιος κήρυκας ἀνακοίνωσε ὅτι στὴν πόλη ὑπῆρχε ἔλλειψη τροφίμων καὶ ἐπομένως, ὅσοι ἄνθρωποι εἶχαν ἔρθει ἀπὸ ἄλλα μέρη, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πόλη. Ἔτσι ἔπρεπε νὰ φύγουν πολλὲς χῆρες καὶ ὀρφανὰ, ποὺ ἔνωσαν μεγάλη ταραχὴ καὶ ἀγωνία (στὸ ἄκουσμα τῆς

σκληρῆς αὐτῆς ἀπόφασης). Τὴν νύχτα ὁμως διαπίστωσαν ὅτι τὸ λείψανο τοῦ Ἁγίου δὲν βρισκόταν πλέον στὸν ναὸ του. Ἐψαξαν γιὰ τὸ Ἅγιο λείψανο παντοῦ, χωρὶς ὁμως ἐπιτυχία. Ἐνα βοσκόπουλο βρῆκε τὸν Ἅγιο στὰ βουνὰ τοῦ νησιοῦ, γονάτισε καὶ τὸν προσκύνησε. Ὁ Ἅγιος Σπυρίδωνας τοῦ εἶπε: «Μιὰ καὶ εἶμαι ξένος καὶ ἐγώ, ἀπὸ τὴν Κύπρο, μὲ ἔδιωξαν καὶ ἐμένα ἀπὸ τὴν πόλη. Ὅπου πᾶνε αὐτὲς οἱ χῆρες καὶ τὰ ὀρφανὰ νὰ εἴστε βέβαιοι ὅτι θὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ μαζί τους! Τὸ βοσκόπουλο πῆγε στοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς τὰ εἶπε ὅλα. Τότε ἔστειλαν τὸν κήρυκα τῆς πόλης νὰ διαλαλήσει, ὅτι κανένας ἀπὸ τοὺς ξένους δὲν χρειάζεται νὰ φύγει ἀπὸ τὴν πόλη, μιᾶς καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος Σπυρίδωνας εἶναι ὁ σύμμαχος καὶ προστάτης τους! Πῆγαν στὸ βουνὸ καὶ μετέφεραν τὸ Ἅγιο λείψανο καὶ τὸ τοποθέτησαν ξανὰ στὸν ναὸ του, ἀπ' ὅπου προστατεύει τοὺς ταξιδιωτὲς, δέχεται τὰ αἰτήματα τῶν προσκυνητῶν καὶ προκαλεῖ κατάνυξη σὲ ὅσους τὸ βλέπουν».

Εὐλογημένη ἀληθῶς εἶναι ἡ νῆσος Κέρκυρα, ποὺ ἔχει ὡς μέγιστο θησαυρὸ τὸ ἄφθορο τίμιον λείψανο τοῦ Ἁγίου, ποὺ φυλάσσεται αἰῶνες τώρα, στὸν περικαλλῆ ναὸ του. Εὐλογημένη καὶ μακάρια εἶναι πλέον καὶ ἡ πόλη τῶν Σερρών, ἡ ὁποία χάρη στὴ μέριμνα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη μας κ. Θεολόγου σεμνύνεται γιὰ ἕναν ἀκόμη θεῖο θησαυρὸ, τὸ τίμιον λείψανο τοῦ θαυματοργοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, πηγὴ ἀέναυης εὐλογίας καὶ οὐράνιας προστασίας.

«Στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἐμπιστευόμεθα τὴν αἰσία καὶ εἰρηνοφόρο ἔκβαση τῆς συναντήσεως για τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου»

Στὸν ἐορτάζοντα ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σερρών, ἱερούργησε, σήμερα Παρασκευὴ 15 Αὐγούστου 2025, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πανηγυρικῆς θ. Ἱερούργιας τελέσθη καὶ τὸ μυστήριον τῆς εἰς Διάκονον χειροτονίας τοῦ ὁσ. μοναχοῦ π. Θεοδοσίου Δεληγιάννη, ἀδελφοῦ τῆς ἀνδρώας ἱεράς Μονῆς Ἁγ. Παρασκευῆς Σερρών. Συμπροσευχητικῶς παρόντες, μεταξὺ ἄλλων ἦταν καὶ οἱ Βουλευτές

Σερρών κ. κ. Ἀν. Χατζηβασιλείου καὶ Θ. Λεονταρίδης, μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Σερρών, ὁ Διοικητὴς τῆς 10ης Μηχανοποιημένης Ταξιαρχίας κ. Γ. Λιάμπας, ἐκπρόσωποι τῆς Αστυνομικῆς Διευθύνσεως καὶ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας Σερρών καὶ πολυπληθεῖς εὐσεβεῖς χριστιανοί, ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Σερρών καὶ τὴν εὐρύτερη περιοχὴ, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν κωμόπολιν τοῦ Ν. Σουλίου τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας τῶν Σερρών, γενέτειρας τοῦ π. Θεοδοσίου, ποὺ προσήλθαν γιὰ νὰ συμμετάσχουν στὴν θ. Μυσταγωγία καὶ νὰ συμπροσευχηθοῦν στὸν μυστήριον τῆς εἰς Διάκονον χειροτονίας του.

Στὴν ὁμιλία του πρὸς τὸν νέο Διάκονο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών, ὁ

Ἐκκλησιαστικὲς Εἰδήσεις καὶ Χρονικά

Σεβασμιώτατος ἀπηύθυνε πατρικὲς συμβουλές καὶ πνευματικὲς προτροπές, τονίζοντας μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἀγαπητό μου παιδί π. Θεοδόσιε, ἰδοὺ ὅτι ἐπέστη διὰ σέ ἡ μεγάλη καὶ ἐπιφανὴς ἡμέρα τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν ὁποία βιώνεις ἐν πληθούσῃ καὶ ἀγαλλομένη Ἐκκλησίᾳ, τὸ ἀγιώτατο μυστήριον τῆς εἰς Διάκονον χειροτονίας σου. Προσφέρσαι στὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησίᾳ Του αὐτοπροαιρέτως σέ ἔκφραση τῆς φλογερῆς ἀγάπης σου πρὸς τὸν Νυμφίον Χριστό, ἀνταποκρινόμενος στὸ θεῖο κάλεσμα τοῦ ἐλέους Του, τὸ ὁποῖο ἀπὸ τῆς μικρῆς σου ἡλικίας αἰσθάνθηκες νὰ σέ ἀκολουθεῖ.

Ἡ ἀγία ἀποστολή, τὴν ὁποίαν ἐλευθέρως ἀναδέχεσαι καὶ πρόκειται νὰ ὑπηρετήσεις, βιοῦται καὶ φανεροῦται στὸν κόσμον ὡς σώζουσα μαρτυρία Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς διακονία, θυσία, προσφορά, ἔργον τῆς Ἐκκλησίας πρὸς χάριν τῶν ἀδελφῶν σου, πού ἀποτελοῦν εἰκόνα τοῦ Ἰδίου τοῦ Θεοῦ μας. Αὐτὴν τὴν νέα πρᾶγματικότητα, ἐὰν τὴν ὑπηρετήσεις εὐχαριστιακά, μὲ ταπεινὸ φρόνημα καὶ μὲ ὑπακοὴν στὸ ἅγιον θέλημα Του, θὰ νιώσεις πραγματικὰ στὴν ζωὴ σου τοὺς γλυκασμοὺς τῆς θείας χάριτος νὰ σέ πλημμυρίζουν. Θὰ πορεύεσαι στὴν γῆ, ἀλλὰ θὰ ἀναπνέεις τὸ ἄρωμα τοῦ Παραδείσου. Νὰ ἔχεις ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὸ ἔλεος καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ.

Καλεῖσαι ἀπὸ σήμερον, παιδί μου, νὰ καλλιεργήσεις ἀκόμη περισσότερο τὸ πνεῦμα τῆς θυσιαστικῆς προσφορᾶς, ἐνθυμούμενος τὶς πλούσιες εὐεργεσίες

τοῦ Θεοῦ στὴν ζωὴ σου. Καλεῖσαι νὰ διακονήσεις τὸ μυστήριον τῆς πίστεως καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων μὲ ἤθος εὐχαριστιακό, μὲ ταπείνωσιν καὶ μὲ ὑπακοὴν στὸ ἅγιον θέλημα Του, νὰ ἀποτελέσεις κι ἐσὺ ἓναν τίμιον κρῖνον στὴν χρυσῇ ἐκείνῃ πνευματικῇ ἀλυσίδᾳ, ἡ ὁποία ξεκινᾷ ἀπὸ τὸν Δεσπότη Χριστὸ καὶ ἔχει ὡς πρῶτους κρῖκους τοὺς ἀγίους Ἀποστόλους, τοὺς ταπεινοὺς, τοὺς μικροὺς καὶ ἀσήμαγτους ψαράδες, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, αὐτοὺς, πού μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν χάριν τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἄλλαξαν σωτηριωδῶς τὸν ροῦν τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας. Οἱ μικροὶ καὶ ταπεινοὶ ψαράδες τῆς Γαλιλαίας ἐταπείνωσαν τοὺς νομιζομένους ὑψηλοὺς καὶ ἰσχυροὺς, τὰ προβάτια τοῦ Χριστοῦ ἐνίκησαν τοὺς σκληρότατους λύκους τῆς ἀθεΐας καὶ τῆς εἰδωλολατρίας. Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστήριον τῆς ἀγίας ἱερωσύνης, παιδί μου, τοῦ ὁποίου ὑπηρετῆς καὶ Διάκονος καθίστασαι καὶ ἐσὺ σήμερον. Ὁ Ἰδιος ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι Ἐκεῖνος, ὁ Ὅποιος καὶ σήμερον περιέρχεται τὴν ἀνθρώπιν ἱστορία καὶ προσκαλεῖ τοὺς νέους ἀποστόλους Του, τοὺς ἀφοσιωμένους διακόνους Του, τοὺς ὁποίους καὶ ἀποστέλλει, ὡς πρόβατα ἀνάμεσα σὲ λύκους γιὰ νὰ μεταφέρουν τὸ μήνυμα τῆς σωτηρίας.

Δύναμις καὶ ἔμπνευσις, παρηγορία καὶ ἀπαντοχὴ σου νὰ εἶναι ἡ ζωηφόρος ἀγία Τράπεζα, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ ἀντλῆς δύναμιν καὶ εὐλογία. Νὰ εἶσαι δοτικὸς πρὸς κάθε ἄνθρωπον, νὰ ἀναγνωρίζεις στὸ πρόσωπον τοῦ κάθε ἀδελφοῦ σου αὐτὴν τὴν εἰκόνα τοῦ Ἰδίου τοῦ

Θεοῦ. Καθῆκον σου, ἀπὸ σήμερα, εἶναι νὰ θυσιάζεσαι καθημερινῶς γιὰ τὴν ἀγάπη Του, ἀφήνοντας πίσω ἀτέλειες, πὺ μᾶς κρατοῦν στὴν γῆ. Ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ἀκλόνητη καὶ συμπαγῆ πέτρα, στὴν ὁποία ἄλλοι μὲν, μὲ ἀσφάλεια οἰκοδομοῦν τὴν ζωὴ τους, ἄλλοι δέ, τυφλωμένοι ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμὸ τοῦ σκοινιάζονται, τσακίζονται καὶ κρημνίζονται στὸν ὄλεθρο καὶ τὴν καταστροφή.

Ἔργο σου θὰ εἶναι ἐπάνω σ' αὐτὴν τὴν πέτρα, τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, νὰ οἰκοδομήσεις τὴν ἱερατικὴ σου διακονία. Νὰ μείνεις σ' ὁλόκληρη τὴν ζωὴ σου χριστοκεντρικός, ταπεινός, πιστός καὶ ἐνσυνείδητος ἀγωνιστὴς γιὰ χάρι Του Χριστοῦ καὶ τῆς ἀληθείας Του. Νὰ μὴ φοβηθεῖς, νὰ μὴ δειλιάσεις. Νὰ λέγεις τὴν ἀλήθεια. Πάντα ὁμως μὲ ἀγάπη καὶ πόνο. Τότε, νὰ γνωρίζεις, ὅτι ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ θὰ σὲ σκεπάζει καὶ θὰ σοῦ χαρίζει οὐράνιες παρακλήσεις, ὥστε καὶ σύ, ὡς τίμιος λειτουργός Του νὰ ἀναπαύεις τὶς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

Εἰσελθε, λοιπόν, παιδί μου Θεοδόσιε, στὴν χάρι τοῦ Κυρίου σου, μὴ φοβηθεῖς, μὴ δειλιάσεις, μὴ ὑποστρέψεις εἰς τὰ ὀπίσω, ἐργάσου μὲ αὐταπάρνηση καὶ ἀγάπη καὶ ἔσο βέβαιος ὅτι τὸ ἔλεός Του θὰ καταυγάσει τὴν ζωὴ σου. Δόξασε τὸν Θεόν, τίμησε τὴν ἀγία ἀποστολὴ καὶ τὴν κλίσση Του. Ἔως τῆς ἐσχάτης σου ἀναπνοῆς, παιδί μου, νὰ ἀγαπᾶς μὲ φλεγόμενη καρδιά τὸν Κύριό μας καὶ νὰ ὑπηρετεῖς τὴν ἀγία Τοῦ Ἐκκλησία. Ἡ διακονία σου νὰ εἶναι γεμάτη ἀπὸ φῶς Χριστοῦ, ζῆλο, ἀκεραιότητα, ἀγάπη, ὑπομονή, ἀκόμη κι ἂν ἀνεβαίνεις σὲ σταυ-

ροὺς ἐπώδυνους καὶ δοκιμάζεις ὡς ἄνθρωπος πόνο καὶ ἀγωνία. Νὰ εἶσαι ἀνθετικός, ταπεινός, ἀκέραιος, ἐργατικός, στοργικός καὶ ὑπάκουος στὴν Ἐκκλησία. Αὐτὸς ὁ Κύριός μας, εὐχομαι νὰ εἶναι πάντοτε βοηθός σου σὲ ὅλα. Σὲ συνοδεύουμε ὅλοι μὲ τὴν ἀγάπη μας καὶ τὴν διάπυρη προσευχὴ μας. Νὰ ζήσεις παιδί μου, νὰ διακονήσεις τὴν Ἐκκλησία μας μὲ ἀποστολικὸ φρόνημα καὶ ἐνθεοζῆλο, νὰ εὐαρεστήσεις τὸν Θεὸ καὶ στοὺς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀγιάσεις. Ἀμήν!».

«Ἀπὸ τὸ πάναγνο καὶ ἐκφραστικὸ θεομητορικὸ βλέμμα, ἀντλούμε εὐλογία, ἀντοχές, ἔμπνευση καὶ ἐλπίδα»

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Σερρών καὶ Νιγρίτης, μὲ τὴν ἐμπνευσμένη πρωτοβουλία τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου Τῆς κ. Θεολόγου, γιὰ τὸν ἀγιασμό, τὴν πνευματικὴν στερέωση καὶ ἐνίσχυση τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ὑποδέχθηκε, τὸ Σάββατο 2 Αὐγούστου 2025, στὶς 7:30 τὸ ἀπόγευμα, μὲ τιμὴ, σεβασμό, ἀλλὰ καὶ χαρὰ πνευματικὴ, στὸ πλαίσιο μάλιστα τῆς εὐλογημένης περιόδου τοῦ ἱεροῦ Δεκαπενταυγούστου, τὸ ἀκριβὲς ἀντίγραφο τῆς ἐφεστίου καὶ θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς Παναγίας «Τριχερούσης», προστάτιδος καὶ ἐφόρου τῆς Ἱερᾶς, Βασιλικῆς καὶ Πατριαρχικῆς Μονῆς Χιλανδαρίου Ἁγ. Ὁρους.

Ἡ ὑπόδοχή τοῦ χαριτοβρύτου θεομητορικοῦ εἰκονίσματος, πού φιλοτεχνήθηκε ἀπὸ δεξιότεχνες Πατέρες, μύστες τῆς ἱερᾶς τέχνης τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκά, τοῦ ἱεροῦ Κελίου τοῦ Ἁγ. Νικολάου «Μπουραζέρη» τῆς παλαιφάτου Ἀθωνικῆς Μονῆς Χιλανδαρίου, πραγματοποιήθηκε μέσα σὲ κλίμα βαθιᾶς συγκινήσεως καὶ πνευματικῆς ἀνατάσεως, στὴν προβλήτα τῆς παραθαλάσσιας ἀκτῆς τῆς Ἀσπροβάλας, ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγο, τὸν εὐαγῆ Κλῆρο, τὸν Δήμαρχο Βόλβης κ. Διαμ. Λιάμα, τὶς λοιπὲς Ἀρχὲς τοῦ τόπου, ἀντιπροσωπεῖες πολιτιστικῶν συλλόγων μὲ τὶς παραδοσιακὲς ἐνδυμασίες καὶ τὰ λά-

βαρά τους, καθὼς καὶ ἀπὸ πλῆθος φιλοπάρθενων χριστιανῶν, πού προσήλθαν γιὰ νὰ προσκυνήσουν καὶ νὰ λάβουν τὴν χάρη καὶ τὴν εὐλογία τῆς Κυρίας Θεοτόκου. Ἀκολούθως, σχηματίσθηκε λιτανευτικὴ πομπὴ μὲ τὴν συνόδειά τῆς Φιλαρμονικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Δήμου Βόλβης, πρὸς τὸν ἱερὸ Ναὸ Ἁγ. Γεωργίου, ὅπου τελέσθηκε ἡ ἐπίσημος Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τῆς ἱερᾶς εἰκόνος.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Γεωργίου Ἀσπροβάλας, αἰδεσιμολ. Σταυρ. Οἰκονόμος π. Μάξιμος Τσιτάκης ὁμίλησε ἐπικαίρως, ἀναφερόμενος στὸ ἱστορικὸ γεγονός τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἱεροῦ ἐκτυπώματος τῆς Θεοτόκου, τὸ ὁποῖο θὰ

παραμένει στὸν ἱερό Ναό, ὡς μόνιμη ἁγιαστική εὐλογία καὶ θεομητορική προστασία τῶν πιστῶν τῆς ἐνορίας, εὐχαρίστησε δὲ μὲ βαθιὰ εὐγνωμοσύνη τὸν σεπτὸ Ποιμενάρχη τῆς Σεραϊκῆς Ἐκκλησίας κ. Θεολόγο, γιὰ τὴν φιλοπάθενο αὐτὴ πρωτοβουλία του, τὸ πατρικὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν συνεχῆ πνευματικὴ μέριμνά του, γιὰ τὴν πνευματικὴ πρόοδο καὶ προκοπὴ τῆς χριστωνύμου ποιμνῆς τῆς Ἀσπροβάλας.

Στὸν πνευματικῶς μυχιαίτατο λόγο του, ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος, ἀφοῦ ἐπαίνεσε πατρικῶς τὸν κόπο καὶ τὴν φιλότιμη διάθεση τοῦ καλοῦ ἐφημερίου π. Μαξίμου καὶ τῶν μελῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, γιὰ τὴν ἔλευση τῆς Παναγίας τῆς «Τριχερούσσης» στὴν Ἀσπροβάλα, ὁμίλησε καρδιακῶς γιὰ τὸ γλυκύτατο πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τονίζοντας μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Βηματίζοντες πνευματικῶς στὸ πρῶτο στάδιο τῆς εὐλογημένης περιόδου τοῦ ἱεροῦ Δεκαπενταυγούστου, ἰδοὺ ὅτι ἀπόψε ἀξιώθήκαμε, ἀπὸ τὴν χάρι τῆς Παναγίας μας νὰ ὑποδεχθοῦμε τὸ σεπτὸ εἰκόνισμά Της σ' αὐτὸν τὸν ἱερό Ναό, μὲ μία σεμνὴ τελετὴ, ἢ ὁποῖα ἀποτελεῖ προπομπὸ τοῦ λαμπροῦ, σὺν Θεῷ, τελεσθησομένου λειτουργικοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Κοιμήσεώς Της.

Ἡ πανύμνητος Μαρία, τὸ νοητὸ μεθόριο μεταξὺ κτιστοῦ καὶ ἀκτίστου κόσμου, ἢ χαρὰ τῶν ἀγγέλων καὶ ἢ δόξα τῶν ἀνθρώπων, ὁ λογικὸς Παράδεισος καὶ ὁ ἡγιασμένος Ναὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ἠθέλησε σ' αὐτοὺς τοὺς δυσκόλους καιροὺς νὰ εὐλογήσει τὸν τόπο

μας, μὲ τὴν ἔλευση καὶ τὴν μόνιμη ἁγιαστικὴ παραμονὴ τοῦ ἱεροῦ εἰκόνισματός Της, τοῦ ὄρατοῦ αὐτοῦ συνδέσμου μὲ τὴν εὐσέβεια καὶ τὴν πίστη τῶν ἁγιορειτῶν Πατέρων καὶ μάλιστα τῶν Πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χιλανδαρίου, σ' αὐτὸν τὸν εὐλογημένο τόπο τῆς Μητροπολιτικῆς μας ἐπαρχίας. Ἡ ἱερὰ εἰκὼν τῆς Θεομήτορος τῆς "Τριχερούσσης", ποὺ εὐρίσκεται ἐνώπιόν μας, μᾶς καλεῖ μὲ μυστικὲς καὶ ἅγιες φωνές, νὰ ἀντλήσουμε χάρι, δύναμη καὶ κουράγιο, ἀπὸ τὴν σεπτὴ μορφή Της γιὰ τὸν πνευματικὸ μας ἀγῶνα. Ἡ Παναγία μας ἔρχεται νὰ ἐπισταλάξει τὸ βάλαμο τῆς θείας παρηγορίας στὶς ψυχὲς τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ἐπαρχίας, ἔρχεται νὰ ἐπιχορηγήσει τὴν πίστη μας, νὰ χαριτώσει τὸν ἀγῶνα μας μὲ οὐράνια εὐλογία.

Ἄς κοιτάξουμε, ἀδελφοί μου, πόσο ἰλαρὸ εἶναι τὸ βλέμμα Της, πόση γλυκύτητα καὶ παρηγορία ἀκτινοβολεῖ ἡ θεία μορφή Της! Σ' Αὐτὴν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ σκέπη, τὴν ὀλόφωτη λάμπάδα, ποὺ ἀναβλύζει γιὰ τὸν κόσμον ὀλόκληρον, ἀενάως, τὸν γλυκερὸ ποταμὸ τοῦ θείου ἐλέους, ἀναθέτουμε πάντοτε μετὰ Θεὸν τὴν ζωὴ μας, τὶς ἐλπίδες καὶ τὶς προσευχὲς μας. Σ' Αὐτὴν προσφεύγουμε μὲ πίστη βεβαίως παρακλήσεως στὴν χαρὰ καὶ στὴν δυσκολία. Ἐκείνη, πάντοτε ὁμιλεῖ στὶς ψυχὲς μας, μ' ἓναν ἰδιαίτερον καὶ θαυμαστὸ τρόπο. Τὸν τρόπο καὶ τὸν λόγο τῆς Μάνας. Τῆς Μάνας τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἀπὸ αὐτὸ τὸ πάναγνο καὶ ἐκφραστικὸ θεομητορικὸ βλέμμα, ἀντλοῦμε γιὰ τὴν ζωὴ, ὅλοι

Ἐκκλησιαστικὲς Ἐιδῆσεις καὶ Χρονικά

μας, ἀντοχές, ἐμπνευση καὶ ἐλπίδα. Ἀς ἐμπιστευθοῦμε, ἀδελφοί, ἀκόμη περισσότερο, τὸ ἀνείκαστο ἔλεος καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μητρικὴ σκέπη τῆς Παναγίας Μητέρας μας, ἡ Ὅποια ποτὲ δὲν μᾶς ἐγκατέλειψε. Ἡ χάρις, ἡ παρηγορία καὶ ἡ συνεχὴς μητρικὴ Τῆς προστασία, εἶθε νὰ σκεπάζουν τὴν ζωὴ μας, τὸν τόπο μας καὶ τὸν κόσμον ὁλόκληρον. Μὲ χαρὰ δὲ καὶ συγκίνηση σᾶς ἀνακοινῶν ὅτι, ἐφεξῆς, σ' αὐτὴν εἰδικῶς τὴν ἐνορία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, κατὰ τὴν πρώτη Κυριακὴ τοῦ πανσεβάστου μηνὸς Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους θὰ ἐορτάζεται μὲ κάθε ἐκκλησιαστικὴ λαμπρότητα ἢ Συναξίς τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τῆς Θεοτόκου τῆς "Τριχερούσης"».

**«Ὦντως καλὸν ἔργον
καὶ μακάριον ἐξελέξω!»**

Ἐνα ἀκόμη γεγονὸς ἰδιαίτερας πνευματικῆς σημασίας κατεγράφη τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 27 Ἰουλίου 2025, στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ ὅπως ὀρίζεται, ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸ τυπικὸ, στὸ Καθολικὸ τῆς ἀνδρώας ἱερᾶς Μονῆς Ἀγ. Παρασκευῆς Σερρών, ὅπου ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς 25 Ἰουλίου, εὐρίσκονται πρὸς προσκύνησιν καὶ κοινὸν συνεορτασμὸν μετὰ τῆς ἱερᾶς μνήμης τῆς Ἀγ. Παρασκευῆς, ἀποτμήματα τῶν ἱερῶν λειψάνων ἐκ τῆς χαριτοφόρου Κάρας τῆς Ἀγ. ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς.

ἥς καὶ τῆς Ἀγ. μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς, τὰ ὅποια εὐρίσκονται ἀπὸ τὸν 15ο μ.Χ. αἰῶνα ἀποθησαυρισμένα, ὡς δῶρα τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας τῶν Παλαιολόγων στὴν ἱερά, βασιλικὴ καὶ σεβασμία Μονὴ Παμμ. Ταξιαρχῶν Αἰγιαλείας, τελέσθηκε ἡ ἀκολουθία «εἰς ἀρχάριον ρασοφοροῦντα» τοῦ εὐσεβοῦς νεοῦ κ. Θωμᾶ Δεληγιάννη, ἐπὶ μακρὰ σειρὰ ἐτῶν ἱεροψάλτου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμ. Θεοτόκου Ν. Σουλίου.

Ὁ νέος μοναχὸς ἔλαβε τὸ ὄνομα Θεοδοσίος, πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου (5ος μ.Χ. αἰών.), ἡ μνήμη τοῦ ὁποίου τιμᾶται στὶς 11 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, ἀλλὰ καὶ ὡς ἔκφραση βαθυτάτου σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἁγία μορφή τοῦ παλαιφάτου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τὴν παμμήτορα τῶν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησιῶν, ἀείμνηστο Γέροντα τῆς Βηθανίας Θεοδοσίου.

Στὸν Ἀρχιερατικὸ Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος, ὁ ὁποῖος καὶ ἐτέλεσε τὴν μοναχικὴ κουρά του π. Θεοδοσίου. Συμπροσευχήθησαν ἐπίσης μεταξὺ ἄλλων καὶ ὁ Καθηγούμενος τῆς ἱερᾶς Μονῆς, πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης π. Γαβριήλ Παλιούρας, Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀδελφοί, συγγενεῖς, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ εὐλαβεῖς προσκυνητές.

Ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών κ. Θεολόγος στὸν λόγο του πρὸς τὸν νεοκαρέντα μοναχὸ ἀπηύθυνε πατρικὲς νουθεσίες καὶ συμβουλές.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας

παρετέθη τὸ παραδοσιακὸ κέρασμα στὸ Ἀρχονταρῖκι τῆς Μονῆς, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποίου ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τοὺς παρευρισκομένους καὶ ἔδωσε τίς εὐχές του τόσο στὸν νέο μοναχὸ π. Θεοδοσίου, ὅσο καὶ στὸν Ἡγούμενο π. Γαβριήλ, στὴν μοναστικὴ ἀδελφότητα καὶ στοὺς πολυπληθεῖς προσκυνητές.

**«Ἡ πίστη καὶ ἡ ἀγάπη
τῶν ἁγίων μᾶς στὸν Θεὸ
δημιουργεῖ ἀσφαλὲς καταφύγιο
καὶ πηγὴ ἀκαταγώνιστης
δυνάμεως καὶ ἐλπίδος»**

Ἡ κατὰ Σέρρας καὶ Νιγρίτα Ἐκκλησία, ποιμαντικῶς ἀποβλέπουσα στὸν ἁγιασμό, τὴν πνευματικὴ στερέωση καὶ ἐνίσχυση τῶν πιστῶν, μὲ τιμὴ, εὐλαβικὸ σεβασμὸ, ἀλλὰ καὶ χαρὰ πνευματικὴ, ὑποδέχθηκε, πρὸς κοινὸ συνεορτασμὸ μετὰ τῆς ἱερᾶς μνήμης τῆς Ἀγ. μεγαλομάρτυρος Παρασκευῆς τῆς ἀθληφόρου, ἀποτμήματα τῶν ἱερῶν λειψάνων ἐκ τῆς χαριτοφόρου Κάρας τῆς Ἀγ. ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς καὶ τῆς Ἀγ. μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς, τὰ ὅποια εὐρίσκονται ἀπὸ τὸν 15ο μ.Χ. αἰῶνα ἀποθησαυρισμένα, ὡς δῶρα τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας τῶν Παλαιολόγων στὴν ἱερά, βασιλικὴ καὶ σεβασμία Μονὴ Παμμ. Ταξιαρχῶν Αἰγιαλείας.

Ἡ ὑποδοχὴ τῶν χαριτοβρύτων ἱερῶν

Ἐκκλησιαστικὲς Ἐιδήσεις καὶ Χρονικά

Λειψάνων πραγματοποιήθηκε στην ἑορτάζουσα ἀνδρῶνα ἱερὰ Μονὴ Ἁγ. Παρασκευῆς Σερρών, τὴν Παρασκευὴ 25 Ἰουλίου 2025, στὶς 7:30 τὸ ἀπόγευμα, μέσα σὲ κλίμα βαθιᾶς συγκινήσεως καὶ πνευματικῆς ἀνατάσεως, ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγο, μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ εὐαγοῦς Κλήρου καὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἱερᾶς Μονῆς, τῶν Βουλευτῶν τοῦ Ν. Σερρών κ. κ. Φ. Ἀραμπατζῆ καὶ Κων. Μπούμπα, μελῶν τοῦ Συλλόγου Βλάχων Ν. Σερρών «Γεωργάκης Ὀλύμπιος», μὲ τὶς παραδοσιακὲς ἐνδυμασίες καὶ τὰ λάβαρά τους, καθὼς καὶ πλήθους εὐσεβῶν χριστιανῶν, ποὺ προσήλθαν γιὰ νὰ προσκυνήσουν καὶ νὰ λάβουν τὴν χάρη καὶ τὴν εὐλογία τῶν μεγάλων Ἁγίων γυναικῶν τῆς πίστεώς μας.

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε διὰ θερμῶν λόγων, τόσο τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἰερώνυμο, ἀγαπητὸ ἀδελφὸ του καὶ συλλειτουργό, ὡς ὑπογράμμισε, ὅσο καὶ τοὺς κομίσαντες τὰ θαυματόβρυτα λείψανα, πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη π. Γερβάσιο καὶ αἰδεσιμολ. Πρεσβύτερο π. Ἀλέξανδρο, ὁμίλησε ἐπικαίρως πρὸς τὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα γιὰ τὴν μεγίστη αὐτῆ εὐλογία στὴν ζωὴ καὶ τὸν προσωπικὸ πνευματικὸ μας ἀγῶνα, τονίζοντας μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Μὲ αἰσθήματα βαθυτάτης συγκινήσεως, ἀλλὰ καὶ δοξολογίας πρὸς τὸ ὑπερῦμνητο ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑποδεχθήκαμε τὰ ἱερὰ λείψανα τῶν Ἁγ. Παρασκευῆς καὶ Κυρια-

κῆς, τὰ ὁποῖα ἦλθαν ὡς μία εὐλογία ἐξαιρετική, ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, μὲ τὴν φιλάδελφη εὐχή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Τερωνύμου, πρὸς ἁγιασμόν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἡ τιμητικὴ προσκύνησις τῶν ἱερῶν λειψάνων τῶν ἁγίων τῆς πίστεώς μας, εἶναι ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ἱερᾶς παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁρθοδόξου συνειδήσεώς μας. Εἶναι μία ἐκκλησιαστικὴ παράδοσις, μία ποιμαντικὴ πρακτικὴ δοκιμασμένη, ἀπὸ τοὺς ἁγίους Πατέρες μας, ἡ ὁποῖα ἔχει τὶς ρίζες της στὰ βάθη τῶν χριστιανικῶν αἰώνων καὶ ἀποβλέπει στὴν στήριξη, τὴν παράκληση καὶ τὸν ἁγιασμό, τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἀμέσως μετὰ τὴν Δοξολογία, ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ τῶν ἱερῶν λειψάνων, τελέσθηκε, μὲ τὴν πολυπληθῆ, παρὰ τὸν θερμοκρασιακὸ καύσωνα, παρουσία εὐλαβῶν χριστιανῶν, ἡ ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς, στὸ τέλος τοῦ ὁποῖου, ὁ Σεβασμιώτατος ἐκήρυξε ἐμπνευσμένως τὸν θεῖο λόγο, σημειώνοντας μετὰξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἡ πανσεβάσμιος ἑορτὴ τῆς ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Ἁγ. Παρασκευῆς, μᾶς συνεκάλεσε σήμερον, στὸν ἱερὸ αὐτὸ παρθενῶνα τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀσκήσεως. Ἰδίως σ' αὐτὲς τὶς ἡμέρες τοῦ ἐξωτερικοῦ καύσωνος, οἱ σεπτὲς μνήμες τῶν ἁγίων μας, ὡς αὐρα πνεύματος λεπτή, δροσιστικὴ, ἁγιαστικὴ, μᾶς ξεκουράζουν, μᾶς διδάσκουν, μᾶς ἐμπνέουν, μᾶς παρηγοροῦν μὲ ἕναν ἰδιαίτερο καὶ

δυνατὸ τρόπο τί εἶναι ἡ χριστιανικὴ πίστις, τὸ ἦθος καὶ ἡ ζωὴ της. Ἡ Ἁγ. μεγαλομάρτυς Παρασκευὴ ἀνέλαβε μὲ ζέουσα πίστις καὶ ἱερὸ πόθο, ἔργον ἱερὸν σὲ δύσκολους γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας καιροὺς (2ος μ.Χ. αἰῶνας), κηρύττουσα τὸν Κύριον Ἰησοῦν ἐσταυρωμένο καὶ ἀναστάντα, στὴν καρδιὰ τῆς εἰδωλολατρίας, τὴν Ρώμη. Οἱ σεπτοὶ γεννήτορες της, ὁ Ἀγάθων καὶ ἡ Πολιτεία ἦταν ἐλληρικῆς καταγωγῆς καὶ διὰ τοῦτο τιμᾶται ὅλως ἰδιαίτερος στὴν Πατρίδα μας, στὴν ὁποῖα καὶ εὐαγγελικῶς ἐκήρυξε τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ. Τέτοια δύναμη καὶ τέτοια φλόγα πίστεως στὸν Χριστὸ εἶχε μέσα στὴν καρδιὰ της! Αὐτὴ ἡ πίστις νικοῦσε τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Μαζὶ καὶ ἀπὸ τὸν Σωτῆρα Χριστὸ ἀποκτοῦμε δύναμη ἀκαταγώνιστη, χωρὶς τὸν Θεό, ὁ ἀνθρώπος γίνεται ἄθυρμα, παιχνίδι στὰ χέρια τοῦ πονηροῦ, χωρὶς τὴν πίστις στὸν Κύριον καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, εἴμαστε ἀδύναμοι νὰ ἀντιμετωπίσουμε τοὺς πειρασμοὺς καὶ τὶς δοκιμασίαις τῆς ζωῆς.

Ἡ ἁγία Ἐκκλησία μας ὑπενθυμίζει μέσα ἀπὸ τὶς μνήμες τῶν ἁγίων μας ὅτι σὲ καιροὺς δύσκολους, ὡς οἱ σημερινοί, ἡ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη τους στὸν Θεὸ δημιουργεῖ ἕνα ἀσφαλὲς καταφύγιον καὶ συνιστᾷ πηγὴ ἀκαταγώνιστης δυνάμεως καὶ ἐλπίδος. Γι' αὐτὸ καὶ προστρέχουμε μὲ ἐλπίδα καὶ πίστις-δυνατὴ στὴν χάρι τῶν ἁγίων μας καὶ δι' αὐτῶν στὸν μεγάλο Σωτῆρα καὶ ἰατρὸ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων μας Ἰησοῦ Χριστό».

Ἐκκλησιαστικὲς Ἐιδύσεις καὶ Χρονικά

**«Οἱ ἅγιοι μᾶς καλοῦν
νὰ μιμηθοῦμε ἓνα ἦθος βαθιὰ
χριστοκεντρικό, ἐκκλησιαστικό
καὶ φιλόανθρωπο».**

Στὸν ἐορτάζοντα ἱερό Ναὸ Ἀγ. Μαρίνης καὶ Ἀντωνίου Σερρών, ἱερούργησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος, τὴν Πέμπτη 17 Ιουλίου 2025, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία, με λαμπρότητα ἐορτάζεται ἡ πανσεβάσμιος μνήμη τῆς Ἀγ. ἐνδόξου, μεγαλομάρτυρος Μαρίνης τῆς θαυματουργοῦ καὶ σημειοφόρου. Ἡ πανηγυρική θ. Λειτουργία στὸν ὡς εἴρηται ἱστορικό Ναὸ τῆς πόλεως τῶν Σερρών τελέσθηκε με τὴν ἁγιαστικὴ παρουσία τῆς ἀφθάρτου δεξιᾶς χειρὸς τῆς «στερρῶς ἀθλησάσης» Ἀγ. μεγαλομάρτυρος Μαρίνης. Τὸ εὐωδιάζον, χαριτόβρυτο καὶ ἀκέραιο λείψανο τῆς δεξιᾶς χειρὸς τῆς πανεύφημου μεγαλομά-

ρτυρὸς Μαρίνης, ἐδωρήθη τὸ ἔτος 1787 στὸν παλαίφατο, βυζαντινὸ Ναὸ τῆς Ἀγ. Μαρίνης Σερρών ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Βοδενῶν (Εδέσσης) κυρὸ Τιμόθεο καὶ ἔκτοτε ἀποτελεῖ τιμᾶλφέστατο πνευματικὸ θησαυρὸ. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς θ. Μυσταγωγίας, ὁ Σεβασμιώτατος ἀπευθυνόμενος με ἐμπνευσμένο λόγο στὸ πυκνὸ ἐκκλησίασμα, πού προσήλθε γιὰ νὰ μετᾶσχει τῆς ἀναιμάκτου θ. Εὐχαριστίας καὶ νὰ προσκυνήσει τὸ ἱερὸ Λείψανο τῆς Ἀγ. Μαρίνης, ἐτόνισε ὅτι οἱ μνήμες τῶν ἁγίων προβάλλουν ἐνώπιόν μας, ὡς μία ἀφορμὴ γιὰ τὸν προσωπικὸ μας ἁγιασμό, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν φανέρωση τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας, ὡς Σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς οἰκογενείας τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ὡς εὐκαιρία γιὰ πνευματικὴ διδασχὴ, ἐμπνευση καὶ ἀφύπνιση.

Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις καὶ Χρονικά

**«Ἀγαπήστε, ἀπὸ τὴν καρδιά
σᾶς τὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν Θεό,
Σωτῆρα καὶ ἀληθινό μας Φίλο!»**

Τὴν ἐκκλησιαστικὴ Κατασκήνωση «ΓΑΛΙΛΑΙΑ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης, στὴν καταπράσινη τοποθεσία τῆς Χρυσοπηγῆς Σερρών, ἐπισκέφθηκε, στὶς 7:30 τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης 15 Ἰουλίου 2025, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, ὁ ὁποῖος, ὅπως κάθε φορὰ, ἔγινε δεκτὸς μὲ ἰδιαίτερο σεβασμό, χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμό, ἀπὸ τοὺς 80 συνολικῶς κατασκηνωτές, ἀγόρια Γυμνασίου-Λυκείου, τὰ στελέχη καὶ τοὺς ἐπιτελεῖς, ποὺ ὑπερπλήρωσαν τὴν 3ῃ κατὰ σειρά, ἐφ᾽ετεινὴ κατασκηνωτικὴ περίοδο, σύμφωνα πάντοτε μὲ τὶς ὑπάρχουσες δυνατότητες φιλοξενίας.

Τὸν Σεβασμιώτατο ὑποδέχθηκαν μαζί μὲ τὰ παιδιά, ὁ ὑπεύθυνος λειτουργίας τῆς Κατασκηνώσεως, πανοσιολ.

Αρχιμανδρίτης π. Νικήτας Χαλέμης καὶ τὰ μέλη τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, οἱ ἐθελοντὲς καὶ οἱ ἐθελόντριες, μὲ τὴν βοήθεια τῶν ὁποίων λειτουργεῖ ἡ Κατασκήνωση, καθὼς καὶ οἱ νοσηλευτὲς καὶ οἱ νοσηλεύτριες τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Παραρτήματος Σερρών, οἱ ὁποῖοι, μὲ τὴν μέριμνα τῆς Προέδρου κ. Μαρίας Θεοδωρίδου, εὐρίσκονται ἐπὶ εἰκοσιτετραώρου βάσεως στὴν Κατασκήνωση, προσφέροντας τὴν πολύτιμη ὑγειονομικὴ διακονία τους.

Κατὰ τὴν διάρκεια αὐτῆς τῆς πνευματικῆς ἀναστροφῆς τῶν ἐλπιδοφόρων βλαστῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών μὲ τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη τους, ἀναπτύχθηκε μίᾳ ἐποικοδομητικὴ συζήτηση, σὲ κλίμα ἐγκάρδιας ἀπλότητος καὶ ἀμεσότητος, μὲ κεντρικὸ ἄξονα ἀναφορᾶς τὸ γενικὸ θέμα τῆς κατασκηνωτικῆς περιόδου: «Ὁ ΘΕΟΣ ΑΓΑΠΗ ΕΣΤΙ (Α΄ Ἰωάνν. δ΄, 16). ΕΙΣΠΝΕΟΥΜΕ ΘΕΟ – ΕΚΠΝΕΟΥΜΕ ΑΓΑΠΗ!».

Ἐκκλησιαστικές Ἐιδίσεις καί Χρονικά

Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, μέ τόν μεστό ἁγιοπνευματικό του λόγο, βγαλμένο μέσα, ἀπό τόν πλοῦτο τῆς πατρικῆς του ἀγάπης καί ἐμπειρίας, ἀπό τήν πολυχρόνη διακονία του καί στούς νεανικούς, κατασκηνωτικούς καί ἐν γένει κατηχητικούς τομεῖς, δέν παρέλειψε νά συμβουλευσε τὰ παιδιά νά ἀγαποῦν τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, τόν μόνο Θεό, Σωτήρα τοῦ κόσμου καί ἀληθινό μας Φίλο, νά πορεύονται στήν ζωή μέ πνευματικό προσανατολισμό καί ὁδηγῶ τήν ἀθάνατη ἀλήθειά Του καί νά ἀγωνίζονται μέ πίστη, ὑπομονή καί ἐπιμονή νά κτίσουν ἕναν κατά Χριστόν ἄρτιο χαρακτήρα. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐκάλεσε, ἐπίσης, τὰ παιδιά νά χαροῦν τήν ἀναστροφή τῶν ἡμερῶν καί ὅσα πνευματικά καί ὠφέλιμα προσφέρει ἡ ζωή τῆς Κατασκηνώσεως.

Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος, ἀφοῦ ἐπι-

θεώρησε τοὺς θαλάμους τῶν κατασκηνωτῶν, παρευρέθηκε στήν ὑποστολή τῆς Σημαίας καί εὐλόγησε πατρικῶς τήν «χρυσή ἐλπίδα» τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἔθνους, εὐχόμενος καλή καί εὐλογημένη κατὰ πάντα διαμονή στήν Κατασκηνωση καί καλὸ ὑπόλοιπο τοῦ καλοκαιριοῦ.

**Ὁ Στρατηγός - Διοικητῆς
τῆς 1ης Στρατιάς
στόν Σεβ. Μητροπολίτη Σερρῶν
καί Νιγρίτης κ. Θεολόγο.**

Τὴν Τρίτη 15 Ἰουλίου 2025, ἐπισκέφθηκε τόν Σεβ. Μητροπολίτη Σερρῶν καί Νιγρίτης κ. Θεολόγο στὰ γραφεῖα τῆς Τεράς Μητροπόλεως ὁ Διοικητῆς τῆς 1ης Στρατιάς «Ἀχιλλέας», μέ ἔδρα τὴν Λάρισα, Στρατηγός Σταῦρος Παπασταθόπουλος. Τὸν Στρατηγὸ συνόδευαν ὁ

Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις καί Χρονικά

Διοικητής τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ, Ἀντιστράτηγος Ἀθανάσιος Γαρίνης καί ὁ Διοικητής τῆς 10ης Μ/Π Ταξιαρχίας Σερρών, Ταξίαρχος Γεώργιος Λιάμπας, καθὼς καί ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες.

Ὁ Σεβασμιώτατος ὑποδέχθηκε ἐγκαρδίως τὸν Διοικητὴ τῆς 1ης Στρατιᾶς καί τὴ συνοδεία του, ἐπικαλέστηκε τὴν παρὰ Θεοῦ ἐνίσχυση καί εὐλογία στὴν ἐπιτέλεση τῶν ὑψηλῶν καί εὐθυνοφῶρων καθηκόντων του, καί τοῦ χάρισε εἰς ἀγαθὴ ἀνάμνηση καί εὐλογία τὴν ἱερὰ εἰκόνα τῆς Παναγίας Πονολυτριάς καί διάφορα πνευματικὰ βιβλία ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ὁ ἐνδοξώτατος Διοικητὴς τῆς Α' Στρατιᾶς εὐχαρίστησε τὸν Σεβ. γιὰ τὴ θερμὴ ὑποδοχὴ καί τοὺς φιλόφρονες λόγους. Ἀκολούθησε μία πολὺ ἐνδιαφέρουσα συζήτηση καί ἡ ἐπίσκεψη ὁλοκληρώθηκε μὲ τὴν λίαν τιμητικὴ προσφορὰ ἀπὸ μέρους τῶν δύο κορυφαίων ἐπιτελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Α' Στρατιᾶς καί τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ, στὸν

Σεβ. Ποιμενάρχῃ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρῶν τῶν ἀντιστοίχων στρατιωτικῶν ἐμβλημάτων τῶν οἰκείων βαθμῶν τους καί σχηματισμῶν.

**«Ἡ ζωὴ στὴν κατασκήνωση
εἶναι εὐλογία,
χαρὰ καί σπουδὴ ζωῆς»**

Τὶς ἐκκλησιαστικὲς Κατασκηνώσεις «ΓΑΛΙΛΑΙΑ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καί Νιγρίτης καί «ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ» τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Γονέων «Ἡ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ» (Γ.Ε.Χ.Α.) Σερρῶν, πού εὐρίσκονται στὴν καταπράσινη τοποθεσία τῆς Χρυσοπηγῆς, ἐπισκέφθηκε, τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης 1 Ἰουλίου 2025, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, ὁ ὁποῖος, ὅπως κάθε φορὰ, ἔτσι καί ἐφέτος, ἔγινε δεκτὸς μὲ ἰδιαίτερο σεβασμὸ, χαρὰ καί ἐνθουσιασμὸ, ἀπὸ τὶς μαθήτριες Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καί Λυκείου, πού φιλοξενοῦνται

Ἐκκλησιαστικὲς Εἰδήσεις καὶ Χρονικά

αὐτὲς τὶς ἡμέρες καὶ στὶς δύο χριστιανικὲς Κατασκηνώσεις.

Καὶ στοὺς δύο σταθμοὺς τῆς ποιμαντικῆς αὐτῆς ἐπισκέψεως, τὸν Σεβασμιώτατο ὑποδέχθηκαν μαζί με τὰ παιδιά, ὁ πνευματικοὶ ὑπεύθυνος τῶν Κατασκηνώσεων, πανοσιολ. Ἀρχιμανδρῆτες π. Ἀνδρέας Γκουζούνης καὶ π. Νικήτας Χαλέμης, τὰ στελέχη, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, οἱ ἐθελοντὲς καὶ ἐθελόντριες, μετὰ τὴν βοήθεια τῶν ὁποίων λειτουργοῦν οἱ Κατασκηνώσεις. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἀγιασμοῦ, πού τελέσθηκε καὶ στὶς δύο Κατασκηνώσεις, ἀναπτύχθηκε μία ἐποικοδομητικὴ συζήτηση, σὲ κλίμα ἐγκάρδιας ἀπλότητος καὶ ἀμεσότητος. Ὁ Σεβασμιώτατος κάλεσε τὰ παιδιά νὰ χαροῦν τὴν ἀναστροφή τῶν ἡμερῶν καὶ ὅσα πνευματικὰ καὶ ὠφέλιμα προσφέρει ἡ ζωὴ τῆς Κατασκηνώσεως.

Δὲν παρέλειψε ὁ Σεβασμιώτατος, νὰ συμβουλευσε τὰ παιδιά νὰ ἀγαποῦν τὸν Χριστό, τὸν μόνο Σωτῆρα καὶ ἀληθινό μας Φίλο, νὰ πορεύονται στὴν ζωὴ μετὰ πνευματικὸ προγραμματισμὸ καὶ ὁδηγὸ τὴν ἀθάνατη ἀλήθειά Του καὶ νὰ ἀγωνίζονται μετὰ πίστη, ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ νὰ κτίσουν ἕναν κατὰ Χριστὸν ἄρτιο χαρακτήρα. Εὐχαρίστησε, ἐπίσης τοὺς γονεῖς, πού ἐμπιστεύονται τὰ παιδιά τους στὴν στοργικὴ ἀγκαλιὰ τῆς Μητέρας Ἐκκλησίας καὶ ὅλους ἐκείνους, κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς συνεργάτες καὶ ἀδελφούς, πού στηρίζουν τόσο συγκινητικὰ τὸ νεανικὸ αὐτὸ ἔργο. Οἱ κατασκηνώτριες μετὰ τὴν σειρά τους, μέσα σὲ κλίμα ἀπλότητος καὶ χαρᾶς, τραγούδησαν μετὰ ζωντάνια καὶ παλμὸ νεανικὰ χρι-

στιανικὰ τραγούδια, ἐπιτυχάνοντας ἔτσι νὰ μεταδώσουν στοὺς παρισταμένους μία γεύση τῆς κατασκηνωτικῆς ζωῆς.

Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος εὐλόγησε πατρικῶς τὴν «χρυσὴ ἐλπίδα» τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, εὐχήθηκε καλὴ διαμονὴ στὶς Κατασκηνώσεις καὶ καλὸ ὑπόλοιπο τοῦ καλοκαιριοῦ.

**«Ἡ φιλοπατρία συνιστᾶ
γιὰ τὸν Ἕλληνα, διαχρονικῶς,
κορυφαία ἀρετὴ»**

Τὴν 29ῃ Ἰουνίου, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία, ἡ ἁγία Μητέρα μας Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, μετὰ λαμπρότητα τελεῖ τὴν ἱερὰ σύναξη τῶν πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, πού εἶναι καὶ ὁ πνευματικὸς πατέρας καὶ διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, ἐορτάζει καὶ ἡ μεγαλομάρτυς καὶ πανένδοξος πόλις τῶν Σερρών τὴν 112ῃ ἐπέτειο, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς της, ἀπὸ τοὺς Τούρκους δυνάστες, μετὰ ἀπὸ φρικτὴ δουλεία 530 ἐτῶν συνολικῶς, 529 στοὺς ὀθωμανοὺς Τούρκους (1383-1912) καὶ 8 μηνῶν στοὺς Βουλγάρους.

Τὴν Κυριακὴ 29 Ἰουνίου 2025, τελέσθηκε ἡ πανηγυρικὴ, Ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία στὸν ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Παμμ. Ταξιαρχῶν Σερρών, ἱερουργήσαντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου. Συμπροσευχητικῶς παρέστησαν, μεταξύ ἄλλων καὶ ὁ Ὑφυπουργὸς Ἀνάπτυξης κ.

Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις καὶ Χρονικά

Λάζ. Τσαβδαρίδης, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως, οἱ Βουλευτὲς τοῦ Νομοῦ Σερρών, ὁ Διοικητὴς τῆς 10ης Μηχανοποιημένης Ταξιαρχίας κ. Γ. Λιάμπας, ὁ Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Σερρῶν κ. Εὐάγ. Τσιώτας, ὁ Διοικητὴς τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας Σερρῶν κ. Ἀν. Θεοδωρίδης, ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Σερρῶν κ. Π. Σπυρόπουλος, ἡ Δήμαρχος Σερραίων κ. Β. Μητλιάγκα, Δημοτικοὶ καὶ Περιφερειακοὶ Σύμβουλοι, οἱ Διευθυντὲς τῆς Πρώτοβάθμιας καὶ τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκπαιδεύσεως Ν. Σερρῶν κ. κ. Ἰ. Καραβασίλης καὶ Δ. Σωτηριάδης, ἡ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. Παραρτήματος Σερρῶν κ. Μ. Θεοδωρίδου, καθὼς καὶ ἀντιπροσωπεῖες σχολικῶν τμημάτων μὲ τις γαλανόλευκες σημαῖες καὶ Πολιτιστικοὶ Σύλλογοι μὲ τις παραδοσιακὲς φορεσιὲς καὶ τὰ λάβαρα τους.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς θ. Μυσταγωγίας ἀνεγνώσθη τὸ Μήνυμα ἐπὶ τῆ ἀπε-

λευθερώσει τῆς πόλεως τῶν Σερρῶν, στὸ ὁποῖο ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Οἱ ἐθνικὲς μας ἐπέτειοι καὶ μάλιστα ἡ κορυφαία γιὰ κάθε πόλη ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς ἀποτελοῦν μίᾳ εὐκαιρία πρωτίστως μὲν δοξολογικῆς προσευχῆς πρὸς τὸν Τρισάγιον Θεὸν διὰ τὸ μεγάλο ἀγαθὸ τῆς ἐλευθερίας. Μία ἀπὸ τις ἡμέρομηνίες ὀρόσημο γιὰ τὴν ἱστορία τῆς μαρτυρικῆς καὶ ἐνδόξου πόλεως τῶν Σερρῶν, εἶναι ἡ 29ῆ Ἰουνίου 1913. Κατ' ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς σὲ μίᾳ ἀκατάσχετη προέλαση, πόλεμώντας "γιὰ τὸν ἀδελφὸν τὸν σκλαβωμένο καὶ γιὰ τῆς Πατρίδος τὴν τιμὴ", ἔτρεπε σὲ φυγὴ τοὺς βουλγάρους κατακτητὲς καὶ εἰσερχόταν ὡς ἐλευθερωτὴς στὴν περιώνυμη καὶ ἀπὸ αἰῶνων ἑλληνικωτάτη πόλη τῶν Σερρῶν.

Τὴν 29ῆ Ἰουνίου πού ἡ Ἐκκλησία μᾶς

Ἐκκλησιαστικὲς Ἐιδῆσεις καὶ Χρονικά

ἐορτάζει τὴν ἱερὰ μνήμη τῶν Πρώτοκοροφαιῶν Ἀποστόλων, Πέτρου καὶ Παύλου, ἐορτάζει καὶ ἡ μεγαλομάρτυς πόλις μας, "αἱ κλειναὶ Σερραὶ", "αἱ Ἀθηναὶ τοῦ Βορρᾶ", ὡς προσφυῶς ἐκαλοῦντο, τὴν ἐπέτειο ἀπελευθερώσεώς της ἀπὸ σκληρῆ διπλῆ δουλεία, στοὺς Τούρκους, κατὰ τὸ μεγαλύτερο χρονικὸ διάστημα (529 χρόνια) καὶ τοὺς Βουλγάρους, (8 σκληρότατοι μῆνες). Ἀσφαλῶς καὶ ἔχει εἰδικὴ πνευματικὴ βαρῦτητα καὶ σημειολογία τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἐπέτειος αὐτὴ συμπίπτει μὲ τὴν φωτοφόρο μνήμη τῶν δύο κοροφαιῶν Ἀποστόλων καὶ μάλιστα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Πνευματικὸς Πατέρας, διδάσκαλος καὶ κατὰ Χριστὸν θεμελιωτὴς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδιαίτερος τῆς Μακεδονίας.

Ἡ πλουσιόδωρος εὐλογία καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐχομαι πατρικῶς νὰ χαριτώνουν καὶ γὰ εὐλογοῦν τὴν ζωὴν ὅλων μας, ὥστε νὰ ἀναδεικνυόμεθα ἀντάξιοι τοῦ μεγάλου ἀγαθοῦ τῆς ἐλευθερίας στὴν διπλῆ του διάσταση, πού ὁ Κύριος μᾶς ἐχάρισε καὶ γιὰ τὴν ὁποία οἱ θεσπέσιοι πατέρες μας ἀγωνίσθησαν θυσιαστικῶς. Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ζήτω ἡ ἔνδοξος πόλις τῶν Σερρῶν!».

Ἀκολουθῶς, στὶς 10:00 π.μ. ἐψάλη ἡ ἐπίσημος Δοξολογία ἐπὶ τῇ 112 ἐπετειῷ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως τῶν Σερρῶν, στὸν ὡς εἴρηται ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναό, στὸ τέλος τῆς ὁποίας, τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας λόγο, ἐξεφώνησε ἡ ἐκπαιδευτικὸς κ. Σ. Καρατζᾶ, Διευθύντρια τοῦ 11ου Δημοτικοῦ Σχολείου

Σερρῶν.

Στὴν συνέχεια, ὁ Σεβασμιώτατος, μαζί μὲ τὸν ἱερὸ Κληρὸ, τοὺς ἄρχοντες καὶ τὸν πιστὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, μετέβησαν ἐν πομπῇ, στὸν χώρο τῆς πλατείας «Ἐλευθερίας» τῶν Σερρῶν. Ἐκεῖ, ἐνώπιον τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Σερραίου ἥρωος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως τοῦ 1821, Ἐμμανουὴλ Παπαῦ, ἐψάλη ἐπιμνημόσυτος δέηση, κατετέθησαν στέφανοι, τηρήθηκε ἕνός λεπτοῦ σιγὴ στὴ μνήμη ὅλων ὄσων θυσιάσθηκαν γιὰ τὴν ἐλευθερία τῶν Σερρῶν καὶ ἐψάλη ὁ Ἐθνικός μας Ὕμνος. Τέλος, πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη παρέλαση τῶν μαθητικῶν, στρατιωτικῶν καὶ πολιτιστικῶν τμημάτων.

«Ἡ κατασκήνωση, συνέχεια καὶ ἐμπλουτισμὸς τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας

Μὲ τὴν χάρη τοῦ ἀγίου Θεοῦ καὶ τὶς εὐχὲς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, τὸ Σάββατο 28 Ἰουνίου 2025, στὶς 10:30 τὸ πρωί, ἔλαβε χώρα ἐνημερωτικὴ, προκατασκηνωτικὴ ἡμερίδα ἐνημερωτικοῦ χαρακτήρος, στὸν χώρο τῆς ἐκκλησιαστικῆς Κατασκηνώσεως «ΓΑΛΙΛΑΙΑ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης, στὴν Χρυσοπηγὴ Σερρῶν, γιὰ τὰ στελέχη (ἀρχηγούς, ὑπαρχηγούς, ὀμαδάρχες, ἐπιτελάρχες, διακονητὲς ἀγάπης, ἐθελοντὲς καὶ ἐθελόντριες), μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐπὶ θύραις ἔναρξη, κατὰ τοὺς μῆνες Ἰούλιο καὶ Αὐγουστο τῶν ἐφετεινῶν, τεσσάρων

Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις καὶ Χρονικά

κατασκηνωτικῶν περιόδων, γιὰ μαθητὲς καὶ μαθήτριες Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καὶ Λυκείου.

Τὴν σύναξη προλόγισε ὁ ὑπεύθυνος λειτουργίας τῆς Κατασκηνώσεως, πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης π. Νικήτας Χαλέμης, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε εὐγνωμόνως τὸν Σεβ. κ. Θεολόγο, γιὰ τὴν ιδιαίτερη αὐτῆ εὐλογία, τὸ ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον καὶ τὴν πατρική του μέριμνα, γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τῆς Κατασκηνώσεως, καλωσόρισε τὰ 50 καὶ πλέον στελέχη καὶ τοὺς προσκεκλημένους, ἐκλεκτοὺς ὁμιλητές: α) πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη π. Ἰωάννη Καλαϊτῆ, Ἱεροκήρυκα τῆς Σεραϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ β) κ. Κυρ. Ἀσίκογλου, Ψυχολόγο, οἱ ὁποῖοι ἀνέπτυξαν ἐνδιαφερόμενες εἰσηγήσεις, μὲ κεντρικὸ ἄξονα ἀναφορᾶς τὴν «Προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τοῦ στελέχους τῶν ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων».

Στὴν συνέχεια, ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος,

μὲ τὸν μεστὸ ἀγιοπνευματικὸ τοῦ λόγου, βγαλμένο μέσα, ἀπὸ τὸν πλοῦτο τῆς πατρικῆς τοῦ ἀγάπης καὶ ἐμπειρίας, ἀπὸ τὴν πολύχρονη διακονία του καὶ στοὺς νεανικοὺς, κατασκηνωτικοὺς καὶ ἐν γένει κατηχητικοὺς τομεῖς, ὁμίλησε γιὰ τὸ εὐλογημένο ἔργο διακονίας στὶς ἐκκλησιαστικὲς Κατασκηνώσεις.

Μεταξὺ ἄλλων, ὁ Σεβασμιώτατος, ἀνέφερε καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἡ χριστιανικὴ Κατασκήνωση νοεῖται ὡς συνέχεια καὶ ἐμπλουτισμὸς τοῦ κατηχητικοῦ καὶ διδασκτικοῦ ἔργου, ποὺ ἐπιτελεῖται στὶς ἐνορίες στὸν τομέα τῆς νεότητος. Ἡ Κατασκήνωσή μας ἔχει σαφῆ ἐκκλησιαστικὴ ταυτότητα, εἶναι ἕνας αὐθεντικὸς τρόπος χριστοζωῆς, ὅπου καλλιεργοῦνται μὲ ὑψηλὸ αἶσθημα εὐθύνης καὶ μεθοδικότητα, στὶς νεανικὲς ψυχές, ἡ ὀρθόδοξη πίστη, ἡ μελέτη τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου καὶ ἡθους, ἡ ἐκκλησιαστικὴ καὶ λειτουργικὴ ποιότητα, οἱ ἀρχές τῆς ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως καὶ ζωῆς,

Ἐκκλησιαστικὲς Ἐιδίσεις καὶ Χρονικά

τὸ κοινοτικὸ πνεῦμα, ἡ ἀνάπτυξη τῶν δεξιότητων, ὁ σεβασμὸς στὴν φύση, ἡ κοινωνικοποίηση, ἡ ἀλληλοεκτίμηση, ἡ φιλία. Ἡ ζωὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Κατασκηνώσεως πρέπει νὰ χαρακτηρίζεται, ἀπὸ μίαν ἰσορροπημένη ἀλληλοπεριχωρούμενη τάξη τῆς μελέτης τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ μὲ τὸ παιχνίδι, τῆς διδαχῆς μὲ τὸ τραγούδι, τῆς μυσταγωγίας μὲ τὴν ψυχαγωγία.

Τὸ ἅγιο αὐτὸ ἔργο προϋποθέτει, πρὸς εὐόδωσίν του, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τὸ ὑπηρετοῦν, βαθιὰ καὶ καθαρὴ πίστι καὶ ἀγάπη στὸν Χριστό, ὀλόθυμη προσευχὴ, λειτουργικὴ ζωὴ καὶ ἐμπειρία, ταπείνωση, ὑπακοή, τάξη, θυσιαστικὸ φρόνημα, ἐκκλησιαστικὸ ἦθος, ἔμπνευση, πρωτοτυπία, πνεῦμα συνεργατικότητος, ὑπομονή, δοτικότητα, ἐνσυναίσθηση, μεθοδικότητα, ἐνθουσιασμό, ὀργάνωση, προγραμματισμὸ, σοβαρότητα. Ὁ ἅγιος Θεὸς εἶναι Ἐκεῖνος, ποὺ ἀγιάζει, φωτίζει, εὐλογεῖ τοὺς κόπους καὶ τὶς ἀγωνίες τοῦ κατασκηνωτικοῦ ἔργου καὶ τὸ κάνει νὰ καρποφορεῖ».

«Ἐκκλησιαστικὴ Κατασκηνώση «ΓΑΛΙΛΑΙΑ». Ῥοαση ἀγάπης καὶ πνευματικότητος»

Στὴν τελικὴ εὐθεία τῶν ἀπαραιτήτων προετοιμασιῶν γιὰ τὴν ἐφετεινὴ λειτουργία τῆς εἰσηλθεῖ ἡ ἐκκλησιαστικὴ Κατασκηνώση «ΓΑΛΙΛΑΙΑ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης στὴν καταπράσινη περιοχὴ τῆς Χρυσόπηγης Σερρών.

Στὸ «ἐργοτάξιο» αὐτὸ τῆς διακονίας, τῆς προσφορᾶς καὶ τοῦ ἐθελοντισμοῦ, ποὺ ἔχει ὀργανωθεῖ ἐδῶ καὶ ἀρκετὲς ἐβδομάδες, μὲ τὴν ἀνύστακτὴ ἐπιστασία καὶ πατρικὴ φροντίδα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, ἀρκετοὶ πρόθυμοι κληρικοὶ καὶ φιλότιμοι λαϊκοὶ συνεργάτες τῆς Σεραϊκῆς Ἐκκλησίας, ἐμπειροὶ τεχνίτες, ἀλλὰ καὶ εὐσεβεῖς γονεῖς, ἐμφορούμενοι, ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὴν Ἐκκλησία καὶ τὰ παιδιά, προσέρχονται αὐτοβού-

λως, γιὰ νὰ προσφέρουν ἀφιλοκερδῶς τὴν πολύτιμη βοήθειά τους στὸ πλαίσιο τοῦ εὐπρεπισμοῦ καὶ τῆς καθαριότητος ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν χώρων, ἀλλὰ καὶ τὴν τεχνογνωσία τους στὰ ἔργα ἐξωραϊστικοῦ χαρακτήρος, ποὺ πραγματοποιοῦνται καὶ ἐφέτος στὶς ἐγκαταστάσεις τῆς Κατασκηνώσεως.

Ἡ «ῥαση» αὐτῆ τῆς πνευματικῆς δρασιᾶς καὶ τῆς χαρᾶς θὰ ἀνοίξει καὶ πάλι ἐφέτος τὶς πύλες τῆς, κατὰ τούς μῆνες Ἰούλιο καὶ Αὐγούστο, γιὰ νὰ φιλοξενήσει σὲ τέσσερις κατασκηνωτικὲς περιόδους, μαθητὲς καὶ μαθήτριες Δημοτικοῦ – Γυμνασίου καὶ Λυκείου, ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ γνωρίσουν τὴν χαρὰ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, τὸν λατρευτικὸ πλοῦτο τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τὸ παιχνίδι, τὸ τραγούδι, τὶς δημιουργικὲς δραστηριότητες, τὶς γεμάτες ἐνδιαφέρον συζητήσεις, τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁμορφιὰ τῆς φιλικῆς ἀναστροφῆς.

Αξίζει νὰ σημειωθεῖ, ἐπίσης, ὅτι κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ 28 Ἰουλίου ἕως 5 Αὐγούστου 2025, θὰ πραγματοποιηθεῖ φιλοξενία πνευματικοῦ, ἐκπαιδευτικοῦ καὶ ψυχοφελούς χαρακτήρος στὴν Ἐκκλησία τῶν Σερρών, ὁμάδος 50 νέων, ἀπὸ τὸ ἑλληνορθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων καὶ εἰδικότερα ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολη Ναζαρέτ, μὲ τὴν σεπτὴ ἐνλογία τοῦ Μάκ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου καὶ κατόπιν σχετικοῦ αἰτήματος τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου τους, Σεβ. Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ. Οἱ νέοι καὶ οἱ νέες, τὰ πνευματικὰ παιδιὰ τοῦ ἑλληνορθοδόξου

Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων, ποὺ θὰ φιλοξενηθοῦν στὴν Κατασκηνώση «ΓΑΛΙΛΑΙΑ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης, θὰ ἔχουν τὴν ἐυκαιρία νὰ ἐπισκεφθοῦν προσκυνήματα τῆς περιοχῆς, ἱεροὺς Ναοὺς καὶ Μονές, τὴν πόλη τῶν Σερρών, καθὼς καὶ ἄλλα θρησκευτικὰ καὶ πολιτιστικὰ ἀξιοθέατα καὶ προορισμοὺς τοῦ Νομοῦ.

«Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου Θεοῦ!»

Στὸ ἱερὸ Παρεκκλήσιο τῆς πόλεως τῶν Σερρών, ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Σερραίου καὶ Λουκᾶ Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως τῆς Κριμαίας, τοῦ ἱαματικοῦ καὶ ὁμολογητοῦ, ὅπου, ἀπὸ τὸ ἑσπέρας τῆς Δευτέρας 9 Ἰουνίου 2025, εὐρίσκετο πρὸς προσκύνηση ἡ τιμία Κάρα τοῦ Ἀγ. μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος τοῦ ἱαματικοῦ, ἀπὸ τὴν παλαίφατη (10ος αἰ.), ἱερά Βασιλικὴ Μονὴ Παναχράντου Ἄνδρου, ἱερούργησε, τὴν «Κυριακὴ τῶν Ἀγ. Πάντων», 15 Ἰουνίου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς θ. Μυσταγωγίας, τελέσθηκε, συμφώνως πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴ τάξη, ἡ εἰδικὴ ἀκολουθία «ἐπὶ σαλευθείσῃ ἀγία Τραπέζῃ» τοῦ ὡς εἴρηται ἱεροῦ Παρεκκλησίου, καθὼς οἱ πρόσφατες ἐργασίες ἐπεκτάσεως τοῦ περιορισμένου σὲ διαστάσεις ἱεροῦ Βήματος κατέστησαν ἐπιτακτικὴ τὴν ἀνάγκη τῆς ἐκ βάρθρων ἀνακαινίσεως καὶ στερεώσεως τοῦ ἱεροῦ Θυσιαστηρίου.

Προϊούσης τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας, ὁ Σεβασμιώτατος ἐρμήνευε στοὺς πιστοὺς τα τελούμενα καὶ ἀνέλυε τὸν θεολογικὸν συμβολισμόν τους.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς θ. ἱερουργίας ὁ Σεβ. ἀπευθυνόμενος στὸ πικνὸν ἐκκλησίασμα, ἀναφέρθηκε στὴν σημασία τοῦ πρωτίστου, ὅπως εἶπε, ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας, τὸ ὁποῖο εἶναι ὁ ἀγιασμός ἐν Ἁγ. Πνεύματι τοῦ κόσμου, ὑπογραμμίζοντας μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Μᾶς ἠξίωσε, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, τὸ ἔλεος τοῦ ἀγίου Θεοῦ, νὰ συναχθοῦμε καὶ πάλιν στὸ πανάγιο Ὄνομά Του, στὴν εὐχαριστιακὴ αὐτὴ λειτουργικὴ σύναξη τῆς Ἐκκλησίας μας, διὰ τῆς ὁποίας, φανεροῦνται καὶ βιοῦνται, στὸν συγκεκριμένο μάλιστα τόπο καὶ χρόνον, τὸ μυστήριον τῆς ἀγιότητος, ὡς ἔ-

να κάλεσμα τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς Ἐκκλησίας Του, στὸν καθένα μας, ὥστε νὰ γίνουμε ἄνθρωποι νέοι, κατοικητήρια ἔμψυχα τοῦ Θεοῦ, σκηνώματα τῆς δόξης Του.

Ἡ ἁγία Ἐκκλησία μας καλεῖται, ὡς ἐκ τῆς φύσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς Της, νὰ εἶναι τὸ εὐλαλο καὶ διδακτικὸ σχολεῖο τῆς ἀγιότητος, τῆς ἀρετῆς, τῆς ἀγάπης, τῆς εὐκρινείας στὶς διανθρώπινες σχέσεις καὶ τῆς μαρτυρίας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ καὶ μόνοι Θεοῦ καὶ Σωτῆρος μας. Ἡ σημερινὴ ἱερὰ ἀκολουθία τοῦ καθαγιασμοῦ τῆς ἁγίας Τραπέζης τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Παρεκκλησίου, καλλιεργεῖ σ' ὅλους μας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς κατὰ Θεὸν προκοπῆς καὶ τελειώσεως, τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ἔσω τῆς καρδίας ἀνθρώπου. Ὁ Ἴδιος ὁ Δεσπότης Χριστός,

προσκαλεῖ ὅλους μας νὰ γίνουμε συνδαιτημόνες στὸ δεῖπνο τῆς ζωῆς. Εἶναι ὁ προσφέρων καὶ ὁ προσφερόμενος στὴν πνευματικὴ Τοῦ Τράπεζα, ὁ μέγας καὶ αἰώνιος Δειπνοκλήτωρ στὸ Συμπόσιο τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀθανάτου ζωῆς. Ἐκεῖνος μᾶς καλεῖ νὰ προσέλθουμε ἐλευθέρως καὶ μὲ τὸ ἀνάλογο ἔνδυμα στὸν θεῖο Κρατῆρα τῆς Ζωῆς, διὰ τοῦ ὁποῖου γινόμεθα χριστοφόροι, θεοφόροι, ναοφόροι. Ζώντας μέσα στὴν ἀγία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὡς μέλη τοῦ Παναγίου Σώματός Του, ἀντλοῦμε, ὡς ἀπὸ ἀκένωτη καὶ ἀθάνατη πηγὴ, δύναμη, ἔμπνευση, φωτισμό, εὐλογία, ἁγιασμό, ἀποκοῦμε, δηλαδή, ἐμπειρία παραδεισίου ζωῆς, γιὰ τὴν ὁποία, ἠγωνίσθησαν καὶ τώρα ἀπολαμβάνουν οἱ ἅγιοι τῆς πίστεώς μας. Ἔτσι ἀγιάζεται ὁ ἄνθρωπος. Ἐμεῖς προσφέρουμε τὸν ἀγῶνα μας τὸν πνευματικὸ, ὁ Θεὸς δίδει τὴν χάριν Του. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς θαυμαστῆς συνέργειας Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου εἶναι ἡ

ἀγιότητα, ὁ σκοπὸς τῆς ὑπάρξεώς μας».

Ὁ Σεβασμιώτατος, δὲν παρέλειψε, ἐπίσης, νὰ ἀπονεύσει τὸν δίκαιο τῆς Ἐκκλησίας ἔπαινο στὸν ὑπεύθυνο λειτουργίας τοῦ ἱεροῦ Παρεκκλησίου, αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερο π. Ἀνδρέα Βογιατζῆ, γιὰ τὴν κατὰ πάντα φιλότιμη ἀνάληψη καὶ ἐκ πάσης ἐπόψεως ἀριστηπεράτωση τοῦ ἱεροῦ ἔργου, καθὼς καὶ σ' ὅλους ἐκείνους, πὺν ἐστήριξαν ποικιλοτρόπως τὰ ἔργα ὠραϊσμοῦ τοῦ Οἴκου τοῦ Θεοῦ.

**«Ἡ θερμή, καρδιακὴ πίστη
στὸν Θεό, προαπαιτούμενο
συνεπακόλουθο τοῦ
θαύματος»**

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Σερρών καὶ Νιγρίτης, μὲ ἀφορμὴ καὶ τὸν ἐφετεινὸ ἑορτασμὸ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγ. Λουκᾶ τοῦ ἱατροῦ, μὲ τιμὴ, σεβασμὸ καὶ χαρὰ πνευματικὴ, ὑποδέχθηκε, τὴν Δευτέρα 9 Ἰουνίου 2025, στὶς 7:30 τὸ ἀπόγευμα, στὸ ἱε-

Ἐκκλησιαστικὲς Ἐιδίσεις καὶ Χρονικά

τὸ Παρεκκλήσιο τῶν Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Σερραίου καὶ Λουκᾶ τοῦ ἱατροῦ τῆς πόλεως τῶν Σερρών, τὴν τιμία Κάρα τοῦ Ἀγ. μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος τοῦ ἱαματικοῦ, ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἀποθησαυρισμένη στὴν πανάρχαια (10ος αἰ.), ἱερὰ Βασιλικὴ Μονὴ Παναχράντου Ἄνδρου.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ θαυματοβρύτου ἱεροῦ λειψάνου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος χοροστάτησε στὴν ἐπίσημη Δοξολογία, στὴν ὁποία συμμετεῖχαν συμπροσευχητικῶς, μεταξύ ἄλλων καὶ ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Σερρών κ. Παν. Σπυρόπουλος, καθὼς καὶ πλῆθος φιλαγίων χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι προσήλθαν, γιὰ νὰ λάβουν τὴν χάρη τοῦ μεγάλου, ἱαματικοῦ ἀγίου τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε, διὰ θερμῶν λόγων, τόσο τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καὶ Μυκόνου κ. Δωροθέο Β', προσφιλέστατο ἐν Χριστῷ ἀδελφὸ καὶ συλλειτουργό, ὁμίλησε πρὸς τὸ πολυπληθὲς ἐκκλησιαστικόν, τονίζοντας μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Εὐρισκόμενοι χρονικῶς, μετὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, στὴν εὐφρόσυνη περίοδο τοῦ ἀγίου Πεντηκοσταρίου, μετὰ αἰσθήματα βαθυτάτης συγκινήσεως, ἀλλὰ καὶ δοξολογίας πρὸς τὸ ὑπερύμνητο ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑποδεχθήκαμε τὸ χαριτόβρυτο ἱερὸ λείψανον τοῦ Ἀγ. μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος τοῦ ἱαματικοῦ, τὸ ὁποῖο ἦλθε, ὡς μία εὐλογία ἐξαιρετικὴ, ἀπὸ τὴν πολυνησιακὴ Ἱερὰ Μητρόπολη Σύρου, μετὰ τὴν

φιλάδελφη εὐχὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Δωροθέου καὶ τοῦ σεπτοῦ Καθηγουμένου π. Εὐδοκίμου, πρὸς ἁγιασμόν καὶ ἐνίσχυση ὅλων μας.

Οἱ ἅγιοί μας, καρποὶ γλυκύτατοι τῆς παντοδυνάμου χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀναστήματα καὶ γεννήματα τῆς πολυτέκνου καὶ καλλιτέκνου ἀγίας Μητέρας μας, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοὶ φίλοι τοῦ Θεοῦ, ὡς νέφος, μᾶς προστατεύουν, ἀπὸ τοὺς ποικίλους πειρασμούς, ἀλλὰ καὶ ὡς ὀλόφωτες λαμπάδες οὐρανοῦ φωτὸς, μᾶς καθοδηγοῦν μετὰ ἀσφάλεια πρὸς τὴν εὐλογημένη καὶ τρισευδαίμονα Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἅγιοί μας ἀποτελοῦν τοὺς εὐλογημένους καρποὺς τῆς γενεθλίου ἡμέρας τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς. Ἐκεῖνοι εἶναι τὰ εὐλογημένα πρωτογεννήματα, ἡμεῖς ἢ συγκομιδὴ. Ἔχουμε λοιπὸν μεσίτας, πρεσβευτὰς καὶ φύλακας ἐνδυνάμους, ἀκοιμήτους καὶ φιλοστόργους πρὸς τὸν Θεόν, οἱ ὅποιοι, ἀπολαμβάνοντες στὸν οὐρανὸν τῆς ἀνεσπέρου δόξης Του, φωτίζονται, ὡς ἀστέρες ὀλόφωτοι τὴν ζωὴν μας καὶ πρεσβεύουν ὑπὲρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα δὲ τῶν πιστῶν.

Δοξάζουμε τὸ ὑπερύμνητο Ὄνομα τοῦ ἀγίου Θεοῦ, μετὰ εὐγνώμονα διάθεση καὶ βαθιὰ εὐλάβεια, τιμοῦμε καὶ σεβόμεθα ὑπερβαλλόντως τοὺς ἁγίους μας, ὡς φανερώσεις τοῦ Ἰδίου τοῦ Κυρίου μας, ὡς πολυτίμητα δῶρα τοῦ Θεοῦ, ὡς διδασκάλους τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς θεογνωσίας, ὡς ἀπλανεῖς ὁδηγοὺς στὴν χριστοζωὴν, ὡς φιλοστόργους εὐεργέτας καὶ φύλακας τῆς ζωῆς μας, ὡς ὁμολογητὰς

τῆς σωζούσης πίστεως, ὡς ὑψηλῆς τῆς Εὐαγγελικῆς ζωῆς, ὡς νοητὸ νέφος προστασίας καὶ ἀσφαλείας καὶ εὐχαριστοῦμε, ἀπὸ μέσης καρδίας, τὸν πολὺ ἀγαπητὸ ἀδελφὸ, Μητροπολίτη Δωρόθεο, γιὰ τὴν μεγίστη εὐλογία, ποὺ μὲ τὴν εὐχή του, ἀπόψε, ὅλοι ἀπολαμβάνουμε στὴν πόλη τῶν Σερρών»

«Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα φανερώνει τὸν Χριστό, ὡς Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴ τοῦ κόσμου»

Στὴν παλαιὰ ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, στὸ ὁμώνυμο δημοτικὸ διαμέρισμα τοῦ Δήμου Ἐμμ. Παπαῖ, ἱεροῦργησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος, τὴν Δευτέρα τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, 9 Ἰουνίου 2025, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ἡ ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκ-

κλησία μας τιμᾷ τὸ «πανάγιον καὶ ζωοποιὸν καὶ παντοδύναμον Πνεῦμα, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Θεόν, τὸ ὁμότιμον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμόδοξον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ». Ἡ ὡς εἴρηται ἱερὰ μάνδρα, κτίσθηκε τὸ ἔτος 1857, ἐπὶ Ἀρχιερατείας τοῦ Μητροπολίτου Σερρών κυροῦ Ἰακώβου, σὲ κατάφυτη περιοχή τοῦ χωρίου Ἁγ. Πνεῦμα, μὲ συνδρομὲς τῶν εὐλαβῶν κατοίκων, λειτουργοῦσα ἕως τις ἀρχὲς τοῦ 1900, ὡς ἀνδρῶα ἱερὰ Μονή.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς θ. Μυσταγωγίας, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς τῶν Σερρών καὶ Νιγρίτης Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, ὁμίλησε ἐπικαίρως, ὑπογραμμίζοντας μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἁγία Μητέρα μας Ἐκκλησία, ἐσύναξε ὅλους μᾶς σήμερον, προκειμένου νὰ δοξάσουμε τὸν ἐν Τριάδι ὑμνούμενο καὶ δοξαζόμενο Θεό, νὰ συγκροτήσουμε ἐν ἐνότητι πίστεως καὶ πλατυσμῷ ἀγάπης τὴν οικογένειά Του, νὰ ἀποκτήσουμε

Ἐκκλησιαστικὲς Εἰδήσεις καὶ Χρονικά

πείρα ὅτι εἴμεθα χαρισματικῶς μέλη τοῦ μυστικοῦ καὶ ἁγίου Σώματος Του, τῆς Ἐκκλησίας Του, τῆς πρώτης καὶ καλλίστης δημιουργίας Του, νὰ διδαχθοῦμε, ἀπὸ τὰ μηνύματα τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, νὰ στερεωθοῦμε στὴν πίστη καὶ τὸν πνευματικὸ μας ἀγῶνα, νὰ ἀκούσουμε λόγον Θεοῦ, νὰ γίνουμε σύσσωμοι καὶ σύναιμοι μὲ Ἐκεῖνον, κοινωνοῦντες Δεσποτικοῦ Σώματος καὶ Αἵματος. Σήμερον, δευτέρα, μετὰ τὴν γενέθλιδ ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡμέρα, προβάλλουν ἐνώπιόν μας, ὡς ἀφορμὴ γόνιμου ἀναστοχασμοῦ, δύο γεγονότα μὲ ἰδιαίτερη σημειολογία. Ὁ Πύργος τῆς Βαβέλ, ἀπὸ τὴν μία πλευρά, τὸ ἔργο αὐτὸ τῆς ἀλαζονείας, τῆς ὑπερηφανείας καὶ τοῦ ἐγωῖσμοῦ τῶν ἀνθρώπων, ποῦ ἔφερε στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία τὴν διάσπαση, τὴν διαίρεση, τὴν διασπορά, τὴν ἀσυνεννοησία καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἡ ἐνοποιός, καθαρτικὴ, φωτιστικὴ, ἁγιαστικὴ, ἐν εἰδει πυρίνων γλωσσῶν, κάθοδος τοῦ Παναγίου Πνεύματος στοὺς μαθητὲς τοῦ Κυρίου μίας, οἱ ὅποιοι, μὲ τὴν δύναμη αὐτῆς τῆς πυρφόρου δωρεᾶς, ἐσαγήνευσαν, μὲ τὴν σαγήνη τοῦ Εὐαγγελίου, ὁλόκληρη τὴν οἰκουμένη στὴν θεογνωσία καὶ τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρία.

Ὁ Σωτὴρας Χριστός, διὰ τῆς Ἐκκλησίας Του, ἀνιστὰ τὸν κόσμον μέσα ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὄντολογικὸ, ἠθικὸ καὶ πνευματικὸ τέλμα: Ὁ Κύριός μας φανεροῦται καὶ βιοῦται μέσα στὴν Ἐκκλησία, ὡς ἡ μοναδικὴ Ὁδὸς σωτηρίας, μέσα ἀπὸ τὴν Ὅποια, ὁ ἄνθρωπος ἀγιάζεται, πραγματώνεται, ὡς υἱὸς Θεοῦ, ἱεροποιεῖται καὶ ὠραιοποιεῖται. Ὡς παντοδύναμος Θεός,

Κτίστης, Δημιουργὸς καὶ Συντηρητὴς τοῦ παντός, ὡς Αὐτοζωή, Εἰρήνη καὶ Ἀγάπη, καλεῖ ἐμᾶς, τὰ παιδιά Του, νὰ ἐγκαταλείψουμε τὶς αὐτοκαταστροφικὲς συμπεριφορές, νὰ παύσουμε νὰ λατρεύουμε τὰ σύγχρονα εἰδῶλα, τὰ ὅποια ἀποστεροῦν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο τὴν πληρότητα, τὴν χαρὰ, τὴν σωτηρία, τὴν θέα τοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ. "Ἐλθέ, Παράκλητε Ἀγαθέ, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, σκήνωσον ἐν ἡμῖν, μείνον μεθ' ἡμῶν καὶ καθάρτισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σώσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν"!».

Στὴν συνέχεια, πραγματοποιήθηκε λιτάνευση τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τῆς Αγ. Τριάδος, πέριξ τοῦ Καθολικοῦ τῆς ἱερᾶς Μονῆς καὶ τελέσθηκε ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ. Συμπροσευχητικῶς παρόντες, μεταξὺ ἄλλων, ἦταν καὶ ὁ Βουλευτὴς Σερρών κ. Θ. Λεονταρίδης, ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Σερρών κ. Π. Σπυρόπουλος, ὁ Δήμαρχος Ἐμμ. Παπᾶ κ. Δ. Νότας, μέλη τοῦ Δημοτικοῦ τοῦ Συμβουλίου, ἐκπρόσωπος τῆς Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Χρυσοῦ, ὁ Πρόεδρος τῆς τοπικῆς Κοινότητος Αγ. Πνεύματος καὶ μέγα πλῆθος τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Τέλος, μετὰ καὶ τὴν διανομὴ τοῦ ἀντιδώρου, μέλη τοπικῶν Πολιτιστικῶν Συλλόγων, χόρεψαν καὶ τραγούδησαν πατροπαράδοτους, μελωδικοὺς σκοποὺς, ἀπὸ τὴν πλούσια ἑλληνορθόδοξη παράδοσή μας.

**«Ἡ Ἐκκλησία μας πορεύεται,
ἐμπνέεται, συγκροτεῖται
καὶ φωτίζεται, ἀπὸ τὸ πῦρ
τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς»**

Στὸν ἱερὸ Μητροπόλιτικὸ Ναὸ Παμμ. Ταξιαρχῶν Σερρών, ἱερούργησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος, τὴν Κυριακὴ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, 8 Ἰουνίου 2025, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία, σύνολος ἡ ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, τιμᾷ λειτουργικῶς τὸ μέγα καὶ θαυμαστὸ γεγονός τῆς, ἐν εἰδει πυρίνων γλωσσῶν, καθόδου τοῦ παναγίου Πνεύματος στοὺς ἁγίους μαθητὲς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, στὸ ὑπερῶ τῶν Ἱεροσολύμων, καθιστῶντας τοὺς Ἀποστόλους καὶ Εὐαγγελιστὲς τοῦ σωτηριώδους μηνύματός Του, σ' ὁλόκληρη τὴν τότε γνωστὴ οἰκουμένη.

Πρὸ τῆς τελέσεως τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς γονυκλισίας, ὁ

Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς τῶν Σερρῶν καὶ Νιγρίτης Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, ὁμίλησε ἐπικαίρως, γιὰ τὴν πνευματικὴ σημασία τῆς μεγάλης σημερινῆς ἡμέρας, ὑπογραμμίζοντας μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Σήμερα, Κυριακὴ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, ἐορτάζουμε τὴν γενέθλιο ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ Ὅποια μᾶς ὑποδεικνύει, μ' ἓναν τρόπο θαυμαστὸ καὶ παράδοξο, συγκλονιστικὸ καὶ ἐξαίσιο, τὸ ἔργο τοῦ Παρακλήτου, ποὺ ζωοποιεῖ, καθαρίζει, φωτίζει, ἁγιάζει, συνέχει καὶ διακρατεῖ καὶ τὸν ἀγιώτατο θεανθρώπινο θεσμό τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, σὲ μιὰ ἀδιάσπαστη ἐνότητα. Τὸ μεγαλειώδες θαῦμα τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, ἀναιρετικὸ καὶ θεραπευτικὸ τῆς διασπαστικῆς καὶ διαίρετικῆς ἐνεργείας τῆς ἁμαρτίας στὸν κόσμο, καρποφορεῖ σὲς ταπεινὲς καὶ ἀγαθὲς καρδίες τὸ θαῦμα τῆς ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἐνότητος, ποὺ παράγει καρποὺς ἁγιοσύνης, σωτηρίας καὶ ζωῆς.

Ἐκκλησιαστικὲς Ἐιδήσεις καὶ Χρονικά

Ἡ μία, ἁγία, καθολικὴ καὶ ἀποστολική, Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, ἡ μία καὶ μοναδικὴ Ἐκκλησία εἶναι τὸ μυστικὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὁ Ὅποιος παρατείνεται καὶ φανεροῦται, ὡς φῶς, ἀλήθεια, ἁγιασμός, ἀγάπη, ἐλπίδα, χαρὰ μέσα στὴν ἀνθρώπινη ζωὴ. Κεφαλὴ τοῦ μυστηριακοῦ θεανθρωπίνου Σώματος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ἐνῶ ψυχὴ Του, αὐτὸ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα, ποῦ ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμό τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία, ὡς τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δύο χιλιάδες χρόνια τώρα, ἐμπνέεται, ἁγιάζεται καὶ φωτίζεται, ἀπὸ τὸ πῦρ τῆς Πεντηκοστῆς, διὰ τοῦτο καὶ παραμένει ζωντανή, θαλερὴ, ὀρθία, δυνατὴ, ἁγιάζουσα τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν κτίση, ἐργαστήριον ἁγιοσύνης, κιβωτὸς σωτηρίας, διδασκαλεῖο τῶν Εὐαγγελικῶν ἀρετῶν, λιμάνι καὶ θεραπευτήριον τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων μας.

Ἡ μητέρα ὅλων μας, ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία νοεῖται καὶ φανεροῦται, ὡς ἔργον Θεοῦ, ὡς ἀκένωτος πηγὴ χάριτος καὶ εὐλογίας. Ἐκείνη, σώζει τὸν κόσμον καὶ δὲν σώζεται, ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀγιάζει τὰ σύμπαντα καὶ δὲν ἀγιάζεται ἀπὸ τὸ κτιστό, κατευθύνει πρὸς νομᾶς σωτηρίου καὶ δὲν κατευθύνεται, ἀπὸ καμία ἀνθρώπινη δύναμις καὶ σκοπιμότητα. Ἄς ἀποφασίσουμε νὰ ἀκολουθήσουμε ἀταλάντευτα καὶ μὲ πιστότητα τὴν σωτήριον αὐτὴ ὁδὸ, ὥστε ἡ ζωὴ μας νὰ μεταμορφωθεῖ μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ σὲ πραγματικὸ Παράδεισον, σὲ μία κοινωνία, ὅπου θὰ βασιλεύει ἡ ἀγάπη, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς, ἡ εἰλικρί-

νεια, ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀγάπη στὶς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων».

**«Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ
ἐκφράζεται Συνοδικῶς, διδάσκει
Εὐαγγελικῶς καὶ διακονεῖ
θυσιαστικῶς τὸν ἄνθρωπον»**

Πανηγυρικὸ, Ἀρχιερατικὸ Συλλεῖτουργο, συνιερούρησάντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Μάρκου καὶ Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, τελέσθηκε, στὸν ἱερὸ Ναὸ Ἀγ. Σπυριδῶνος Σερρῶν, σήμερον Κυριακὴ 1 Ἰουνίου 2025, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία, ἡ ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας τιμᾷ λειτουργικῶς τὴν μνήμη τῶν 318 Πατέρων, τῶν συγκροτησάντων τὴν Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο (325 μ.Χ.).

Στὸν ὡς εἴρηται ἱερὸ Ναὸ τῶν Σερρῶν, ἀπὸ τὸ ἑσπέρας τῆς ἐχθεσινῆς ἡμέρας, εὑρίσκειται ἀποθησαυρισμένο, ὡς μόνιμη πλέον ἁγιαστικὴ καὶ παρακλητικὴ παρουσία τοῦ Ἀγ. Σπυριδῶνος, Ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ στὸν εὐσεβῆ λαὸ τοῦ Θεοῦ, ἀπότμημα, ἀπὸ τὸ πανσεβάσμιο λείψανόν του, τὸ ὁποῖο ἤλθε, θεία εὐδοκία, στὴν Σερραϊκὴ Ἐκκλησία, ἀπὸ τὴν Ἰταλία. Τὸ ἱερὸ αὐτὸ τιμαλφὲς τῆς πίστεώς μας προέρχεται ἐκ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ θαυματοβρύτου Ἁγίου, ἡ ὁποία ἀπεκόπη βιαίως, ἀπὸ τοὺς ἑτεροδόξους Λατίνους, τὸ ἔτος 1204 καὶ μετεφέρθη ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς τὴν Ἰταλία.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς θ. Λειτουργ-

γίας, ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος, εὐχαρίστησε θερμῶς τόσο τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Χίου κ. Μᾶρκο, γιὰ τὴν κατὰ πάντα εὐλογητὴ καὶ ὄλως τιμητικὴ συλλειτουργικὴ παρουσία του, ἐξέφρασε δέ, τὴν ἐκ μέσης καρδίας εὐγνωμοσύνη τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, πρὸς τὸν φιλάγιο λαό, γιὰ τὴν πάνδημη συμμετοχὴ του στὶς ἑορταστικὲς ἀκολουθίες. «Ἐχθὲς καὶ σήμερον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ τοπικὴ μας Ἐκκλησία, εἶπε ὁ Σεβασμιώτατος, βιώνει ἓνα ἀκόμη μεγάλο θαῦμα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς προνοίας τοῦ ἀγίου Θεοῦ, ὁ Ὅποιος ἐπροικοδότησε πνευματικῶς τὴν ἐκκλησιαστικὴ αὐτὴ ὁλκάδα, διὰ τοῦ ἀποτμήματος ἐκ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος, τοῦ οἰκουμενικοῦ αὐτοῦ Πατρὸς καὶ Ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ὅποιος μετέσχε τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τὴν 1700ῃ ἐπέτειο, ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς ὁποίας, ἐφέτος, ἡ πανορθοδοξία λαμπρῶς

ἐορτάζει.

Ὁ ἱερός καὶ πανάγιος Σπυρίδων ὡς Ἐπίσκοπος Τριμυθοῦντος ἔθεσε τὸν ἑαυτό του στὴν ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀκλόνητος διδάσκαλος ὀρθοδοξίας καὶ ὀρθοπραξίας, ὡς ὠκεανὸς ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας, ὡς στῦλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ποῦ σώζει καὶ ἀγιάζει τὸν ἄνθρωπο, ὡς ὀπλίτης γενναϊότητας τῆς παρατάξεως Κυρίου, μὲ ἀκλόνητη πίστη καὶ θαρραλέα στάση κατενίκησε, μαζὶ μὲ τοὺς ὑπολοίπους 318 θεοφόρους Πατέρες τὶς αἰρετικὲς δοξασίες τοῦ ἀσεβοῦς Ἀρείου, ἔθεολόγησε θαυματουργῶν, περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς Παναγίας Τριάδος, ἐδίδαξε τὰ ἱερώτατα καὶ σωτήρια δόγματα, περὶ τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως καὶ συνέβαλε τὰ μέγιστα στὴ διατύπωση τῶν ἑπτὰ πρώτων ἄρθρων τοῦ ἀγιώτατου Συμβόλου τῆς Πίστεως, ἀπὸ τὴν Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο.

Ἐκκλησιαστικὲς Ἐιδήσεις καὶ Χρονικά

Σὲ ἄλλο σημεῖο τοῦ λόγου του, ὁ Σεβασμιώτατος, ἐτόνισε τὴν σπουδαιότητα τοῦ Συνοδικοῦ συστήματος, ὁ ἱερός θεσμός τοῦ ὁποίου, ὅπως χαρακτηριστικῶς ὑπογράμμισε, ἀποτελεῖ γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία τὸ θεμελιώδες στοιχεῖο τῆς διοικήσεως, τῆς ὀργανώσεως, τῆς μαρτυρίας καὶ τῆς κανονικῆς δομῆς Τῆς. «Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐκφράζεται πάντοτε Συνοδικῶς καὶ ἐν Ἁγ. Πνεύματι, καταθέτουσα τὴν σώζουσα, γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἀλήθεια, ὡς καρπὸ τῆς συνέργειας τοῦ Ἁγ. Πνεύματος καὶ τῶν θεουμένων διακόνων τοῦ μυστηρίου τῆς πίστεως, ἐκείνων, πὺν διασώζουσι τὴν χαρισματικὴ κλήση καὶ τὴν δωρεὰ τῆς ἁγίας Ἱερωσύνης. Τὸ θεσπέσιο ἐκεῖνο προοίμιο τῶν Ἀποφάσεων ὅλων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων: “Ἐδοξε τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν”, ἐκφράζει τὴν αὐτοσυνειδησία, τὴν ταυτότητα καὶ τὴν μαρτυρία τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ λέξη Σύνοδος ἔχει διπλὴ ἔννοια καὶ σημασία. Νὰ ὀδεύουμε, δηλαδή, ὄχι θεωρητικῶς, ἀλλὰ ἐμπειρικῶς μαζί με

τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, πὺν εἶναι ἡ μόνη Ὁδός, πὺν ὀδηγεῖ στὴν θεογνωσία καὶ τὴν αἰώνιο Ζωὴ καὶ ὡς ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς συνοδοιπορίας νὰ ὑπηρετοῦμε τὸ μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος, ἀληθεύοντες πάντοτε ἐν ἀγάπῃ».

Ἀκολούθως, στὶς 11:00 τὸ πρωί, στὸ ἀμφιθέατρο τῆς Δημόσιας Κεντρικῆς Βιβλιοθήκης Σερρών, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Σερρών καὶ Νιγρίτης πραγματοποίησε θεολογικὴ, ἐπιστημονικὴ Ἡμερίδα, με θέμα: «Ἡ Α' ἐν Νικαία Οἰκουμενικὴ Σύνοδος. Ἡ συνεισφορὰ τῆς στοῦ δόγμα, τὴν λατρεία καὶ τὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας», στὴν ὁποία ὀμίλησαν ἐποικοδομητικῶς οἱ ἔλλογιμοι. Καθηγητὲς κ. Παναγιώτης Σκαλτσῆς καὶ κ. Βασίλειος Τσίγκος καὶ ὀ ὀσιολογ. Ἱερομόναχος π. Λουκάς, ἀπὸ τὴν ἱερά Μονὴ Ὀσίου Γρηγορίου Ἁγ. Ὀρους. Τὴν ἐκδήλωση πλαισίωσε ἡ Χορωδία Βυζαντινῆς Μουσικῆς «Ὁ Ἁγ. Νικήτας ὀ Νέος», ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ χοροῦ κ. Γ. Ζαρκαντζά.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ «Μαξιμίου» Ἰδρύματος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερ-

ρῶν, αἰδεσιμολ. Πρωτ. π. Ἰορδάνης Θεμελίδης, ἀνέγνωσε τὸ Μήνυμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὸ ὁποῖο διαβιβάζονται δεόντως ἐγκάρδιες εὐχές καὶ συγχαρητήριες προσρήσεις τοῦ Μάκ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. ἹΕΡΩΝΥΜΟΥ Β', Προέδρου καὶ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Μελῶν τῆς παρούσης Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, πρὸς τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη τῆς κατὰ Σέρρας καὶ Νιγρίταν συνεκλεκτῆς, ὁ ὁποῖος, «μὲ τὴν ἐγνωσμένη ποιμαντορική του μέριμνα, τὸ φιλοκαλικὸ καὶ φιλάγιο πνεῦμα του καὶ τὴν ἀκαταπόνητη δραστηριότητά του, διοργάνωσε καὶ τὴν παρούσα θεολογικὴ Ἡμερίδα».

Στὸν χαιρετισμὸ του, ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Μάκ. Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. κ. ἹΕΡΩΝΥΜΟ Β', γιὰ τὸ Ἱεροσυνοδικὸ Μήνυμα καὶ τοὺς τρεῖς ἐκλεκτοὺς ὁμιλητές, γιὰ τὴν σφαιρική καὶ ἐπιστημονικῶς τεκμηριωμένη παρουσίαση τῶν θεμάτων τους, δὲν παρέλειψε νὰ εὐχαριστήσῃ θερμῶς καὶ ὅλους ἐκείνους, πὺν συνέβαλαν στὴν ἐπιτυχία τῆς Ἡμερίδος.

«Θησαυρὸς ἀδαπάνητος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρῶν τὸ κομισθὲν τμήμα τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος»

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Σερρῶν καὶ Νιγρίτης, μὲ χαρὰ πνευματικὴ, τιμᾶ κατ' αὐτάς, τὴν λαμπρὰ καὶ χαρμόσυνο 1700ῃ ἐπέτειο, ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς

Α' ἐν Νικαίᾳ Ὀικουμενικῆς Συνόδου (325 μ.Χ. 2025 μ.Χ.), μὲ ἐπίκεντρο τὸν περικαλλέστατο Ναὸ Ἁγ. Σπυρίδωνος Σερρῶν.

Συγκεκριμένως, τὸ Σάββατο 31 Μαΐου, στὶς 7:00 τὸ ἀπόγευμα, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς κατὰ Σέρρας καὶ Νιγρίτα Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, μὲ τὴν φιλάδελφη παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν κ. Μάρκου, ἐκόμισε στὸν ὡς εἴρηται ἱερὸ Ναὸ τῶν Σερρῶν, ἀπότμημα, ἀπὸ τὸ πανσεβάσμιο λείψανο τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος, Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ, τὸ ὁποῖο ἤλθε, θεία εὐδοκία, στὴν Σερραϊκὴ Ἐκκλησία, ἀπὸ τὴν Ἰταλία, ὡς μόνιμη ἁγιαστικὴ καὶ παρακλητικὴ παρουσία τοῦ μεγάλου Ἁγίου στὸν εὐσεβῆ λαὸ τοῦ Θεοῦ.

Ἀμέσως μετὰ τὴν πάνδημη ὑποδοχὴ τοῦ τιμαλφοῦς ἱερολειψανικοῦ αὐτοῦ θησαυρίσματος, τελέσθηκε ἐπίσημος Δοξολογία. Ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος, ὁμίλησε ἐπικαίρως πρὸς τὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα, γιὰ τὴν εὐλογητὴ ἔλευσὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος, ὁ ὁποῖος, ὅπως χαρακτηριστικῶς ἐσημείωσε, μὲ τὸ μεγαλεῖο τῶν θεόπνευστων λόγων του, πὺν ἔκρυσαν ὁμως τὴν πνοὴ τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος καὶ τὴν ἀκεραιότητα καὶ ἀγιότητα τοῦ βίου του, διέπρεψε καὶ διέλαμψε, ὡς ἀστέρας φαεινός, μεταξὺ τῶν θεοφόρων Πατέρων τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Ὀικουμενικῆς Συνόδου, τὸ ἔτος 325 μ.Χ., συμβάλλοντας τὰ μέγιστα στὴν διαμόρφωση τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως, στὴν καταδίκη τοῦ αἰρεσιάρχου Ἀρείου καὶ στὴν ἐνότητα τοῦ Ἐκ-

κλησιαστικοῦ Σώματος.

Ἐπειτα, ὁ πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης π. Γαβριήλ Παλιούρας, Πρωτοσύγκελλος τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας, ἀνέγνωσε τὸ ἐπὶ εἰδικοῦ Κώδικος καταστρωθέν καὶ ἱεροσφραγίστως ὑπογραφέν, χαριστήριο Ἀρχιερατικὸ Γράμμα τῆς δωρεᾶς τμήματος τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ἁγ. Σπυριδῶνος στὸν ὁμώνυμο Ναὸ τῶν Σερρών.

Στὴν συνέχεια, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἰορδάνης Θεμελίδης, ἀναφέρθηκε στὸ ἱστορικὸ γεγονός τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἱεροῦ λειψάνου, εὐχαρίστησε δὲ υἱϊκῶς καὶ καθηκόντως, γιὰ τὴν πατρικὴ ἐπιστασία, τὸ συνεχὲς ἐνδιαφέρον, τὴν συνεχή καὶ ἔμπρακτη, πνευματικὴ μέριμνα καὶ συνεισφορά του τὸν σεπτὸ Ποιμέναρχη κ. Θεολόγο, ὁ ὁποῖος, γιὰ τὴν κάλυψη τῶν λατρευτικῶν καὶ πνευματικῶν ἀνα-

γκῶν τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς αὐτῆς, ἔθεσε τὸ ἔτος 2008 τὸν θεμέλιο λίθο, ἐνῶ πρὸ τετραετίας (6.6.2021) ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθία τῶν λειτουργικῶν Ἐγκαινίων τοῦ ὡς εἴρηται ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἀμέσως μετὰ, ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος, λιτανευτικῶς ἐναπέθεσε ἐπὶ τοῦ προσκυνηταρίου τοῦ Ἁγ. Σπυριδῶνος, τὴν ἀργυρὰ περίτεχνη λειψανοθήκη, μικρογραφία ἀκριβῆ τῆς ἱερᾶς λάρνακας, ποὺ φυλάσσει τὸ ἀκέραιο ἱερὸ σκῆνωμα τοῦ Ἁγίου στὴν Κέρκυρα. Ἡ προσφερθεῖσα στὸν ἱερὸ Ναὸ Ἁγ. Σπυριδῶνος Σερρῶν ἱερὰ λειψανοθήκη περιέχει ἀπότμημα ἐκ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ θαυματοβρύτου Ἁγίου, ἡ ὁποία ἀπεκόπη βιαίως, ἀπὸ τοὺς Λατίνους, τὸ ἔτος 1204 καὶ μετεφέρθη, ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη στὴν Ἰταλία.

Ἀκολουθῶς, τελέσθηκε ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ χοροστατήσαντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου κ. Μάρκου, ὁ ὁ-

Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις καί Χρονικά

ποῖος, μέ ἀφορμή τήν 1700ῃ ἐπέτειο συγκλήσεως τῆς Α΄ ἐν Νικαία Οἰκουμένης Συνόδου, ὁμίλησε ἐμπνευσμένως, γιά τήν κεφαλαιώδη συνεισφορά τῶν Ἀγίων 318 θεοφόρων Πατέρων στήν ἐκκλησιαστική πίστη, ζωή καί μαρτυρία τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καθώς καί γιά τήν σπουδαιότητα τοῦ Συνοδικοῦ συστήματος, ὁ ἱερός θεσμός τοῦ ὁποῖου, ὅπως χαρακτηριστικῶς ὑπογράμμισε, ἀποτελεῖ γιά τήν Ὁρθόδοξη θεολογία τόν κορμό τῆς διοικήσεως καί τῆς Κανονικῆς δομῆς Της.

Ἑορτή λήξεως τῆς ἐφετεινῆς κατηχητικῆς περιόδου στήν Ἐκκλησία τῶν Σερρών

Πραγματοποιήθηκε, τὸ Σάββατο 24 Μαΐου 2025, ἡ λήξη τοῦ ἐφετεινοῦ κατηχητικοῦ ἔτους τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών

καί τῆς Νιγρίτης, μέ τήν συμμετοχή τριακοσίων καί πλεον παιδιῶν ὄλων τῶν κατηχητικῶν βαθμίδων, στὸν χώρο τῆς ἐκκλησιαστικῆς Κατασκηνώσεως «ΓΑΛΙΛΑΙΑ» τῆς Τερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης, στήν Χρυσοπηγή Σερρών.

Ἀρχικῶς, τὸ πρωί, τελέσθηκε ἡ θ. Λειτουργία, στὸ ἱερὸ Παρεκκλήσιο Ἁγ. Δώδεκα Ἀποστόλων καί ὁσ. Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου, μέ τήν σεπτὴ προσευχητικὴ συμμετοχὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεολόγου καί τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα προσήλθαν, ἀπὸ νωρίς, συνοδευόμενα, ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους κληρικούς, τὶς κατηχήτριες καί τοὺς κατηχητές τους, γιά νὰ ἐκκλησιασθοῦν καί νὰ μεταλάβουν ἀπὸ τὸ Ποτήριον τῆς Ζωῆς.

Ἀγόρια καί κορίτσια τῶν ἐνοριῶν Κοίμ. Θεοτόκου, Ἁγ. Μαρίνης καί Ἀντωνίου, Ἁγ. Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, Ἁγ. Σπυρίδωνος Σερρών, Ἁγ. Γεωργίου

Ἐκκλησιαστικὲς Εἰδήσεις καὶ Χρονικά

Ἀσπροβάλλτας καὶ Ἀγ. Δημητρίου Ἀρέθουσας, ἀπήγγειλαν ποιήματα, ἀπέδωσαν τραγούδια, ἔπαιξαν μουσικὰ ὄργανα, παρουσίασαν σύντομα δρώμενα, χόρεψαν παραδοσιακοὺς σκοπούς. Νεαροί, ἐπίσης, ὀργανοπαῖκτες σπουδαστές του «Μαξιμείου» Ἰδρύματος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών, μέσα σὲ κλίμα ἀπλότητος καὶ χαρᾶς, παρουσίασαν, μὲ παλμὸ καὶ ζωντάνια, πλούσιο μουσικὸ πρόγραμμα, ἀποσπώντας τὸ χειροκρότημα ὅλων.

Ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος στὴν σύντομη, ἀλλὰ μεστή, ἀπὸ πατρικὴ ἀγάπη ὁμιλία του, εὐχαρίστησε τὰ παιδιά, γιὰ τὴν παρουσία τους στὴν μεγάλη ἀγκαλιὰ τῆς Ἐκκλησίας, προτρέποντάς τα νὰ παραμείνουν κοντὰ Τῆς καὶ δι' Αὐτῆς κοντὰ στὸν Χριστό, ποὺ ἀγιάζει, ἀσφαλίσει καὶ φωτίζει τὴν νεότητα, νὰ χαροῦν τὴν ἀναστροφή τῆς σημερινῆς ἡμέρας καὶ ὅσα πνευματικὰ καὶ ὠφέλιμα προσέλαβαν, ἀπὸ τὶς κατηχητικὲς συντροφίες τῆς Ἐκκλησίας μας, νὰ ἀγαποῦν, μὲ ὅλη τὴν δυνάμη τους, τὸν ἀναστάντα Κύριό μας, νὰ πορεύονται στὴν ζωὴ, μὲ ὁδηγὸ τὴν ἀθάνατη ἀλήθειά Του, νὰ ἀσφαλίζουν τὴν ζωὴ τους μέσα στὴν ζωογόνο ἀγκαλιὰ τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας καὶ νὰ ἀγωνίζονται μὲ σθένος καὶ πίστη, γιὰ τὶς ὑψηλὲς ἀξίες καὶ τὰ ἰδανικά, ποὺ ὁμορφαίνουν, καταξιώνουν καὶ ἀγιάζουν τὴν ζωὴ.

Ὁ Σεβ. εὐχαρίστησε, ἐπίσης, ἐγκαρδίως τὰ μέλη τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τοὺς ὑπευθύνους κληρικούς, τοὺς κατηχητὲς καὶ τὶς κατηχήτριες, γιὰ τὴν ἐμπονη προσπάθεια

τῆς προετοιμασίας τῆς ἐκδηλώσεως καὶ τοῦ ὅλου συντονισμοῦ τοῦ κατηχητικοῦ ἔργου.

Τέλος, οἱ μικροὶ φίλοι τοῦ Χριστοῦ χάρηκαν τὴν ὁμορφιὰ τῶν ὁμαδικῶν παιχνιδιῶν, ἔλαβαν τὸ ἀναμνηστικὸ τους, γιὰ τὴν ἐφειτεινὴ κατηχητικὴ χρονιά, μὲ τὸ λογότυπο τῆς Κατασκήνωσης «ΓΑΛΙΛΑΙΑ» καὶ εὐχήθηκαν καλὴ ἀντάμωση καὶ πάλι στὶς χριστιανικὲς νεανικὲς συντροφίες τὸν Οκτώβριο.

«Μάνα: Τὸ Λίκνο τῆς ζωῆς»

Στιγμὲς εὐφρόσυνης μουσικῆς πανδαισίας καὶ πνευματικῆς ἀνατάσεως, προερχόμενες ἀπὸ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν χαρὰ τοῦ κόσμου, τὰ παιδιά μας, μέσα στὴν χαρὰ τῆς λαμπροφόρου καὶ ἁγίας ἀναστασίμου περιόδου, εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἀπολαύσουν, ὅσοι παρακολούθησαν τὴν ἑορτιο ἐκδήλωση, ποὺ διοργάνωσε ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Σερρών καὶ Νιγρίτης, ὑπὸ τὸν τίτλο: «ΜΗΤΕΡΑ. Ἡ ΠΑΝΑΓΙΑ, Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΤΟ ΛΙΚΝΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ», τὴν Κυριακὴ 11 Μαΐου 2025, στὶς 8:00 τὸ ἀπόγευμα, στὴν αἴθουσα «ΑΣΤΕΡΙΑ» τοῦ ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Σερρών, στὸ φουαγιέ τοῦ ὁποῖου λειτούργησε ἔκθεση ἀγιογραφίας, μὲ ἔργα τῶν μαθητριῶν καὶ μαθητῶν τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Ἀγιογραφίας τοῦ «Μαξιμείου» Πνευματικοῦ καὶ Πολιτιστικοῦ τῆς Κέντρου.

Στὴν ὥς εἴρηται ἐκδήλωση λόγου καὶ μέλους, ἡ ὁποία ἐντάχθηκε στὸ πλαίσιο

τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, τῶν σεπτῶν ὀνοματηρίων τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας κ. Θεολόγου, καθὼς καὶ τῆς παγκοσμίου ἡμέρας πρὸς τιμὴν τῆς μητέρας, περευρέθησαν, μεταξὺ ἄλλων καὶ οἱ Βουλευτὲς Ν. Σερρῶν κ. Φ. Αραμπατζῆ καὶ κ. Κων. Μπούμπας, ἡ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Σερρῶν κ. Χρ. Δρίγκα, Ἀντιδήμαρχοι καὶ μέγα πλῆθος Σερραίων, πού κυριολεκτικὰ κατέκλυσαν τὸ κινηματοθέατρο.

Στὸ πρῶτο μέρος τῆς ἐκδηλώσεως, τὴν ὁποία παρουσίασε ἡ ἐκπαιδευτικὸς κ. Αἰκ. Θεμελίδου, ὁ αἰδεσ. Πρωτοπρ. π. Ἰορδάνης Θεμελίδης, Γεν. Διευθυντὴς του «Μαξιμείου» Ἰδρύματος, ὁμίλησε μὲ θέμα: «Τὸ ἱερὸ πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Ἐκκλησία, ὡς Μητέρα τῶν πιστῶν». Ακολουθῶς, ἡ ἐκπαιδευτικὸς κ. Θ. Τζιντζῆ - Βουτσᾶ ὁμίλησε μὲ

θέμα: «Εἶσαι μητέρα, εἶσαι γῆ!».

Στὸ δεύτερο μέρος τῆς λαμπρῆς ἐκδηλώσεως, ἡ Νεανικὴ Χορωδία «Ἀγγέλων Φωνές» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τῆς χοράρχου κ. Μ. Κουβακλή, ἀπέδωσε μὲ μοναδικὸ τρόπο ἑλληνικὰ καὶ ξένα ἔντεχνα τραγούδια, ἀποσπῶσα καὶ δικαίως τὸ θερμὸ χειροκρότημα τοῦ πυκνοῦ κοινού.

Ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος, στὸν σύντομο χαιρετισμὸ του, εὐχαρίστησε θερμῶς τὴν δεξιτέχνη χοράρχη καὶ τὰ ταλαντοῦχα μέλη τῆς Νεανικῆς Χορωδίας «Ἀγγέλων Φωνές», τὴν κ. Θ. Τζιντζῆ-Βουτσᾶ, γιὰ τὴν ἐμπεριστατωμένη ὁμιλία της. «Ἡ Ἐπισκοπικὴ μου καρδιά, ἐτόνισε ὁ Σεβ., γεμίζει μὲ χαρὰ, ὅταν βλέπω τὰ νέα παιδιά τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, νὰ καταθέτουν μὲ παλμό, ζωντάνια καὶ δύναμη ψυχῆς τὴν ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου πίστεώς μας, ὅτι πράγματι ὁ

Ἐκκλησιαστικὲς Εἰδήσεις καὶ Χρονικά

Χριστὸς ἀναστήθηκε καὶ ἡ χαρὰ, ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ ζωὴ πολιτεύονται στὸν κόσμο.,

Ἡ προσφώνηση παιδί μου, εἶναι ἡ πιὸ γλυκιὰ προσφώνηση τοῦ κόσμου! Αὐτὴ λείπει ὅταν ἡ μάνα φύγει. Καὶ αὐτὴ ἡ ἔλλειψη πονᾷ. Εἶναι μία ὀρφάνια, μία ἀπουσία, ἓνα κενό, πὺν ποτὲ δὲν θεραπεύεται. Γι' αὐτὸ νὰ μὴν διστάζουμε νὰ λέμε στὶς μητέρες μας, ὅσο τίς ἔχουμε, πόσο πολὺ τίς ἀγαποῦμε! Γιατί, θὰ ἔρθει καιρὸς, πὺν θὰ ὁμολογοῦμε μὲ πόνο, μόνο πόσο πολὺ μᾶς λείπει. Χρόνια πολὰ στὶς μητέρες ὅλου τοῦ κόσμου».

**Ὄνομαστήρια Μητρ. Σερρῶν
Θεολόγου. «Σεμνύνομαι ἐν
Κυρίῳ γιὰ τὸν φιλόθεο λαό μας
καὶ τοὺς καλοὺς μου
συνεργάτες κληρικοὺς
καὶ λαϊκοὺς»**

Πανηγυρική, πολυαρχιερατικὴ θ. Λειτουργία, τελέσθηκε σήμερα, Πέμπτη 8 Μαΐου 2025, στὸν ἱερὸ Καθεδρικὸ καὶ Προσκυνηματικὸ Ναὸ Αγ. Θεοδώρων Σερρῶν, προεξάρχοντος τοῦ ἄγοντος τὰ σεπτὰ ὀνομαστήριά του, Σεβ. Ποιμενάρχου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρῶν καὶ τῆς Νιγρίτης κ. Θεολόγου, συνιερουργησάντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν, Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καὶ Μυκόνου κ. Δωροθέου, Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου, Ἐλευθεροπόλεως κ. Χρυσοστόμου (συμπροσευχομένου ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Βήματος), Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλια-

γμένης καὶ Βάρης κ. Αντωνίου, Τερισσοῦ, Αγ. Ὅρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Θεοκλήτου, Τρίκης, Γαρδικίου καὶ Πύλης κ. Χρυσοστόμου, Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Τερωνύμου, Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ. Πλάτωνος, Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων κ. Ἀμφιλοχίου καὶ Δράμας κ. Δωροθέου.

Συμπροσευχητικῶς παρίσταντο, μετὰ ξὺν ἄλλων καὶ οἱ ὄσιοι. Καθηγουμένες τῶν ἱερῶν Μονῶν Τίμ. Προδρόμου καὶ Παναγίας «Βύσσιανης» Σερρῶν καὶ Πρόφ. Ἡλιοῦ Αγ. Πνεύματος, μον. Φεβρωνία, Ἰσιδώρα καὶ Ἀκυλίνα, μετὰ τῶν συνοδειῶν τους. Ἐπίσης, παρευρέθησαν ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Σερρῶν κ. Π. Σπυρόπουλος, οἱ Δήμαρχοι, Σερραίων, Βισαλτίας καὶ Ἐμμανουὴλ Παπᾶ κ. κ. Β. Μητλιάγκα, Εὐάν. Πλιάκου καὶ Δ. Νότας, οἱ Διευθυντὲς τῆς Πρωτοβάθμιας καὶ τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκπαιδεύσεως Ν. Σερρῶν κ. Ἰ. Καραβασίλης καὶ κ. Δ. Σωτηριάδης, ὁ Διοικητὴς τῆς 10ης Μηχανοποιημένης Ταξιαρχίας κ. Γ. Λιάμπας, ἐκπρόσωποι τῶν Αστυνομικῶν Ἀρχῶν καὶ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας Σερρῶν καὶ λοιπῶν θεσμικῶν Φορέων, ἀντιπροσωπεῖες μαθητριῶν καὶ μαθητῶν τῶν σχολικῶν μονάδων τῆς ἐκπαιδευτικῆς κοινότητος Σερρῶν, τῶν ἐνοριακῶν, Κατηχητικῶν Συνάξεων τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας, μὲ τίς σημαῖες καὶ τὰ λάβαρά τους, καὶ μέγα πλήθος τοῦ φιλαγίου λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὸν «ἱερὸ ἄμβωνα» ἐκόσμισε λαμπρῶς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύρου κ. Δωρόθεος, ὁ ὁποῖος, ἐσημείωσε μετὰ ξὺν ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς: «Ἡ σημερινή, ἁγία καὶ

μεγάλη ἡμέρα τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ διαπρυσίου κήρυκος τῆς ἀγάπης, Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, δίδει σέ ὅλους μας καὶ βεβαίως καὶ στὸν Σερραϊκὸ λαὸ τὴν εὐκαιρία νὰ στρέψει καὶ πάλιν νοῦν καὶ καρδίαν πρὸς τὸ σεπτὸ πρόσωπο τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου τοῦ κ. Θεολόγου, ὥστε νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ υἱικῶς, γιὰ ὅσα θυσιαστικῶς καὶ θεαρέστως τοῦ προσφέρει, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς θεοφιλοῦς Ποιμαντορίας του στὴν πηδαλιουχία τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καὶ πεφιλημένος ἐν Χριστῷ ἀδελφός μας καὶ θεοτίμητος συλλειτουργὸς κ. Θεολόγος, ἀνεβαίνει θεοφιλῶς καὶ ἀγογγύστως τὸν σταυροαναστάσιμο Ἀρχιερατικὸ του δόλιχο καὶ ἐπιμαρτυρεῖ ἐπαξίως τὴν ποιμαντορικὴ του διακονία, ἀγωνιζόμενος ἐπὶ τῶν πνευμα-

τικῶν ἐπάλλξεων, τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς Πίστεως, τῆς σταυροαναστάσιμου Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς γλυκυτάτης Πατρίδος μας. Στέκει ὀρθός, ὡς ἀκαταμάχητος μαχητῆς τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας, ἀγρυπνος νύκτα καὶ ἡμέρα, ἐπιλύοντας πνευματικά, ποιμαντικά καὶ ὅποια ἄλλα θέματα ἀπασχολοῦν τὸ ποίμνιο καὶ ἰδιαίτερως τὸν πάσχοντα συνάνθρωπο. Ἐπιτελεῖ ἐπαξίως τὸ Ἀρχιερατικὸ του καθῆκον στοὺς δυσκόλους τούτους καιροὺς, ποὺ διανύουμε, γεγονός, ποὺ τὸν καταξιώνει στὴ συνείδηση τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ».

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς θ. Ἱερουργίας, τελέσθηκε ἐπίσημος Δοξολογία, μὲ ἀφορμὴ τὴν συμπλήρωση 204 ἐτῶν, ἀπὸ τῆς θαυμαστῆς διασώσεως, πρεσβείαις τοῦ ἡγαπημένου μαθητοῦ τοῦ Κυρίου, τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ

Ἐκκλησιαστικὲς Εἰδήσεις καὶ Χρονικά

τῶν Σερρών (Κυριακή, 8η Μαΐου 1821), ἀπὸ βεβαίᾳς σφαγῆς, προγραμματισθείσης ὑπὸ τῶν ὀθωμανῶν Τούρκων.

Στὴν συνέχεια, ὁ πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης π. Γαβριὴλ Παλιούρας, Πρωτοσύγκελλος τῆς τῶν Σερρών καὶ Νιγρίτης Ἐκκλησίας, ἀναφέρθηκε μὲ λόγους σεβασμοῦ στὴν καλλίκαρπη Ἀρχιερατικὴ διακονία τοῦ Σεβ. κ. Θεολόγου στὴν πηδαλιουχία τοῦ ἱστορικοῦ, ἐνδόξου, ἀγιοτόκου καὶ ἡρωστόκου Ἐπισκοπικοῦ Θρόνου τῆς νοητῆς ὁλκάδος τῶν Σερρών καὶ τῆς Νιγρίτης. Ἐκ μέρους τοῦ εὐαγοῦς κλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών καὶ τῆς Νιγρίτης, προσεφέρθη στὸν Σεβασμιώτατο, ἱερὰ εἰκόνα, μὲ τὴν μορφή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον», σὲ ἔνδειξη εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν ἀκάματο πνευμα-

τικὸ Πατέρα καὶ ἀνύστακτο Ἐπίσκοπο καὶ Ποιμενάρχη του.

Στὴν ἀντιφώνησή του, ὁ ἑορτάζων Σεβ. κ. Θεολόγος, εὐχαρίστησε γιὰ μίᾳ ἀκόμη φορά, τοὺς ὑπὲρ τοὺς 15 Σεβ. Ἀρχιερεῖς, τοὺς ἐν προσευχῇ παρισταμένους ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς καὶ συνεπισκόπους του, ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ἰδιαίτερος μάλιστα τὰ πνευματικά του παιδιὰ καὶ ἀδέλφια, ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς Πατρίδος μας, τοὺς προσφιλέστατους οἰκογενεῖς του, τὶς εὐλαβέστατες μοναχὲς καὶ τὸν εὐγενέστατο Σερραϊκὸ λαό, ποὺ ἦλθαν καὶ τὶς δύο ἡμέρες τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, γιὰ νὰ λάβουν τὴν χάρη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ τοῦ εὐχηθοῦν γιὰ τὰ ὀνομαστήριά του.

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἐμνήσθη εὐγνω-

μόνως τῆς σεπτῆς μορφῆς τοῦ πνευματικοῦ τοῦ πατρὸς καὶ διδασκάλου, ἀειμνήστου μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδούλου, σημειώνοντας μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Αναμνησκομαι, με αἰώνια, εὐγνωμοσύνη καὶ βαθιὰ συγκίνηση τοῦ ὀνόματος τοῦ μακαριστοῦ καὶ ἁγίου Γέροντός μου, Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, ὁ ὁποῖος, οὕτως οἰκονόμησε τὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς διακονίας μου στὴν Ἐκκλησία. Ἄς εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου εὐλογημένο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὸν οὐρανό, ὅπου εὐρίσκεται, νὰ μεσιτεύει καὶ νὰ προσεύχεται καὶ δι' ἐμὲ καὶ γιὰ τὸν χριστῶννο λαό».

Μὲ βαθιὰ συγκίνηση, ὁ Σεβασμιώτατος, ἀναφέρθηκε καὶ στοὺς ἀειμνήστους κατὰ σάρκα γονεῖς του, Ἀπόστολο

καὶ Αἰκατερίνη, τὰ φωτεινὰ καὶ ἀξεπέραστα πρότυπα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας του, τὰ πλήρη πίστεως, ἀγάπης, στοργῆς, ὑπομονῆς, καλοσύνης καὶ ἐργατικότητος, ὅπως χαρακτηριστικῶς εἶπε.

Ἀκολούθως, στὶς 11:00 τὸ πρωί, τελέσθηκαν τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ ἐκβάθρων ἀνακαινισθέντος, νέου ἐκκλησιαστικοῦ κτηρίου, πὺ εὐρίσκεται στὸ ἱστορικὸ κέντρο τῆς πόλεως τῶν Σερρῶν, κατέναντι τῆς ἀνδρώας ἱερᾶς Μονῆς Ἀγ. Παρασκευῆς καὶ παραπλεύρως τοῦ ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀγ. Θεοδώρων, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἴωνος Δραγούμη 33, ὅπου θὰ στεγασθεῖ τὸ Κέντρο Μελέτης Ἱστορίας καὶ Πολιτισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρῶν, πὺ θὰ φέρει τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου Σερραίου ἥρωος τῆς Ἐπανα-

Ἐκκλησιαστικὲς Ἐιδήσεις καὶ Χρονικά

στάσεως τοῦ 1821, Ἀρχιστρατήγου Ἐμμανουήλ Παπαῦ. Στὸ ἴδιο κτήριο θὰ στεγασθεῖ ὁλόκληρο τὸ Ἀρχεῖο τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης, τὸ ὁποῖο, μέσα στοὺς ἐπόμενους μῆνες θὰ ψηφιοποιηθεῖ ἠλεκτρονικῶς. Σὲ ἀνάμνηση διηνεκῆ καὶ ἀγαθῆ ἐνθύμηση τῆς μεγάλης ἡμέρας τοῦ ἐγκαινισμοῦ, ἀπεκαλύφθη ἡ ἐντετοιχισμένη, πλησίον τῆς κεντρικῆς πύλης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ αὐτοῦ Κέντρου, φέρουσα τὴν ἐπ' αὐτῆς λελαξευμένη σχετικὴ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή τῶν ἐγκαινίων.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθηκε μὲ λόγους εὐγνωμοσύνης στὸν φιλογενέστατο καὶ εὐπατρίδη μεγάλο εὐεργέτη τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρῶν κ. Αθανάσιο Μαρτίνο, ὁ ὁποῖος ἐκάλυψε, κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος, τὴν δαπάνη ἀνακαίνισσεως καὶ ἐξωραϊσμοῦ τοῦ κτηρίου, στὸν Ἀντιπεριφερειάρχη Σερρῶν κ. Παν. Σπυρόπουλο, γιὰ τὴν συγκινητικὴ βοήθεια τῆς Ἀντιπεριφέρειας καὶ τοῦ ἰδίου στὴν ἀποπεράτωση τοῦ ἔργου, στὴν οἰκογένεια Ἀναστασιάδη τῆς ἐταιρείας «FIBRAN», γιὰ τὴν εὐγενικὴ παραχώρηση τῶν μονωτικῶν ὑλικῶν, στοὺς ἀδελφοὺς Δερμιτζάκη τῆς ἐταιρείας «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΕΥΚΑ ΜΑΡΜΑΡΑ», γιὰ τὴν δωρεὰ τῶν μαρμάρων καὶ τῶν λοιπῶν οἰκοδομικῶν ὑλικῶν, στὸν Σεραῖο ἐπιχειρηματία κ. Κων. Βέρρο, καθὼς καὶ σὲ ὅσους συνέδραμαν ἀρχοντικῶς, γιὰ τὰ ἔργα ἀποκαταστάσεως καὶ ἀναδείξεως τοῦ κτηρίου, τὰ ὁποῖα πραγματοποιήθηκαν, τοῦ Θεοῦ εὐλογοῦντος πρωτίστως, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον καὶ χάρις στὴν ἐργατικότητα τῶν ὑπευθύ-

νων συντονισμοῦ τῶν ἔργων, αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Εὐστρ. Καρατσούλη καὶ κ. Θ. Πούσκα, τοὺς ὁποίους ὁ Σεβ. εὐχαρίστησε καὶ ἐπαίνεσε.

Ἐπειτα, ἀπὸ τίς 12:00 τὸ μεσημέρι, στὸ Ἐπισκοπεῖο Σερρῶν προσήλθαν γιὰ νὰ ὑποβάλλουν ὑϊκῶς τίς ἐόρτιες εὐχές τοὺς καὶ νὰ λάβουν τὴν εὐχή καὶ τὴν εὐλογία τοῦ ἐορτάζοντος Ποιμενάρχου, κληρικοὶ ἀπὸ πολλὰς ἱερεῖς Μητροπόλεις, οἱ μοναστικὲς Ἀδελφότητες, οἱ τοπικοὶ Ἄρχοντες, θεσμικοὶ καὶ πολιτιστικοὶ Φορεῖς τοῦ τόπου, πολλὰ μικρὰ παιδιά, νέοι καὶ νέες, καθὼς καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ εὐλαβοῦς χριστεπωνύμου πληρώματος. Νωρὶς τὸ ἀπόγευμα ἕως τὸ βράδυ, συνεχίσθηκε, στὸ Ἐπισκοπεῖο Σερρῶν, ἡ μεγάλη καὶ συγκινητικῶς ἐντυπωσιακὴ ροὴ τῶν ἐπισκεπτῶν, Ἀρχιερέων, κληρικῶν κάθε βαθμίδος, λαϊκῶν συνεργατῶν, μελῶν ἐνοριακῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καὶ λοιπῶν Ἰδρυμάτων, φιλανθρωπικῶν καὶ πολιτιστικῶν δομῶν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, γιὰ νὰ εὐχηθοῦν στὸν ἐορτάζοντα Ποιμενάρχη τῆς Σεραϊκῆς Ἐκκλησίας κ. Θεολόγο.

**Πανευφρόσυνη ἐορτὴ
τοῦ «υἱοῦ τῆς βροντῆς»,
Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου
καὶ τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρῶν**

Ἱεροπρεπῶς καὶ σὲ πνευματικῶς ἀναστάσιμο κλίμα, τελεῖται καὶ στὴν Ἱερά Μητρόπολη Σερρῶν καὶ Νιγρίτης, ὁ

Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις καί Χρονικά

Λειτουργικός ἑορτασμός τῆς πανιέρου μνήμης τῆς ἱεράς Συνάξεως τῆς ἁγίας κόνεως, τῆς θαυματουργικῶς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στήν Ἐφεσο. Κατ' αὐτάς δέ, ἡ κατὰ Σέρρας καί Νιγρίτα συνεκλεκτή, ἰδιαίτερος χαίρει, ἀγάλλεται καί σεμνύνεται ἐν Κυρίῳ, καθὼς ἄγει τὰ σεπτὰ ὀνομαστήριά του ὁ Σέβ. Ποιμενάρχης Τῆς κ. Θεολόγος.

Στό πλαίσιο τῆς ὡς εἴρηται τριπλῆς μεγαλωνύμου ἑορτῆς, τελέσθηκε, τήν Τετάρτη 7 Μαΐου 2025, στίς 7:00 τὸ ἀπόγευμα, στόν ἑορτάζοντα ἱερό Ναὸ Ἁγ. Ἰωάννου Θεολόγου Σερρών, ὁ μέγας πανηγυρικός, πολυαρχιερατικός Ἑσπερινός, χοροστατήσαντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων κ.

Ἀμφιλοχίου, συγχοροστατησάντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν, Βουούλων κ. Παντελεήμονος, Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου κ. Δαμασκηνοῦ, Τριπόλεως καί Χώρας κ. Εφραίμ (ἐκ τοῦ παλαιφάτου Πρεσβυγενοῦς Πατριαρχείου Ἀντιοχείας), Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης κ. Ἀντωνίου, Τρίκκης, Γαρδικίου καί Πύλης κ. Χρυσοστόμου, Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας κ. Τερωνύμου καί τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου, Σερρῶν καί Νιγρίτης κ. Θεολόγου.

Μετά τὴν εὐλόγηση τῆς ἑορτίας ἀρτοκλασίας, ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε καταλλήλως, διὰ θερμῶν λόγων τοὺς Σεβ. Ἀρχιερεῖς, τοὺς φιλογενεῖς Ἀρχοντες τοῦ τόπου καί τὸν φιλέορτο λαὸ τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν συγκινητικὴ,

συμπροσευχητικὴ τους παρουσία, ἐσημείωσε μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἐορτάζομεν, μὲ σεμνοπρεπὴ λαμπρότητα, τὴν φωτισμένη καὶ μυρωμένη, μὲ τὶς ἐαρινὲς εὐωδίες καὶ πνοὲς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, ἱερὰ μνήμη τοῦ ἠγαπημένου μαθητοῦ τοῦ Κυρίου μας, Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὁ ὁποῖος ἀνεδείχθη ὁ πρῶτανος τῶν Ἀποστόλων, ὁ κορυφαῖος τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης στὸν Χριστό. Ἐορτάζει, ὅμως καὶ ἡ ἔνδοξος καὶ μαρτυρικὴ πόλις μας, περιβεβλημένη λαμπρά, πανηγυρικὴ, φωτόλουστη καὶ ἀναστάσιμη ἐσθῆτα, τὴν διακοσιοστὴ τετάρτη ἐπέτειο τῆς διασώσεώς της, πρεσβείαις τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἀπὸ τὸ αἵμοσταγὲς φάσγανο τοῦ ὀθωμανοῦ τυράννου, τὴν 8η Μαΐου τοῦ 1821. Ὁ ἐπιστήθιος μαθητὴς τοῦ Κυρίου μας, μὲ τὶς προσευχὲς καὶ τὴν φιλόανθρωπη στοργή του ἔσωσε τὴν πόλη τῶν Σερῶν, ἀπὸ τὴν ἀποφασισμένη, ὑπὸ τῶν βαρβάρων κατακτητῶν, γενικὴ σφαγή.

Ὅλοι μαζί ἐνωμένοι, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, ἀπόψε, οἱ θεοτίμητοι Ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας μας, τοὺς ὁποίους, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς μας ἐγνωμονοῦμε, ὁ εὐαγῆς κληρὸς, τὰ πνευματικά μας ἀδέλφια, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἄλλοῦ, οἱ κατὰ σάρκα οἰκογενεῖς μας, ἀπὸ τὴν ἰδιαίτερη πατρίδα μας, οἱ Ἀρχοντες τοῦ τόπου καὶ ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, συχαίροντες καὶ συνεορτάζοντες. Ἡ Ἐκκλησία μας, ὡς κοινωνία ἀγάπης, ἀδελφοσύνης, εὐλογίας καὶ ἀναστασίμου χαρᾶς, παραμένει ἐνωμένη, ἀγωνίζεται καὶ ἐργάζεται, γιὰ τὴν σωτηρία τῶν

ψυχῶν τῶν τέκνων Της, τὴν εὐκλεία τῆς Πατρίδος μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν κατ' ἄμφω πρόοδο τοῦ λαοῦ μας, μεταφέρουσα στὸν κόσμον τὸ μήνυμα τῆς Εὐαγγελικῆς ἀληθείας, τῆς μετανοίας, τῆς εἰρήνης, τῆς ἀγάπης, τῆς ἐνότητος, τῆς ἀδελφοσύνης καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, διατηροῦσα ἀλώβητο τὸν σύνδεσμο τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

Ἀκολουθῶς, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου κ. Δαμασκηνός, διηκόνησε ἐπίκαιρος, μὲ πνευματικὸ, ἀναστάσιμο παλμό, τὴν ἱεραρχία τοῦ θείου κηρύγματος, ἀναφερθεὶς μὲ γλαφυροὺς λόγους στὸν μεγάλο κήρυκα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, Εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη τὸν Θεολόγο, ἀπευθύνοντας, ἐκ παραλλήλου, ἐγκάρδιες, ἀδελφικὲς εὐχὲς, πρὸς τὸν ἐορτάζοντα, ὡς ἐτόνισε, «ὑψιπέτη ἀετό», ἀρχοντικό, εὐγενῆ, εὐπροσήγορο, κατὰ πάντα ἄξιο, σεμνὸ, ἱεροπρεπὴ καὶ μεστὸ πίστεως καὶ ἀγάπης, μὲ θαυμαστὴ καὶ πολὺπλευρὴ ἐκκλησιαστικὴ, ἐθνικὴ καὶ κοινωνικὴ προσφορά, Σεβ. Ποιμενάρχῃ τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας, κ. Θεολόγο

«Ἡ κατὰ Σέρρας καὶ Νιγρίτα Ἐκκλησία, ἐσημείωσε ὁ Σεβ. κ. Δαμασκηνός, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, διότι τιμᾷ τὸν κήρυκα τῆς ἀγάπης, τὸν Εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη, ἀλλὰ καὶ τὸν συνώνυμό του, Σεβ. Ποιμενάρχῃ τῆς κ. Θεολόγο, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται εὐαγγελικῶς, καρποφόρος καὶ θεαρέστως στὸ θεῖο γεώργιο τῆς Ἐκκλησίας μας. Σεβασμιώτατε, ἅγιε ἀδελφέ, εὐχόμεθα ἐκ βάθους καρδιάς, ὁ Θεὸς νὰ Σᾶς χαρίζη εἰς ἔτη ὡς πλεῖστα στὴν ἁγία Ἐκκλησία Του, ὥστε νὰ συνεχίζετε νὰ

Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις καὶ Χρονικά

Τὸν διακονεῖτε χριστομιμῆτως, ὡς πράττετε ἄριστα, ὡς σήμερα καὶ νὰ Τὸν δοξάζετε. Ἐμεῖς δέ, οἱ πνευματικοὶ Σᾶς ἀδελφοί, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ πνευματικὰ Σᾶς παιδιά, ὁ κληρὸς καὶ ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, Σᾶς καμαρώνουμε καὶ εὐχόμεθα, ὁ Ἅγιος Θεὸς νὰ Σᾶς χαρίζη γιὰ ἔτη πολλὰ στὴν Ἐκκλησία Του, σῶον, ἔντιμον, ὑγιά, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομούντα τὸν λόγον τῆς Αὐτοῦ ἀληθείας».

Τέλος, ἰδιαίτερος καὶ μὲ βαθιὰ συγκίνηση, ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος, εὐχαρίστησε τοὺς συμπροσευχητικῶς παρισταμένους, ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς καὶ συνεπισκόπους του, ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, τὰ μέλη τῆς φυσικῆς καὶ πνευματικῆς του οικογενείας, πὺ ἦλθαν, μακρόθεν, νὰ τοῦ εὐχηθοῦν, γιὰ τὰ ὀνομαστήριά του, τὰ πνευματικὰ του παιδιά, τοὺς φιλοτί-

μους κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς συνεργάτες του στὸν θεῖο Ἀμπελῶνα τῶν Σερωῶν καὶ τὸν εὐγενέστατο Σερραϊκὸ λαό.

Πάνδημος ἑορτασμὸς τῆς ἐπετείου τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἱεροῦ Προσκυνηματος Παμμ. Ταξιαρχῶν στὸ Μανταμάδο τῆς Λέσβου

Μὲ λαμπρότητα καὶ τὴν συμμετοχὴ πλήθους πιστῶν, πραγματοποιήθηκε τὸ διήμερο, Σάββατο 3 καὶ Κυριακὴ 4 Μαΐου 2025, ἡ ἐτήσια λαμπρὰ πανήγυρη, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐπέτειο τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Παμμ. Ταξιαρχῶν στὸ Μανταμάδο τῆς Λέσβου. Κατόπιν εὐγενοῦς προσκλήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου, ὁ Σεβ. Μη-

Ἐκκλησιαστικὲς Ἐιδήσεις καὶ Χρονικά

τροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος μετέβη στὸ ἱερό Προσκύνημα Μανταμάδου, προκειμένου νὰ συμμετάσχει στὶς λατρευτικὲς ἀκολουθίες, πὺν τελέσθηκαν καὶ ἐφέτος πανδήμως, πρὸς τιμὴν τοῦ Παμμ. Ταξιάρχου Μιχαήλ.

Συγκεκριμένως, τὸ Σάββατο 3 Μαΐου, τελέσθηκε ὁ μέγας πανηγυρικός, πολυαρχιερατικός Ἑσπερινός, χοροστατήσαντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Γεροθέου, συγχοροστατησάντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου κ. Ἰακώβου, Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, Ἐλευθεροπόλεως κ. Χρυσοστόμου, Γρεβενῶν κ. Δαβὶδ καὶ τοῦ ἀειθαλοῦς καὶ εὐγενεστάτου οἰκείου Ποιμενάρχου Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου.

Τὴν Κυριακὴ τῶν «Μυροφόρων», 4 Μαΐου, τελέσθηκε, στὸ ὡς εἴρηται ἱερό Προσκύνημα, πολυαρχιερατικὸ Συλλειτουργοῦ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου κ. Ἰακώβου, συνιερουργησάντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Γεροθέου, Ἐλευθεροπόλεως κ. Χρυσοστόμου, Γρεβενῶν κ. Δαβὶδ καὶ Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου. Τὸ θεῖο λόγο ἐκήρυξε ἐμπνευσμένως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος, ὁ ὅποιος προσέφερε στὸ πυκνότατο ἐκκλησίασμα σκέψεις δυνατές, ὠφέλιμες καὶ πνευματικῶς ἐπιστηρικτικὲς, ἀναφερόμενος στὴν μαρτυρία τῆς ἀγάπης καὶ στὸ "Ἐξέσπασμα" τῆς πίστεως, ὅπως αὐτὸ ἐκφράσθηκε, γιὰ μίᾱ

ἀκόμη φορὰ, μὲ τὴν ἐντυπωσιακὴ καὶ συγκινητικὴ, ἀθρόα συμμετοχὴ τῶν πιστῶν στὴν ἱερὰ πανήγυρη τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς θ. Λειτουργίας, τελέσθηκε ἡ καθιερωμένη λιτάνευση τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τοῦ Ἀρχαγγέλου, πέριξ τοῦ ἱεροῦ Προσκυνηματος, παρουσία χιλιάδων εὐλαβῶν πιστῶν, τῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου, τῆς Στρατιωτικῆς ἡγεσίας καὶ ἐκπροσώπων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Ἀκολούθως, ἐψάλη ἱερό τρισάγιο ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἐκ Μανταμάδου καταγομένου, ἀοιδίμου Μητροπολίτου Σερρών κυροῦ Πορφυρίου (1824-1829) καὶ εὐλογήθηκαν τὰ καθιερωμένα ἐδέσματα.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μηθύμνης κ. Χρυσόστομος εὐχαρίστησε ἐγκαρδίως, μὲ λόγους πατρικῆς ἀγάπης τοὺς Σεβ. Ἀρχιερεῖς, τοὺς ἐντιμοὺς Ἀρχοντες καὶ τὸν φιλόχριστο καὶ φιλάγγελο λαό, γιὰ τὴν συγκλονιστικὴ συμμετοχὴ τους καὶ στὴν ἐφετερινὴ πανήγυρη, ἐπικαλούμενος τὴν κραταιὰ προστασία καὶ σκέπη τοῦ Μεγάλου Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ στοὺς ἀγίους Ἀρχιερεῖς, τὸν εὐαγῆ ἱερό κληρο, τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητές, τοὺς Ἀρχοντες καὶ τὴν Πατρίδα.

Κρήτης Εὐγένιος
ἀπὸ τὶς Σέρρες: «Μὲ τὴν ἔνδοξο
Μακεδονία μας συνδέουν
ἀκατάλυτοι ἱστορικοὶ δεσμοί»

Ἡ μαρτυρικὴ καὶ μεγαλάνυμος πόλις τῶν Σερρών ἴσταται ἐν εὐγνωμο-

Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις καὶ Χρονικά

σύνη ἐνώπιον τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ, διότι ἀξιώθηκε τῆς μεγάλης τιμῆς καὶ εὐλογίας νὰ προσφέρει, ὡς μητέρα γῆ, θυσία στό ἀχειροποίητο οὐράνιο θυσιαστήριο, ἀλλὰ καὶ στόν βωμό τῆς ποθεινοτάτης Πατρίδος Ἑλλάδος, πολλά δικά της γεννήματα καὶ ἀναστήματα. Ἀνάμεσά τους ξεχωρίζει ὁ Ἅγιος νεομάρτυς Νικήτας, τὸ ἀληθινὸ καύχημα τῶν Σερρών, πὸν τιμᾶται ὅλως ἰδιαίτερος τὴν Κυριακὴ του Ἀντίπασχα (τοῦ Θωμᾶ) ἐκάστου ἔτους.

Ἐπίκεντρο τῶν λατρευτικῶν ἀκολουθιῶν ὑπῆρξε ὁ περικαλλέστατος ἱερός Ναὸς τοῦ τιμωμένου Ἁγίου στὶς Σέρρες, ὅπου τὴν Κυριακὴ 27 Ἀπριλίου 2025, τελέσθηκε πανηγυρικό, πολυαρχιερατικὸ Συλλεΐτουργο προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εὐγενίου, συ-

νιερουργησάντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πατρῶν κ. Χρυσόστομος, Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Τερωνύμου καὶ τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου, Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου.

Ὁ προεξάρχων Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εὐγένιος, μὲ θεολογικὸ βάθος καὶ γλαφυρότητα, ἐκήρυξε τὸν θεῖο λόγο, ἀναφερόμενος στόν θαυμαστὸ βίον τοῦ Ἁγ. Νικήτα καὶ στὴν Ἀνάστασή του Χριστοῦ, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἀπλῶς τὸ κέντρο τῆς ζωῆς καὶ τῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἐτόνισε ὁ Σεβασμιώτατος, ἀλλὰ εἶναι ἡ ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ νὰ πιστέψει κανεὶς στόν Χριστὸ καὶ νὰ θεωρεῖται μαθητὴς Του.

«Ὁ σήμερον λαμπρῶς ἐορταζόμενος Ἁγ. Νικήτας, εἶπε ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, στοὺς ἀπαρακλήτους καὶ ἀσέληνους

καιροὺς τῆς σκληροτάτης καὶ τυραννικοτάτης σέκλαβιᾶς στοὺς ὀθωμανοὺς Τούρκους, ἔθεσε τὸν ἑαυτό του σὲ μεγίστους κινδύνους, ὁμολογώντας ἀφόβως τὸν Χριστὸ καὶ ἀναπτερόνοντας τὶς ἐλπίδες στὸ δούλο Γένος μας. Ἐπεπόθησε τὸ μαρτύριο γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν στηριγμὸ τῶν ἀδελφῶν του Σερραίων, ὁμολόγησε τὸν Χριστὸ καὶ διατήρησε στὴν ψυχὴ του, μὲ τὴν χάρη Του, τὴν ἀφοβία καὶ τὴν εἰρήνη Του, πού ἀποτελοῦν πολυτίμητα δῶρα τῆς Ἀναστάσεώς Του.

Εἶθε, μὲ τὴν χάρη του ἀναστάντος Κυρίου μας, νὰ τὸν μιμηθοῦμε ὅλοι καὶ νὰ φανοῦμε ἄξιοι τοῦ αἵματος καὶ τῆς θυσίας του». Ὁ Σεβ. κ. Εὐγένιος ἀναφέρθηκε, ἐπίσης, στὴν σπουδαία συμβολὴ τῶν Κρητῶν στὸν ἔνδοξο ἀγῶνα, ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Μακεδονίας, κατὰ τὰ ἔτη 1904 ἕως 1908. «Μὲ τὴν ἔνδοξο Μακεδονία μας συνδέουν ἀκατάλυτοι ἱστορικοὶ δεσμοί, καθὼς ἢ παρουσία καὶ ἢ συμμετοχὴ τῶν Κρητῶν στὸ τεράστιο αὐτὸ κεφάλαιό τῆς νεώτερης ἑλληνικῆς ἱστορίας, εἶπε ὁ Σεβασμιώτατος, ὑπῆρξε ὄχι μόνον, ἢ πολυανθρωπότερη, ἀλλὰ καὶ ἢ οὐσιαστικότερη, ἔξ ἐπόψεως ἐμπειροπόλεμων ἀγωνιστῶν καὶ ἐπομένως ἀποφασιστικῆς σημασίας στὴν εὐτυχῆ ἔκβαση αὐτοῦ τοῦ τεράστιου ἐθνικῆς σημασίας γιὰ τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνος».

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς θ. Λειτουργίας, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς τῶν Σερρών καὶ Νιγρίτης Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, εὐχαρίστησε θερμῶς, γιὰ μία ἀκόμη φόρα, τόσο τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπο

καὶ Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἡμι-αυτονόμου Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης κ. Εὐγένιο, ὅσο καὶ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες Πατρῶν κ. Χρυσόστομο καὶ Καλαβρύτων κ. Ἱερώνυμο, τοὺς φιλογενεῖς Ἀρχόντες τοῦ τόπου καὶ τὸν φιλάγιο λαὸ τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν κατὰ πάντα εὐλογητὴ καὶ ὅλως τίμητικὴ προσευχητικὴ παρουσία τους στὶς ἐφετεινὲς ἱερὲς ἀκολουθίες, πρὸς τιμὴν τοῦ ἱερομάρτυρος, Ἀγ. Νικήτα.

Ὁ Σεβ. δὲν παρέλειψε νὰ ἐπαινέσει ἐπίσης καὶ τὰ μέλη τῶν ἱστορικῶν Συλλόγων τοῦ Ν. Σερρών, τῆς Κρητικῆς Ἀδελφότητος «ΤΟ ΑΡΚΑΔΙ» καὶ τοῦ Ἐργαστηρίου Λαογραφικῶν Μελετῶν καὶ Παραδοσιακῶν, Χορῶν «Ο ΠΥΡΡΟΣ», τόσο γιὰ τὴν σπουδαιότητα, πολυετῆ, καρποφόρο, πολιτιστικὴ καὶ πνευματικὴ προσφορά τους στὴν κοινωνία τῶν Σερρών, ὅσο καὶ γιὰ τὴν σεμνοπρεπῆ, συμπροσευχητικὴ τους παρουσία, σὲ ἔνδειξη τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν Ἅγιονομάρτυρα Νικήτα.

«Ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ περιβόλου τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶπε ὁ Σεβασμιώτατος, ἀποκοτοῦμε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, κυρίως στὸ πρόσωπο τῶν ἁγίων μας, πείρα του τί εἶναι πραγματικὴ ἀγάπη, θυσιαστικὸ φρόνημα, φιλία, θεόδοτες ἀξίες, πού θεμελιώνονται στὴν ἀγάπη στὸν Χριστό, στὴν ἀλήθειά Του, στὴν πρὸς ἀλλήλους ἐκτίμηση καὶ στὸν ἀμοιβαῖο σεβασμὸ, ὡς εἰκόνων τοῦ πλαστοουργοῦ Θεοῦ μας

Ἡ Ἐκκλησία μας, ὡς κοινωνία ἀγάπης, ἀδελφοσύνης, εὐλογίας καὶ ἀναστασίμου χαρᾶς, παραμένει ἑνωμένη,

ἀγωνίζεται, ἐργάζεται καὶ πορεύεται, γιὰ τὴν σωτηρία τῶν ψυχῶν τῶν τέκνων Της, τὴν εὐκλεία τῆς Πατρίδος μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ λαοῦ μας. Μεταφέρει στὸν κόσμον τὸ μῆνυμα τῆς Εὐαγγελικῆς ἀληθείας, τῆς εἰρήνης, τῆς ἀγάπης, τῆς ἐνότητος, τῆς ἀδελφοσύνης καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, διατηροῦσα ἀλώβητον τὸν σύνδεσμον τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἐνώνει θεοφιλῶς τὰ τίμια μέλη Της».

Πατρῶν Χρυσόστομος:
**«Ὁ Ἅγ. Νικήτας τῶν Σερρῶν
ἔδωσε τὴν δική του μαρτυρία,
μαρτυρία πίστεως
καὶ αἵματος ὑπὲρ Χριστοῦ»**

Μὲ ιδιαίτερη λαμπρότητα ἐορτάζεται καὶ ἐφέτος ἡ πάνευφρόσυνη ἱερὰ μνήμη τοῦ συμπολιούχου καὶ ἀγρόπνου φρουροῦ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρῶν καὶ τοῦ εὐλαβοῦς λαοῦ Της, Ἁγ. ἐνδόξου, ἱερομάρτυρος Νικήτα τοῦ νέου, τοῦ ἐν Σέρραις ἀθλήσαντος, κατὰ τὸ ἔτος 1808. Τὸ Σάββατον 26 Ἀπριλίου 2025, στίς 7:00 τὸ ἀπόγευμα, στὸν ἐορτάζοντα, περικαλλῆ; ὁμώνυμον ἱερὸ Ναὸ τῆς πόλεως τῶν Σερρῶν, τελέσθηκε ὁ μέγας πανηγυρικός, πολυαρχιερατικός Ἐσπερινὸς τῆς ἐορτῆς, στὸν ὁποῖο χοροστάτησε ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εὐγένιος, μὲ τὴν συμπροσευχητικὴ συμμετοχὴ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πατρῶν κ. Χρυσόστομον, Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἰερωνύμου καὶ τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου

Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου.

Ἀθρόα ὑπῆρξε καὶ ἐφέτος ἡ προσέλευση τῶν πιστῶν χριστιανῶν, ἀπὸ τὴν πόλη καὶ τὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τῶν Βουλευτῶν Σερρῶν κ. κ. Θ. Λεονταρίδης καὶ Κων. Μπούμπα, τῆς Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Σερρῶν κ. Χρ. Δρίγκα, Δημοτικῶν καὶ Περιφερειακῶν Σύμβουλων, ἐκπροσώπων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Αστυνομικῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου, ποὺ κατέφθασαν, ἀπὸ νωρὶς τὸ ἀπόγευμα, γιὰ νὰ συμμετάσχουν στὴν ἱερὰ ἀκολουθία καὶ νὰ προσκυνήσουν τὸ χαριτόβρυτον λείψανον τοῦ Ἁγ. Νικήτα, ποὺ εὐρίσκεται ἀποθησαυρισμένον, ἀπὸ χρόνων πολλῶν, στὸν ὁμώνυμον, περιλαμπρὸ ἱερὸ Ναὸ τῶν Σερρῶν.

Μετά τὴν εὐλόγησιν τῆς ἐορτίας ἀρτοκλασίας, ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος, εὐχαρίστησε θεομῶς τόσο τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἡμιαυτονόμου Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης κ. Εὐγένιον, ὅσο καὶ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες Πατρῶν κ. Χρυσόστομον καὶ Καλαβρύτων κ. Ἰερωνύμον, γιὰ τὴν κατὰ πάντα εὐλογητὴ καὶ ὄλως τιμητικὴ προσευχητικὴ παρουσία τους στίς ἐφειτείνες ἱερὲς ἀκολουθίας, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγ. Νικήτα, ἐξέφρασε δέ, τὴν ἐκ μέσης καρδίας εὐγνωμοσύνην τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, πρὸς τὸν φιλάγιον καὶ φιλομάρτυρα λαόν, γιὰ τὴν πάνδημη συμμετοχὴν του στίς ἐορταστικὰς ἀκολουθίας.

Ἀκολουθῶν, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος ἐκήρυξε ἐμπ-

Ἐκκλησιαστικὲς Ἐιδίσεις καὶ Χρονικά

νευσμένως τὸν θεῖο λόγο, ἀναφερόμενος μὲ γλαφυρότητα στὸν θαυμαστὸ βίο τοῦ Ἁγ. Νικήτα, καθὼς καὶ στὴν ἔννοια τοῦ μαρτυρίου τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ τῆς συνειδήσεως, τονίζοντας ὅτι, ἀποτελεῖ καύχημα καὶ δόξα γιὰ τὴν Μητέρα, Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία, ἡ ὑπαρξη τῶν νεομαρτύρων, ἀνάμεσά τους καὶ ὁ τιμώμενος Ἁγ. Νικήτας, οἱ ὁποῖοι, βιώνοντας τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως καὶ μιμούμενοι τὸ ζωντανὸ παράδειγμα τῶν μαρτύρων τῶν πρώτων αἰώνων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἔδωσαν τὴν δική τους αἱματηρὴ μαρτυρία στὰ χρόνια, πού ἡ Πατρίδα μας, ἡ Ελλάδα, ὑπέμεινε καρτερόψυχα, ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἐθνικῆς τῆς παλιγγενεσίας, τὴν φρικτὴ τυραννία

τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. «Ὁ Ἅγιος νεομάρτυς Νικήτας, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε βλάστημα τῆς Ἠπείρου, εὐωδέστατο ἄνθος τοῦ ἀγιωνύμου Ὁρους Ἄθω, εἶναι ἐστεμμένος, σὺν τοῖς ἄλλοις, μὲ τρεῖς ἀμαράντινους στεφάνους καὶ ἀθάνατα διαδήματα, τῆς ἱερωσύνης, τῆς ὁμολογίας καὶ τοῦ μαρτυρίου. Ἀμειπτος ἱερουργὸς τῶν θείων Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας, ἐπισφράγισε τὴν ὁμολογία τῆς Ὁρθόδοξου πίστεως του, διὰ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, στὴν πόλη τῶν Σερρών, κατὰ τὴν φρικτὴ καὶ ἀσέληνο περίοδο τῆς τουρκοκρατίας», ἐτόνισε μεταξὺ ἄλλων ὁ Σεβασμιώτατος.

*Ἐκκλησιαστική Κατασκήνωση «ΓΑΛΙΛΑΙΑ»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καί Νιγρίτης.*

*Ἀγιασμός ἐγκαινίων (8-5-2025) Κέντρου Μελέτης Ἱστορίας καί Πολιτισμοῦ
«Ἐμμανουήλ Παπαῶς» τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρῶν .*